ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Το τέταρτο Μνημόνιο υπέγραψαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

ΣΕΛΙΔΑ 9

Εργαλείο «εις το διηνεκές» το χρέος

ΣΕΛΙΔΑ 7

Τι αποκαλύπτει η δικογραφία του πογκρόμ κατά μεταναστών στη Λαϊκή Αγορά Μεσολογγίου

Με αστυνομική και δικαστική κάλυψη δρούσαν τα νεοναζιστικά τάγματα εφόδου

ΣΕΛΙΔΑ 8

Σκάνδαλο Σαββίδη

Τα πλήρη αποκαλυπτήρια της συριζανελίτικης διαπλοκής

ΣΕΛΙΔΑ 3

Κλιμακώνεται η απεργία πείνας των παλαιστίνιων κρατουμένων

ΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 21ος χρόνος - αρ. φύλλου 914 - 6 Μάη 2017 www.eksegersi.gr

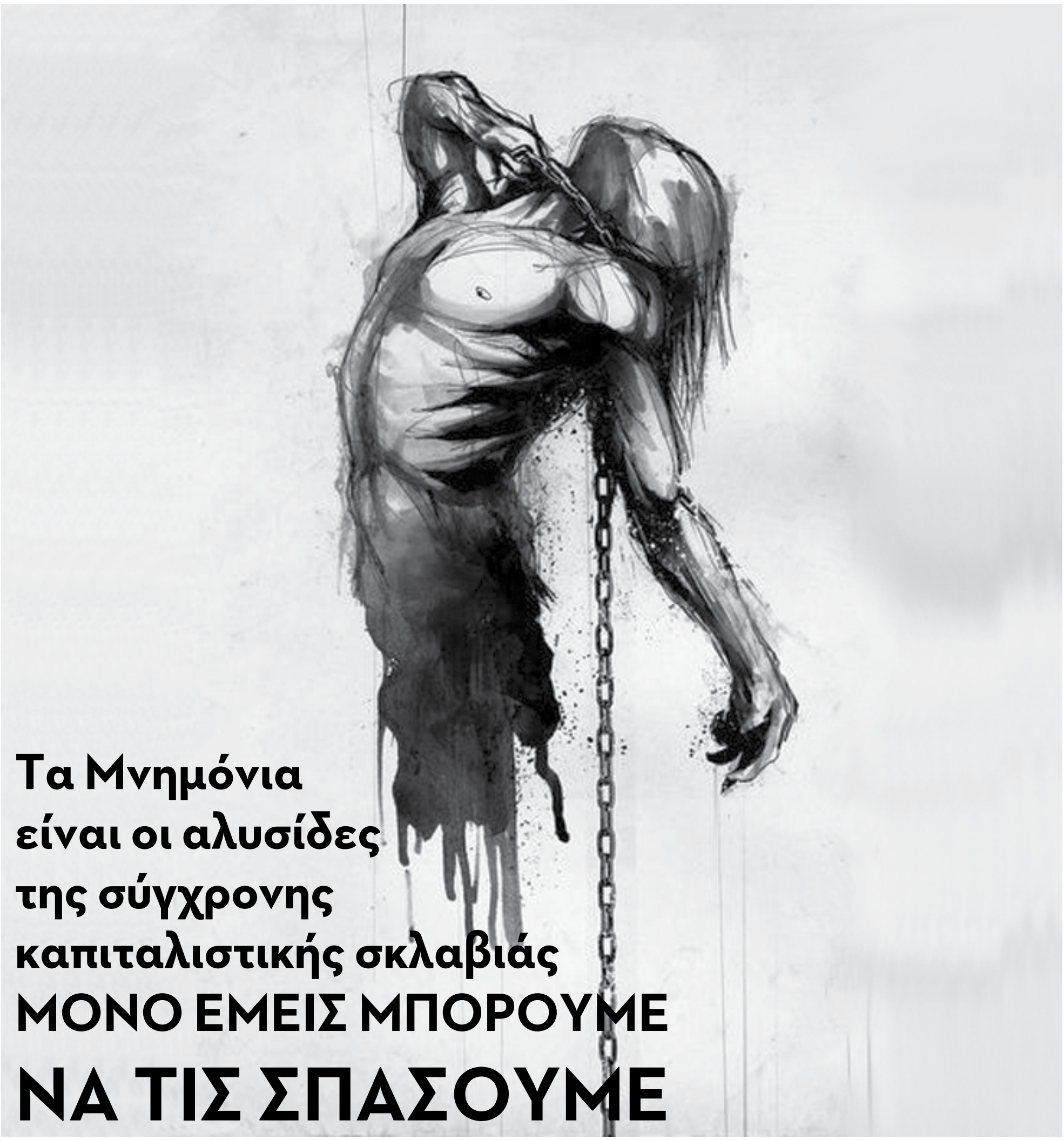

Τα Μνημόνια είναι οι αλυσίδες της σύγχρονης καπιταλιστικής σκλαβιάς

ΜΟΝΟ ΕΜΕΙΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ

ΝΑ ΤΙΣ ΣΠΑΣΟΥΜΕ

Scripta...Verba...

Ας πούμε και καμιά θετική είδηση. Δεν πειράζει, ας πούμε και κάτι θετικό. Η πρόβλεψη, ακόμα και του κακού ΔΝΤ είναι για πάνω από 2% ανάπτυξη το 2017. Θα σφίξουμε όλοι μαζί τα δόντια για να το πετύχουμε αυτό; Ας πούμε και κάτι καλό.

Αλέξης Τσίπρας

Ας όψεται ο Σαμαράς που πρόλαβε και πήρε την πατρότητα του success story.

Είδαμε ότι πέφτουν εκατομμύρια, δισεκατομμύρια στις δημοπρασίες που γίνονται. Ηρθε η FRAPORT και έδωσε... Είχαμε τον ΟΛΠ...

Αλέξης Τσίπρας

Γλείφουμε εκεί που φτύναμε. Οποία πρωτοτυπία για αστικό κόμμα και αστό πρωθυπουργό.

Η Βουλή δεν διευκολύνεται από το ότι έρχονται δικογραφίες που, σε μεγάλο βαθμό, υπόκεινται στους νόμους περί παραγραφής και αυτό δημιουργεί στην κοινή γνώμη μια εντύπωση ότι η Βουλή κωλυσιεργεί να τις διερευνήσει.

Νίκος Βούτσης

Αφού έχει μεσολαβήσει παραγραφή και η κοινοβουλευτική διαδικασία είναι εντελώς τυπική, ίσα-ίσα για να διαπιστώσει την παραγραφή, γιατί πηγαίνει στη Βουλή και δίνει σόου ο ίδιος ο Τσίπρας;

Αν εγώ θα έκανα μια πολιτική ή προεκλογική συζήτηση θα ήθελα μονάχα να πω με μια λέξη: «Να κρατηθείτε από τον Τσίπρα. Είναι η προϋπόθεση επιτυχίας του μέλλοντος. Της επόμενης ημέρας. (...) Είδα στο βίντεο την απάντηση του κ. Τσίπρα στο Κοινοβούλιο. Ετσι πρέπει να συμπεριφέρονται οι πρωθυπουργοί, προστατεύοντας τον οποιονδήποτε επενδυτή. (...) Οταν την Παρασκευή είδα την ομιλία του, αισθάνθηκα αυτό ακριβώς που είχα αισθανθεί το 2000 όταν άκουσα τον Βλαντιμίρ Πούτιν. Εγώ θέλω έναν τέτοιο πρόεδρο. Οταν άκουγα τον κ. Τσίπρα ήμουν έτοιμος να χειροκροτήσω.

Ιβάν Σαββίδης

Ανανήψας πρώην οπαδός του Σαμαρά, κατά δήλωσή του.

Βεβαίως και πρέπει να είναι θεσμοθετημένη η διαγραφή των προστίμων των παλαιότερων διοικήσεων. Περιμένουμε να φέρουμε επενδύσεις εδώ, όταν όποιος επενδύσει θα πρέπει να πληρώνει τις παλιές αμαρτίες τις παλαιάς διοικήσεως; Ετσι θα μπουν λεφτά στην Ελλάδα;

Πάνος Καμμένος

Εύλογη η απορία του μικρότερου εταίρου της συγκυβέρνησης, βρίσκει σύμφωνο και τον μεγάλο εταίρο, τον οποίο όμως κυνηγούν σαν εφιάλτης κάτι παλιές καταγγελίες και ερωτήσεις συριζαίων βουλευτών, που μιλούσαν για ξεπούλημα, χάρισμα χρεών κτλ.

ΡΙΠΕΣ

◆ «Πολιτικός, η οποία έχει συναίσθηση της ευθύνης» και «ανοιχτόμυαλη» η Μέρκελ, «σοβαρός και σεβαστός πολιτικός» ο Σόιμπλε ◆ Και τα προ διετίας «go back» και λοιπά μπινελίκια; ◆ Παιδιά, το είπε ο πρωθυπουργός Τσίπρας ◆ «Οταν γνωρίζεις έναν άνθρωπο και μιλάς μαζί του, είναι διαφορετικό από την εικόνα» ◆ «Ουδείς αναμάρτητος» είχε πει ο Σαμαράς ◆ «Ουδείς άσφαλτος» η λαίδη Αντζελα ◆ Ο Τραμπ έγινε ο πρώτος εδώ και 36 χρόνια πρόεδρος των ΗΠΑ που δεν έδωσε το παρών στο γεύμα των Ανταποκριτών του Λευκού Οίκου ◆ Οι οποίοι είχαν οργανώσει ολόκληρο σόου εξευτελισμού του ◆ Με κάτι τέτοια τροφοδοτείται εκείνο το κομμάτι των Αμερικανών που διψάει για πολιτικό θέαμα ◆ «Τον δημόσιο λόγο μου, όταν μιλώ, τον βουτώ στην αριστοτελική προσέγγιση περί μέτρου και μεσότητας» ◆ Η ασυναγώνιστη, η μία και μοναδική Κατερίνα Παπακώστα ◆ Ευτυχώς γι' αυτήν, που δε θα έχει να αντιμετωπίσει την επελαύνουσα Κατερίνα Μάρκου ◆ Η οποία, μετά το ΠΑΣΟΚ, τη ΔΗΜΑΡ και το Ποτάμι, κι ενώ άφηνε να εννοηθεί ότι επιστρέφει στις «πράσινες» ρίζες της, κάνει μια θεαματική τούμπα και πάει στη ΝΔ! ◆ «Δεν θα είμαι για πολύ ανεξάρτητη. Ο Κυριάκος είναι ειλικρινής, ευθύς, ακομπλεξάριστος, προσιτός σε προσωπικό επίπεδο» ◆ Ο φωτογραφικός φακός συνέλαβε την Αννούλα την Καραμανλή να παίζει πασιέντζα στο κινητό της, στην αίθουσα της Ολομέλειας της Βουλής ◆ Τι να έκανε η κοπέλα; ◆ Περίμενε τη σειρά της να μιλήσει υπέρ της (ν)τροπολογίας για το γήπεδο Μελισσανίδη ◆ Επί τη ευκαιρία, ας συμμαζέψουμε λίγο τα ελληνικά μας ◆ Γιατί γράφουν και λένε, πολλοί και διάφοροι, για «φερόμενους ως φιλάθλους της ΑΕΚ»; ◆ Αυτοί που πραγματοποιούν τις επιθέσεις τύπου «Καρφίτσα» στη Νέα Φιλαδέλφεια δε «φέρονται» ως οπαδοί της ΑΕΚ ◆ Είναι οπαδοί της ΑΕΚ, οργανωμένοι σε μαφιόζικο στρατό από το «μεγάλο αφεντικό» ◆ Ασφαλώς δεν είναι όλοι οι φίλαθλοι της ΑΕΚ τέτοια φασιστικά παλιοτόμαρα ◆ Είναι, όμως, συνυπεύθυνοι επειδή δεν αντιδρούν ◆ Ας μη χαϊδεύουμε τ' αυτιά των «Πόντιων Πιλάτων» λοιπόν ◆ Και σας το λέει αυτό μια στήλη γνωστή για τα αεκτζίδικα αισθήματά της, όπως γνωρίζουν οι παλιοί αναγνώστες της ◆ Ζορίστηκε, λέει, ο Ακης, αλλά τα βρήκε τα διακόσια χιλιάρικα για την εγγύηση ◆ Σε απλά ελληνικά: δεν έπιασε η μπλόφα που πήγε να κάνει, μπας και τη βγάλει φτηνότερα ◆ Το μόνο βέβαιο είναι ότι... λεφτά υπάρχουν ◆ 14 Μάη έρχεται το «ιερό λείψανο της Αγίας Ισαποστόλου Ελένης» ◆ Ελάτε, δε θέλω γέλια ◆ Για να μην υπάρξουν σπρωξιές ανάμεσα στον αρμόδιο υφυπουργό Αμανατίδη και τον αρμόδιο λόγω ακροδεξιάς θρησκοληψείας υπουργό Καμμένο, επικεφαλής στην υποδοχή θα είναι ο πρόεδρος Πάκης αυτοπροσώπως ◆ Τι χρήμα έχουν να μαζέψουν στον ένα μήνα που θα το στήσουν για προσκύνημα... ◆ «Οι προδότες στο Γουδή» φώναζε χτυπώντας ρυθμικά τα χέρια του έξω από το Χίλτον ο Λαφαζάνης ◆ Τι κάνει ο άνθρωπος για λίγη δημοσιότητα ◆ Μέχρι και μετάλλαξη του Καμμένου γίνεται ◆ Πλην όμως, ψηφαλάκια γιοκ ◆ Εδώ δεν «κολάτσισαν» το Σεπτέμβρη του 2015, θα «κολατσίσουν» την επόμενη φορά; ◆ Υπάρχουν άνθρωποι που συμμετέχουν στα one man show του Μπαρουφάκη; ◆ Γιατί να μας κάνει εντύπωση; ◆ «Καλούς μας αγώνες» ευχήθηκε ο Τσίπρας στο πρωτομαγιάτικο μήνυμά του ◆ Σχολή δημιούργησε ο Γιωργάκης ◆

επί του πιεστηρίου

Το Δεκέμβρη κορόιδευαν τον κόσμο ότι τάχα επανέφεραν τη 13η σύνταξη. Τώρα, πετσοκόβουν για μια ακόμα φορά τις δώδεκα συντάξεις. Πέρυσι, όταν ψήφιζαν το νόμο Κατρούγκαλο, διαβεβαίωναν πως όχι μόνο δε θα μειωθεί καμιά σύνταξη, αλλά αντίθετα πολλές συντάξεις θα αυξηθούν. Οσο για την «προσωπική διαφορά», ο Κατρούγκαλος διαβεβαίωνε ότι θα αφορά ελάχιστες περιπτώσεις συνταξιούχων και θα είναι πολύ μικρή. Τώρα, από τις «προσωπικές διαφορές» εκατοντάδων χιλιάδων συνταξιούχων θα μπορέσουν να πετσοκόψουν το συνολικό κονδύλι των συντάξεων κατά τουλάχιστον 1,8 δισ. ευρώ για κάθε χρόνο από το 2019 και μετά.

Ολα στο βωμό της εικονικής πραγματικότητας. Της κατασκευής εικόνας. Με τον τρόπο που πρώτοι οι Αμερικανοί μετέτρεψαν σε επιστήμη. Σε επιστήμη της απάτης και της εξαπάτησης. Το «πρότζεκτ» ονομάζεται «το μοντέρνο, κουλ, προχώ, ανθρώπινο πρόσωπο του Κούλη». Τη μία τον βλέπουμε με σύζυγο και κόρη στην Τήνο, την άλλη να κάνει τάχαμου βόλτα με την κόρη και τις φίλες της στου Φιλοπάππου. Οι οποίες φίλες (ή μήπως «φίλες»;), συμμετέχουν στο «πρότζεκτ» με την άδεια των γονέων τους (έγγραφη το πιθανότερο, για να μην υπάρξουν νομικές επιπλοκές). Κι αφού βγήκαν οι φωτογραφίες, ο Κούλης μπήκε στη λιμουζίνα και πήγε ν' αλλάξει το χαλαρό ντύσιμο με το σκούρο κοστούμι του πολιτικού.

Το τερπνόν μετά του ωφελίμου. Ο Μπαρουφάκης τονώνει τον ασυγκράτητο ναρκισσισμό του δίνοντας για προδημοσίευση σπαρταριστές περιγραφές για τις συναντήσεις του με τον Σόιμπλε και ταυτόχρονα προωθεί τις πωλήσεις του βιβλίου. Κι άμα λάχει, στήνει και κόμμα (με πρόπλασμα το Diem25) και δοκιμάζει κι αυτός την τύχη του στις εκλογές. Σημασία, όμως, έχει να συγκεντρώνει πάνω του βλέμματα. Αυτό τον τρέφει.

Μετά το ντου-σόου στο Χίλτον, ο Λαφαζάνης στήθηκε να κάνει την πολυπόθητη on camera δήλωση. Κι αφού είπε πολλά και διάφορα (μέχρι και το κορυφαίο: «να αποδοθεί το Χίλτον στον ελληνικό λαό»!), αναφέρθηκε και στην απεργία πείνας των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων. Καλά θα κάνουν τα «νούμερα» της ΛΑΕ να μην πιάνουν στο στόμα τους τους Παλαιστίνιους και τους αγώνες τους. Γιατί ήταν ακόμα στην κυβέρνηση ο Λαφαζάνης και οι υπόλοιποι, όταν συσφίγγονταν οι σχέσεις των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ με το σιωνιστικό μόρφωμα, σε έκταση και σε βάθος μεγαλύτερα απ' αυτά που είχαν καθιερώσει οι προηγούμενες αστικές κυβερνήσεις. Είναι λερωμένα με αίμα και τα δικά τους χέρια.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εκτιμώ λοιπόν ότι σωστά ο κ. Τσίπρας σήμερα έρχεται για να διορθώσει τα πράγματα τα οποία δεν έγιναν τότε σωστά. Τέτοιοι επενδυτές όπως είμαι εγώ εφ' όρου ζωής ψηφίζαμε τον Αντώνη Σαμαρά. Αλλά σήμερα είμαι απόλυτα βέβαιος πως όλοι οι επενδυτές μεγάλοι και μικροί λένε ευχαριστώ στον κ. Τσίπρα. Στην κυβέρνηση κατανόησαν πλέον ότι αυτή την άγρια και κακή κληρονομιά θα πρέπει να την αποκόψουν ώστε η χώρα και η οικονομία να μπορέσουν να αναπτυχθούν.

Ιβάν Σαββίδης

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

6/5: Ημέρα οδικής ασφάλειας, κατά δίαιτας, Βουλγαρία: Ημέρα βοσκών, Δανία: Ημέρα προσευχής, Λίβανος: Ημέρα μαρτύρων 6/5/1978: Τραυματισμός γιατρού (Τζιόρτζιο Ροσανίγκο) φυλακών όπου κρατούνται μέλη της οργάνωσης (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 6/5/1985: Εκτελούνται δύο συνοδοί χρηματαποστολής «Σκλαβενίτη» (Αντικρατική Πάλη) 7/5: Ημέρα κατά άσθματος, Σκωτία: Ημέρα άνοιξης 7/5/1937: Συγκρούσεις αστυνομίας, κομμουνιστών και CNT, πεντακόσιοι νεκροί (Ισπανία) 7/5/1973: Βόμβες (ΕΑΝ) σε πλατεία Ραγκαβή και στο αυτοκίνητο χουντικού σκηνοθέτη Τζέιμς Πάρις 7/5/1991: Δύο ρουκέτες κατά γραφείων «Siemens» (17Ν) 7/5/1999: Βόμβα στο σπίτι Ολλανδού πρέσβη (17Ν) 8/5: Ημέρα Ερυθρού Σταυρού, μεσογειακής αναιμίας **8/5/1936: Δώδεκα νεκροί, 282 τραυματίες διαδηλωτές εργάτες (Θεσσαλονίκη) 8/5/1976: Θάνατος Ουλρίκε Μάινχοφ** 8/5/1981: Βόμβες σε Αγορανομία Αθηνών, Τμήμα Αλλοδαπών και κτίριο Τροχαίας (ΕΛΑ) 8/5/1989: Απόπειρα κατά Γιώργου Πέτσου (17Ν) **9/5: Ημέρα αντιφασιστικής νίκης λαών** 9/5/1978: Εκτέλεση Αλντο Μόρο (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 9/5/1980: Βόμβες καταστρέφουν 22 αμερικάνικα αυτοκίνητα (ΕΛΑ) 9/5/1999: Πυροβολισμοί σε γραφεία Interamerican και American Express (Κόκκινη Γραμμή) **10/5/1968: «Νύχτα οδοφραγμάτων» (Γαλλία), 1.087 τραυματίες, ογδόντα καμένα αυτοκίνητα 10/5/1968: Δολοφονία βουλευτή ΕΔΑ Γιώργου Τσαρουχά** 10/5/1973: Βόμβες (ΕΑΝ) σε δύο αμερικανικά αυτοκίνητα **11/5/1934: Συγκρούσεις εργατών-αστυνομίας (Καλαμάτα), τέσσερις νεκροί, πολλοί τραυματίες** 11/5/1936: Συγκρούσεις χωροφυλακής και αλληλέγγυων προς απεργούς Θεσσαλονίκης, πολλοί τραυματίες (Κοκκινιά) 11/5/1972: Τρεις βόμβες στη λέσχη αξιωματικών ΗΠΑ Φρανκφούρτης, ένας νεκρός, δεκατρείς τραυματίες (RAF) 11/5/1997: Βόμβα στο Α' Λιμενικό Τμήμα (Επαναστατικοί Πυρήνες) 12/5: Ημέρα νοσηλευτριών 12/5/1972: Βόμβες (RAF) σε Ακουρσμπουργκ και Μόναχο, πέντε τραυματίες αστυνομικοί, εξήντα κατεστραμμένα αυτοκίνητα 12/5/1974: Καταδίκη 27 μελών οργάνωσης «Αρης Βελουχιώτης» (στρατοδικείο Ιωαννίνων) 12/5/1985: Επίθεση φασιστών υπό τον Μάκη Βορίδη σε διαμαρτυρόμενους για αστυνόμευση Εξαρχείων και αστυνομική βία 12/5/1998: Δύο βόμβες σε εκθέσεις αυτοκινήτων (17Ν).

Σκάνδαλο Σαββίδη

Τα πλήρη αποκαλυπτήρια της συριζανελίτικης διαπλοκής

Πόσο συνηθισμένο είναι να κατεβαίνει ένας πρωθυπουργός στη Βουλή για να υπερασπιστεί μια τροπολογία που κατέθεσε ένας βουλευτής της επαρχίας; Κι αφού αυτή η τροπολογία -όπως είπε ο πρωθυπουργός- είναι τόσο σημαντική για να μην κλείσει μια επιχείρηση και απολυθούν εργαζόμενοι, αλλά και για τη δημιουργία καλού επενδυτικού κλίματος στη χώρα, γιατί την έδωσαν να την καταθέσει λάθρα ένας βουλευτής (άλλης μάλιστα περιφέρειας απ' αυτήν που βρίσκεται η συγκεκριμένη επιχείρηση) και δεν την κατέθεσε ο αρμόδιος υπουργός;

Η διαδικασία για την υπέρ Σαββίδη (ν)τροπολογία εξελίχτηκε σε Βατερλό για τον ΣΥΡΙΖΑ. Αποκάλυψε τη διαπλοκή του με συγκεκριμένα επιχειρηματικά συμφέροντα. Κι αν είχε ο Τσίπρας μια ελπίδα να ξεχαστεί το σκάνδαλο, φρόντισε ο Σαββίδης, με τη συνέντευξη-ποταμό στην ιστοσελίδα του «Πρώτου Θέματος» (ναι, ναι, του «κομιστή», που αποτελούσε θανάσιμο εχθρό για τον ΣΥΡΙΖΑ), όχι μόνο να μην ξεχαστεί, αλλά να καταδειχτεί η διαπλοκή στην πιο αποκρουστική της διάσταση.

Εχει ιδιαίτερη σημασία να περιγράψουμε τα όσα έγιναν επί διήμερο στη Βουλή, γιατί θα φανεί καθαρά πόσο ένοχα συμπεριφέρθηκαν οι συριζαίοι. Αλλά και πόσο «δεμένοι» είναι με τον Σαββίδη, αφού -παρά τα αποκαλυπτήρια και το ρεζιλίκι- όχι μόνο δεν πήραν πίσω την τροπολογία για να τη φέρουν άλλη φορά, αλλά αναγκάστηκε να κατεβεί ο ίδιος ο Τσίπρας για να την υπερασπιστεί.

Την Πέμπτη 27 Απρίλη, λοιπόν, ο συριζαίος βουλευτής Κοζάνης, Δ. Δημητριάδης, κατέθεσε μια τροπολογία που προβλέπει ότι ο αγοραστής μιας επιχείρησης, δεν ευθύνεται για πρόστιμα που επιβλήθηκαν στην επιχείρηση προτού την αγοράσει και για τα οποία δεν ήταν ενήμερος όταν την αγόρασε. Στη Βουλή είχε προσέλθει η υφυπουργός Οικονομικών Κ. Παπανάτσιου, μόνο και μόνο για να πει ότι κάνει δεκτή την τροπολογία. Την είχαν στείλει για τη λάντζα, δηλαδή.

Ο πασόκος Κεγκέρογλου, όμως, είτε γιατί ήταν ενήμερος (έχει και ανταγωνιστές ο Σαββίδης) είτε γιατί θυμόταν την υπόθεση, ξεσήκωσε τον κόσμο, λέγοντας ότι ο Δημητριάδης είχε ξανακαταθέσει την τροπολογία πριν από ένα χρόνο, μαζί με δύο ακόμα κυβερνητικούς βουλευτές, η οποία όμως δεν έγινε αποδεκτή και αποσύρθηκε. Την κατέθεσε αμέσως στα πρακτικά, μάλιστα, σημάδι του ότι ήταν έτοιμος. Ο Δημητριάδης άρχισε να ψελλίζει (κυριολεκτικά) διάφορες δικαιολογίες (τάχα ότι τώρα την έχει βελτιώσει την τροπολογία), η Παπανάτσιου επανέλαβε (ψελλίζοντας κι αυτή) τις ίδιες δικαιολογίες και κατέληξε μ' ένα ξερό «την κάνουμε αποδεκτή».

Τότε πήραν φωτιά ο Λοβέρδος με τον Δένδια, κοινοβουλευτικά έμπειροι και οι δύο, που κυριολεκτικά έκαναν τ' αλατιού τον ΣΥΡΙΖΑ. Ζητούσαν η τροπολογία να κατατεθεί κανονικά από την κυβέρνηση και να συνοδεύεται από έκθεση του Γενικού Λογιστήριου του Κράτους, ώστε να φανεί ποια εταιρία αφορά και σε τι ύψος ανέρχονται τα πρόστιμα που θα της σβήσουν. Φυσικά, ήξεραν πολύ καλά ότι αφορούσε τον Σαββίδη, όμως ήθελαν να κάνουν τους συριζαίους να το αποκαλύψουν. Στο τέλος, κάλεσαν τον παριστάμενο υπουργό Ανάπτυξης Δ. Παπαδημητρίου, που σε δικό του νομοσχέδιο κατατέθηκε η τροπολογία, να μην την κάνει αποδεκτή. Το ίδιο ζήτησε -σε χαμηλότερους τόνους- και ο Δανέλλης από το Ποτάμι.

Οι συριζαίοι μούγκα. Ακρα του τάφου σιωπή! Παρέλαυναν από το βήμα, μιλούσαν για το νομοσχέδιο, λέξη για την τροπολογία. Μούγκα και οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι του κόμματος, μολονότι ο Λοβέρδος και ο Δένδιας δεν είχαν κάνει οικονομία σε χαρακτηρισμούς κατά του ΣΥΡΙΖΑ. Οσο για τον παριστάμενο Παπαδημητρίου, Βούδας. Εμεινε ώρες στην αίθουσα (νομοσχέδιό του συζητιόταν), κάθε λίγο και λιγάκι ο Λοβέρδος με τον Δένδια τον ρωτούσαν αν θα κάνει αποδεκτή την τροπολογία, μούγκα αυτός. Κατά το απόγευμα, μετά από νέα παρέμβαση του Λοβέρδου, τον ρώτησε ο προεδρεύων αν θέλει να πει κάτι και ο Παπαδημητρίου απάντησε μ' ένα ξερό (και τόσο ντροπιαστικό) «όχι».

Κάποια στιγμή και ο Καραθανασόπουλος του Περισσού μίλησε για «μία τροπολογία τουλάχιστον περίεργη, για να μην πούμε καμία άλλη πιο βαριά έκφραση», που «είναι τουλάχιστον φωτογραφική». Βούδας αμίλητος ο Παπαδημητρίου. Μετά από κάμποση ώρα, ο Λοβέρδος τον ξαναπροκάλεσε και ο προεδρεύων τον ρώτησε αν θέλει ν' απαντήσει. «Θα περιμένω ακόμη για να τοποθετηθώ» απάντησε ατάραχος ο Παπαδημητρίου.

Τι περίμενε; Περίμενε να περάσει η ώρα, να κάνει αποδεκτή την τροπολογία στο παραπέντε, ώστε η αντιπολίτευση να μην έχει το χρόνο να υποβάλει αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας! Ο Δημητριάδης ξαναμίλησε και προσπάθησε με κάτι ψελλίσματα να υπερασπιστεί την τροπολογία του, χωρίς να απαντήσει στις φωνές της αντιπολίτευσης ότι αυτή είναι φωτογραφική (το όνομα του Σαββίδη και της ΣΕΚΑΠ δεν ακούστηκε από κανέναν). Και ξαφνικά, μισή ώρα πριν λήξει η συνεδρίαση, ο Παπαδημητρίου ζήτησε το λόγο και δήλωσε: *«Πολλά ακούστηκαν για την τροπολογία αυτή, ότι είναι φωτογραφική για κάποιους και ότι υπάρχουν υποψίες, ότι υπάρχει διαφθορά. Εγώ δεν γνωρίζω τίποτα γι' αυτό και ούτε υποψιάζομαι. Ακουσα την τοποθέτηση του πολύ προσεκτικά και διάβασα και την αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας. Και βασισμένος σε αυτά, αποδέχομαι...».*

Πριν αποσώσει το λόγο του, ο μεν Κεγκέρογλου του φώναζε «δεν ντρέπεσαι; Δεν ντρέπεσαι;», ο δε Λοβέρδος έλεγε στους συριζανελαίους «θα σηκώσετε το χεράκι σας ένας ένας», προαναγγέλλοντας αίτημα για ονομαστική ψηφοφορία. Ο Παπαδημητρίου είχε μείνει στήλη άλατος και όταν ο προεδρεύων Βαρεμένος τον ρώτησε αν έχει να προσθέσει κάτι άλλο, απάντησε «όχι, τελείωσα»! Τέτοια αθλιότητα...

Ο Λοβέρδος επανήλθε, ο Καραθανασόπουλος αναγκάστηκε να ανεβάσει κι αυτός τους τόνους, ενώ στο παιχνίδι μπήκε ακόμα και ο Αμυράς, που κάτι άκουσε για πρόστιμα από λαθρεμπόριο και μιλούσε για «νομιμοποίηση του λαθρεμπορίου καυσίμου» (για τσιγάρα πρόκειται, αλλά Αμυράς είν' αυτός, δεν μπορεί κανείς να περιμένει και πολλά). Ο Βαρεμένος ρώτησε τον Παπαδημητρίου αν θέλει να προσθέσει κάτι κι αυτός απάντησε και πάλι με ένα ξερό «όχι». Και τότε ο Βαρεμένος πήγε να κηρύξει περαιωμένη τη συζήτηση, πριν προλάβουν οι άλλοι να υποβάλουν προτάσεις για ονομαστική ψηφοφορία. Εγινε το σώσε και ο Βαρεμένος αναγκάστηκε να διακόψει για δέκα λεφτά «για να συγκεντρωθούν οι υπογραφές». Μολονότι στην έδρα ανέβηκε ο Κρεμαστινός, οι πασόκοι δεν τον άφηναν να κλείσει τη συνεδρίαση, αν προηγουμένως δε διάβαζε τα ονόματα της δικής τους λίστας για ονομαστική ψηφοφορία, φοβούμενοι προφανώς μην τους τη φέρουν την επόμενη μέρα. Ακόμα και ο Ξυδάκης, που ως κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε πει κουβέντα, παρά τα μπινελίκια που είχαν ακουστεί ενάντια στο κόμμα του, αναγκάστηκε να πει με ύφος ηττημένου: *«Τελειώσαμε! Κάναμε τη στοιχειώδη επιδιόρθωση της πολιτικής τάξης και της κοινοβουλευτικής τάξης. Ας τελειώσουμε εκεί. Ας μην κουνήσουν όλοι το δάχτυλο σε όλους. Τέλος εδώ!».*

Τότε, μπήκε στην αίθουσα ο ειδικός γραμματέας της Βουλής και έκλεισε τα μικρόφωνα, τερματίζοντας και την τηλεοπτική μετάδοση! Οι πασόκοι ανέβηκαν στα κάγκελα και «γλεντούσαν» τους συριζαίους, ενώ ο Ξυδάκης ικέτευε απελπισμένος: «Κύριε πρόεδρε, διαβάστε τα ονόματα. Διαβάστε τα όλα να τελειώνουμε». Ο Κρεμαστινός διάβασε τα ονόματα, διαπιστώθηκε ότι υπάρχει ο απαιτούμενος αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας και η συνεδρίαση ολοκληρώθηκε.

Την επομένη, μολονότι θα έπρεπε να γίνει μόνο η ψηφοφορία, ο Μητσοτάκης διαμήνυσε ότι θέλει να μιλήσει, ο Βούτσης αναγκάστηκε να το δεχτεί για ν' αποφύγει τα χειρότερα, οπότε αναγκάστηκε να κατέβει στο ρινγκ ο ίδιος ο Τσίπρας. Στην πρώτη τοποθέτησή του το έπαιξε... Κουτσόγιωργας: «Μιλάτε, λοιπόν, εσείς τώρα για τροπολογίες; Ξεχνάει αυτό το Σώμα και ο ελληνικός λαός τις νυχτερινές τροπολογίες» κτλ. Ο Μητσοτάκης τον προκαλούσε να πει ποιον αφορά η τροπολογία και τι ύψους είναι τα πρόστιμα που θα γλιτώσει ο συγκεκριμένος επιχειρηματίας και ο Τσίπρας κατηγορούσε τον Μητσοτάκη ότι... υπονομεύει την υγιή επιχειρηματικότητα. «Ποιοι είναι αυτοί; Πείτε μας, ποιοι είναι;» ρωτούσε ο Μητσοτάκης. «Σε πολλές επιχειρήσεις» απαντούσε ο Τσίπρας, αποφεύγοντας να πει όνομα.

Μέχρι που βγήκε ο Καμμένος και «ξεφούρνισε» το όνομα του Σαββίδη, κατηγορώντας τη ΝΔ ότι εξαπάτησε αυτόν τον... εθνικό ευεργέτη. Παραδέχτηκε, δηλαδή, ότι πρόκειται για φωτογραφική (ν)τροπολογία. Αμέσως ο Δένδιας έθεσε ζήτημα συνταγματικότητας. «Δεν είπα ότι αφορά μία επιχείρηση η συγκεκριμένη τροπολογία» έσπευσε να πει ζεματισμένος ο Καμμένος, προκαλώντας χάχανα στην αίθουσα. «Αφορά βεβαίως και τη ΣΕΚΑΠ, κανείς δεν το κρύβει αυτό» είπε ο Τσίπρας, προφέροντας επιτέλους την... κακιά λέξη. «Ομως δεν αφορά μόνο τη ΣΕΚΑΠ, αλλά κάθε επιχείρηση» έσπευσε να συμπληρώσει. Και επιδόθηκε σε έναν ύμνο για τον Σαββίδη: «Δίνεται η δυνατότητα σε μία υγιή επιχείρηση να μπορεί να λειτουργεί και να έχει τους εργαζομένους. Και αυτό εσείς το ονομάζετε φωτογραφική διάταξη! Ξέρετε τι είναι φωτογραφικό; Το μένος σας απέναντι σε κάθε υγιή επενδυτή που δεν θέλει να σας παραδοθεί, που δεν θέλει να παραδοθεί στη δική σας διαπλοκή, που είναι ακόμα και σήμερα παρούσα!».

Αυτόν τον «υγιή επενδυτή», που σαν padre padrone έσπευσε να δηλώσει τη δημόσια στήριξή του στον Τσίπρα, προκαλώντας αμηχανία στο κυβερνητικό στρατόπεδο, το 2013 ο ΣΥΡΙΖΑ τον κατηγορούσε για αντεργατικές πολιτικές και ότι πήρε μπιρ παρά τη ΣΕΚΑΠ. Κατήγγειλε «ξεπούλημα» και έλεγε ότι «η ναυαρχίδα του συνεταιριστικού κινήματος χαρίστηκε επί της ουσίας στον ιδιωτικό τομέα».

Μαλλιά-κουβάρια στην Κεντροαριστερά

Πάνω που πήγαν να πουν «δόξα τω Θεώ», ξαναγύρισαν στο «βόηθα Παναγιά». Η κρίση στο χώρο της λεγόμενης Κεντροαριστεράς, αυτόν που τις εποχές της ακμής ονομαζόταν «ΠΑΣΟΚ και λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις», συνεχίζεται και βαθαίνει. Η φράξια του Ανδρουλάκη, που εμφανίστηκε αιφνιδιαστικά και ζήτησε μερίδιο από την κομματική εξουσία, έφερε τα πάνω κάτω. Μπορεί οργανωτικά να είναι αντιμετωπίσιμοι από τη φράξια Φώφης-Σκανδαλίδη-Λαλιώτη, πολιτικά όμως κάνουν μεγάλη ζημιά, καθώς δεν το βάζουν κάτω και παρεμβαίνουν, είτε επώνυμα είτε διατηρώντας ανωνυμία, γεγονός που αναγκάζει τους άλλους να ανταπαντούν, με αποτέλεσμα να διατηρείται αυτό που ονομάζουν «εσωστρέφεια».

Ο Ανδρουλάκης έδωσε συνέντευξη για να πει ότι αυτός ήταν πάντοτε στις επάλξεις του πράσινου κάστρου, ενώ άλλοι ήταν απόντες, ο Ξεκαλάκης έβαλε δικούς του να χαρακτηρίσουν τη σύσταση της οργανωτικής επιτροπής συνεδρίου «παρωδία», καθώς απ' αυτή απουσιάζει το μισό ΠΑΣΟΚ, που εκφράζουν αυτός με τον Ανδρουλάκη, ο Κωνσταντινόπουλος χαρακτήρισε πολλαπλή υποκρισία τη στάση του Ανδρουλάκη, ο Ξεκαλάκης δήλωσε ότι «αυτοί που μας επιτίθενται είναι τα απολειφάδια του ΠΑΣΟΚ του κ. Τσοχατζόπουλου» και γενικώς έγιναν... μια ωραία ατμόσφαιρα.

Κι εκεί που η Φώφη με τους δικούς της περίμεναν να πέσει η ένταση από τους ανδρουλακικούς, που οργανωτικά δεν έχουν καμιά δυνατότητα, πετάχτηκε στη μέση ο μέχρι τώρα σιωπηλός Βενιζέλος και με μια εφ' όλης της ύλης τηλεοπτική συνέντευξη φώναξε «πάντα παρών» και με πολιτική στρατηγική εντελώς διαφορετική απ' αυτή της ηγετικής ομάδας. Κατά τον Βενιζέλο, το δίπολο δεν είναι «Αριστερά ή Δεξιά», αλλά «δημοκρατία ή εθνολαϊκισμός». Επομένως, δεν πρέπει να επιχειρείται συσπείρωση της Κεντροαριστεράς, αλλά συσπείρωση του Κέντρου, περιλαμβάνοντας προφανώς και ένα κομμάτι της Δεξιάς (την ομάδα Κούλη, για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους).

Ο Βενιζέλος έχει τον τρόπο να λέει τις απόψεις του φορτωμένες με μπόλικες περικοκλάδες, πολλές από τις οποίες είναι αμφίσημες, ώστε να δίνει όποια ερμηνεία τον βολεύει κάθε φορά και να μην μπορούν να τον ξεμπροστιάσουν οι εσωκομματικοί του αντίπαλοι. Δεν άφησε αμφιβολία, όμως, ότι κατ' αυτόν μοναδικός αντίπαλος είναι ο Τσίπρας. Οπως δεν άφησε αμφιβολία για το ότι το δικό του προσωπικό μέλλον δεν ταυτίζεται με το μέλλον του ΠΑΣΟΚ. «Θα το πω τη στιγμή που πρέπει, δεν θα το πω τώρα» δήλωσε. Και συμπλήρωσε με νόημα: «Θα κάνω ό,τι πρέπει για τον χώρο που με εκφράζει και για την πατρίδα μου».

Φώφη και σία τα πήραν, φυσικά, στο κρανίο. Αλλά τι να πουν, όταν ο Μπένι δεν έχει κάνει διασπαστικές κινήσεις; Το πρωί της μέρας που ο Μπένι έδωσε την τηλεοπτική του συνέντευξη, η Φώφη μάζεψε τους γραμματείς και τους αναπληρωτές γραμματείς των νομαρχιακών επιτροπών του ΠΑΣΟΚ, για να τους μιλήσει για την «ενότητα της παράταξης», την «ανανέωση του κόμματος» και τη «διεύρυνση». Φυσικά, όλοι την άκουσαν με απανωτά χασμουρητά, μέχρι τη στιγμή που τους μίλησε για το... όραμά της: «Οραμά μου ήταν και είναι, να κάνουμε το χώρο της Δημοκρατικής Παράταξης και πάλι κυρίαρχο πόλο της πολιτικής ζωής του τόπου». Τότε τους έφυγε η νύστα και τους κατέλαβε μια ακαταμάχητη διάθεση για γέλια.

«Εδώ ο κόσμος χάνεται βαρκούλες αρμενίζουν» είπε η Φώφη, αναφερόμενη στα όσα έγιναν στην ΚΕ του ΠΑΣΟΚ και «δημιούργησαν προβληματισμό ιδιαίτερα στους προοδευτικούς πολίτες που απωθούνται και έχουν αλλεργία στις εσωκομματικές διενέξεις και με το δίκιο τους». Και συμπλήρωσε: «Η βάση μας θεωρεί πολιτικά απαράδεκτο την ώρα που η παράταξη σηκώνει και πάλι κεφάλι, κερδίζει μάχες και έδαφος, κάποιοι να επιλέγουν σκιαμαχίες που δημιουργούν άσκοπες αναταράξεις και εσωστρέφεια. Δεν τη χρειαζόμαστε. Ως εδώ. Η εσωστρέφεια δεν μπορεί να συνεχιστεί. Το ΠΑΣΟΚ ανήκει στην Κοινωνική του Βάση, δεν ήμαστε εμείς οι ιδιοκτήτες αυτού του χώρου».

Αναγκαστικά, η ηγετική ομάδα θα συνεχίσει στο δρόμο που χάραξε. Δεν έχει άλλη επιλογή. Μόνο που οι εσωτερικές αναταράξεις στο ΠΑΣΟΚ καθιστούν πιο δυνατούς τους συμμάχους στη Δημοκρατική Συμπαράταξη, που μπορούν να ζητήσουν μεγαλύτερο μερίδιο. Ασε που... παίρνει αέρα ο κώλος των ΦλωΡαΔια που κάνουν μαζώξεις... μετεξέλιξης της «Ωρας Αποφάσεων» σε κόμμα. Ο μόνος που εξακολουθεί να το παίζει «κουλ» είναι ο Σταύρος Θεοδωράκης. Μάλλον επειδή κανένας δεν ασχολείται μαζί του, οι πάντες θεωρούν το Ποτάμι τελειωμένη υπόθεση και κοιτάζουν τα δικά τους «μαγαζιά». Επειδή ο Θεοδωράκης δεν είναι βλάκας για να θεωρεί ότι μπορεί να έχει οποιαδήποτε τύχη αν πάει μαζί με τους ΦλωΡαΔια, το πιθανότερο είναι να βρίσκεται σε παρασκηνιακές επαφές με τους ανθρώπους του Κούλη, για να μεταπηδήσει εκεί την κατάλληλη στιγμή (όταν θα πλησιάζουν εκλογές), ώστε να μην υπάρξουν γκρίνιες στη Δεξιά.

Brexit ή αλλιώς Γερμανογαλλικός άξονας κατά Ηνωμένου Βασιλείου

«Φεύγω από τη Ντάουνινγκ Στριτ με δεκαπλάσιες επιφυλάξεις απ' αυτές που είχα πριν έρθω». Αυτό φέρεται να είπε ο πρόεδρος της Κομισιόν, Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ, στην πρωθυπουργό του Ηνωμένου Βασίλειου, Τερίζα Μέι, η οποία του παρέθεσε γεύμα εργασίας (με τη συμμετοχή των επικεφαλής διαπραγματευτών της ΕΕ, Μισέλ Μπαρνιέ, και του ΗΒ, Ντέιβιντ Ντέιβις), σύμφωνα με το ρεπορτάζ της κυριακάτικης έκδοσης της «Φρανκφούρτερ Αλγκεμάινε Τσάιτουνγκ». Σύμφωνα με τη γερμανική εφημερίδα, αμέσως μετά τη συνάντηση, ο Γιούνκερ τηλεφώνησε στην Ανγκελα Μέρκελ και της είπε ότι η Μέι «ζει σε άλλο γαλαξία».

Επισήμως τηρήθηκαν τα προσχήματα. Ο εκπρόσωπος της Μέι δήλωσε ότι «η πρωθυπουργός είχε μια εποικοδομητική συνάντηση με τον πρόεδρο Γιούνκερ, στην οποία επανέλαβε τη δέσμευση του ΗΒ να πετύχει μια βαθιά και ιδιαίτερη συνεργασία με την ΕΕ». Πιο λακωνικός ο εκπρόσωπος του Γιούνκερ ανακοίνωσε ότι «ο πρόεδρος Γιούνκερ είχε μια εποικοδομητική συνάντηση με την πρωθυπουργό Μέι», αποφεύγοντας οποιοδήποτε σχόλιο για το περιεχόμενο των συνομιλιών.

Τετάρτη 26 Απρίλη πήγε ο Γιούνκερ στο Λονδίνο, Σάββατο 28 έγινε η σύνοδος κορυφής της ΕΕ, η οποία δε χρειάστηκε περισσότερο από ένα λεπτό (κατ' άλλους «μερικά λεπτά») προκειμένου να καταλήξει σε μια απόφαση για «σκληρό Brexit». Οπως δήλωσε ο Γιούνκερ, ήταν «η πρώτη και η τελευταία φορά» που η ΕΕ αποφάσισε τόσο γρήγορα. Οι ηγέτες του γερμανογαλλικού άξονα δεν μάσησαν τα λόγια τους. «Είναι πιο εύκολο για τη Βρετανία να μιλάμε με μια φωνή και να θέτουμε με σαφήνεια τους όρους μας» δήλωσε η Μέρκελ. «Δεν πρέπει να κρατάμε τιμωρητική στάση, από την άλλη όμως είναι σαφές πως η Ευρώπη γνωρίζει πώς να υπερασπίζεται τα συμφέροντά της και πως η Βρετανία θα είναι σε χειρότερη θέση έξω από την ΕΕ παρά μέσα σ' αυτήν» δήλωσε ο Φρανσουά Ολάντ, που μπορεί να διάγει τις τελευταίες μέρες της μίζερης προεδρικής του θητείας, δεν παύει όμως να εκπροσωπεί τον γαλλικό ιμπεριαλισμό που σ' αυτό το θέμα έχει ενιαία θέση.

Ο Γιούνκερ στάλθηκε στο Λονδίνο με συγκεκριμένη αποστολή: να απαιτήσει από τη Μέι να πληρώσει η Βρετανία τον «λογαριασμό του διαζυγίου» (υπολογίζεται σε περίπου 60 δισ. ευρώ, ποσό καθόλου ευκαταφρόνητο), να ρυθμίσει το ζήτημα των δικαιωμάτων των ευρωπαίων πολιτών στην ΕΕ και να καθορίσει το συνοριακό καθεστώς με τη Δημοκρατία της Ιρλανδίας, **πριν ξεκινήσουν οι επίσημες διαπραγματεύσεις για το Brexit**, τον προσεχή Ιούνη. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του γερμανικού Τύπου, η Μέι απάντησε στον Γιούνκερ ότι βάσει των συνθηκών το ΗΒ δεν χρωστά ούτε μια πένα στην ΕΕ και πως για να καταβάλει η κυβέρνησή της το «λογαριασμό του διαζυγίου» θα πρέπει να έχει επιτευχθεί μέχρι το 2019 πλήρης εμπορική συμφωνία μεταξύ των δύο πλευρών. Οσο για τους πολίτες των κρατών-μελών της ΕΕ, φέρεται να απάντησε στον απεσταλμένο του γερμανογαλλικού άξονα πως τα δικαιώματά τους θα είναι ίδια μ' αυτά όλων των υπόλοιπων αλλοδαπών υπηκόων που ζουν στη Βρετανία.

Μπορεί κανείς ν' αντιληφθεί ότι αυτές οι απαντήσεις της Μέι ήταν casus belli για το γερμανογαλλικό άξονα, που θέλει να είναι αυτός που θα υπαγορεύσει όρους στη Βρετανία και όχι να δεχτεί όρους που θα εξασφαλίζουν για τη Βρετανία και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο. Από την άλλη, εξίσου εύκολα μπορούμε να αντιληφθούμε ότι η Μέι, που αναπάντεχα βρέθηκε πρωθυπουργός με πρόγραμμα τη διαχείριση του Brexit επωφελώς για τα βρετανικά συμφέροντα, δεν μπορεί να κάνει τέτοιες υποχωρήσεις κατά την προεκλογική περίοδο. Τις πρόωρες εκλογές τις προκήρυξε η ίδια, σκοπεύοντας σε μια μεγάλη νίκη των Συντηρητικών επί των Εργατικών, που δείχνουν εντελώς αποδιοργανωμένοι υπό τον Κόρμπιν. Επομένως, μπορούμε να υποθέσουμε ότι το πραγματικό παζάρι θα ξεκινήσει μετά τις βρετανικές εκλογές, για να μην πούμε μετά τις γερμανικές εκλογές τον προσεχή Σεπτέμβρη.

Βραζιλία

Γενική απεργία μετά από 21 χρόνια!

Η γενική απεργία που έγινε την Παρασκευή 28 Απρίλη στη Βραζιλία συνοδεύτηκε από εκτεταμένες συγκρούσεις στο Ρίο Ντε Τζανέιρο και το Σάο Πάολο, με χιλιάδες εργάτες να στήνουν οδοφράγματα, να καίνε λάστιχα και να συγκρούονται με την αστυνομία που απάντησε με βροχή δακρυγόνων. Διαδηλώσεις έγιναν συνολικά σε 26 πόλεις, με την απεργία να αγκαλιάζει καθηγητές και δασκάλους, οδηγούς λεωφορείων, εργαζόμενους στον τομέα της Υγείας, εργάτες της πετρελαιοβιομηχανίας και δημόσιους υπαλλήλους.

Εικοσιένα χρόνια είχε να γίνει γενική απεργία στη Βραζιλία. Η πρωτοφανής αντιλαϊκή λαίλαπα από την κυβέρνηση Τεμέρ, με το νόμο που ψήφισε πέρσι το Δεκέμβρη, παγώνοντας για τα επόμενα 20 χρόνια τις κοινωνικές δαπάνες (χαρακτηρίστηκε ακόμα και από αξιωματούχους του ΟΗΕ ως ένα από τα πιο κοινωνικά ανάλγητα προγράμματα λιτότητας), μαζί με την πρόσφατη απόφαση για αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης (στα 65 για τους άντρες και τα 62 για τις γυναίκες) και τις αντεργατικές αλλαγές στα εργασιακά (με τις συμφωνίες καπιταλιστών-εργατών, που γίνονται με το πιστόλι στον κρόταφο, να υπερισχύουν της εργατικής νομοθεσίας), πυροδότησαν την αγανάκτηση του εργατόκοσμου που βλέπει να φορτώνεται όλα τα βάρη της καπιταλιστικής κρίσης που πλήττει τη χώρα.

Σημειώνουμε ότι ο Τεμέρ ήταν αντιπρόεδρος της πρώην αντάρτισσας και «αριστερής» Ρούσεφ, η οποία αποπέμφθηκε από το προεδρικό αξίωμα μετά από τις κατηγορίες ότι «μαγείρεψε» τα οικονομικά στοιχεία. Στη νέα κυβέρνηση που σχημάτισε ο Τεμέρ, μετά από την άνοδό του στον προεδρικό θώκο, στρογγυλοκάθονται και άλλα «μπουμπούκια» της σοσιαλδημοκρατικής κυβέρνησης Ρούσεφ:

◆ Ο επικεφαλής του επιτελείου της προεδρίας Τεμέρ, Eliseu Padilha (από το Βραζιλιάνικο Δημοκρατικό Κίνημα, κυβερνητικό εταίρο της Ρούσεφ, με έξι υπουργούς, μέχρι τον Μάρτη του 2016 που η Ρούσεφ κατηγορήθηκε για το «μαγείρεμα» των οικονομικών στοιχείων του κράτους), διετέλεσε επί Ρούσεφ υπουργός Πολιτικής Αεροπορίας, θέση που κράτησε για έναν χρόνο (από τον Δεκέμβρη του 2014). Είχε διατελέσει υπουργός και επί κυβέρνησης του σοσιαλδημοκράτη Καρδόσο.

◆ Ο Gilberto Kassab, που διορίστηκε υπουργός Πόλεων (Minister of Cities) από τη Ρούσεφ το Δεκέμβρη του 2014, συμμετέχει στη νέα κυβέρνηση Τεμέρ ως υπουργός Επιστημών, Τεχνολογίας, Καινοτομιών και Επικοινωνιών.

◆ Ο Helder Barbalho, που τώρα είναι υπουργός Εθνικής Ολοκλήρωσης, ήταν ένας από τους 13 νέους υπουργούς που διόρισε η Ρούσεφ τον Δεκέμβρη του 2014 και τοποθετήθηκε στο αξίωμα του υπουργού Υδατοκαλλιέργειας και Αλιείας.

◆ Ο νυν υπουργός Πόλεων, Bruno Araujo, ήταν υπουργός Λιμένων στην κυβέρνηση που σχηματίστηκε κατά τη δεύτερη θητεία της Ρούσεφ.

Οι αστοί πολιτικοί είναι όλοι μία... οικογένεια. Οι μεταγραφές από τις «αριστερές» στις δεξιές κυβερνήσεις είναι το χόμπι τους. Στόχος η τιθάσευση του κινήματος, είτε μέσω σοσιαλδημοκρατικών αυταπατών είτε μέσω ανοιχτής καταστολής. Αυτός άλλωστε είναι και ο ρόλος τους. Οταν η κρίση βαθαίνει και τα περιθώρια ρεφορμιστικής πολιτικής παύουν να υπάρχουν, η αστική «δημοκρατία» δείχνει τα δόντια της. Ευτυχώς, στη Βραζιλία οι εργάτες έκαναν το ίδιο, έστω κι αν δεν μπορούμε να ξέρουμε ποια συνέχεια θα έχει αυτό το ξέσπασμα.

Πέρα από τη γλώσσα του σώματος

Η Μέρκελ, προεδρεύουσα του G20 για το 2017, επισκέπτεται όλες τις πρωτεύουσες των κρατών που συμμετέχουν σ' αυτό το ιμπεριαλιστικό διαβούλιο. Ταξίδεψε, λοιπόν, και μέχρι το ρωσικό θέρετρο Σότσι, όπου συναντήθηκε με τον Πούτιν. Αν και ο ρώσος πρόεδρος δεν εμφανίστηκε αυτή τη φορά με το λαμπραντόρ, για να κάνει «μπούλινγκ» στη σκυλοφοβική Μέρκελ και να γεμίσουν σελίδες επί σελίδων στο διεθνή αστικό Τύπο, τα τσακάλια της... δημοσιογραφίας δε δυσκολεύτηκαν και αυτή τη φορά να βρουν υλικό από τη «γλώσσα του σώματος», που πρόδιδε ότι οι δύο ιμπεριαλιστές ηγέτες δεν αισθάνονται άνετα ο ένας με τον άλλο.

Μόνο που η Μέρκελ με τον Πούτιν δεν προσπαθούν να «τα φτιάξουν». Εκπροσωπούν δύο ισχυρές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, που έχουν σημεία σκληρής αντιπαράθεσης, αλλά και σημεία όπου συνεργάζονται (π.χ. εμπόριο και άλλες μπίζνες).

Ο Μπλερ βγαίνει από τη ναφθαλίνη

«Η υπόθεση του Brexit μου δίνει ένα κίνητρο να αναμιχθώ περισσότερο στην πολιτική. Πρέπει να λερώσει κανείς τα χέρια του, κι εγώ θα το κάνω». Ο Τόνι Μπλερ έδωσε συνέντευξη στη «Ντέιλι Μίρορ», απ' αφορμή την 20ή επέτειο από τη σαρωτική νίκη του επί του διαδόχου της Θάτσερ, Τζον Μέιτζορ, και ανακοίνωσε την επιστροφή του στην ενεργό πολιτική. Δε θα είναι υποψήφιος στις εκλογές, είπε, όμως θα συζητήσει με τους ψηφοφόρους τις ανησυχίες του για τις δυσμενείς οικονομικές επιπτώσεις που θα έχει το Brexit.

Μάλλον περιμένει μια συντριπτική ήττα του Κόρμπιν από τη Μέι (αυτό τουλάχιστον δείχνουν οι δημοσκοπήσεις), ώστε το Εργατικό Κόμμα να αναζητήσει στο πρόσωπό του τον σωτήρα. Ο Μπλερ είναι μόλις 63 ετών και οι τρεις πρωθυπουργικές του θητείες στοιχειώνουν το κόμμα του που από τότε δεν ξαναείδε νίκη.

Ομως, η επανενεργοποίηση του Μπλερ, που δηλώνει «παθιασμένος», γιατί «δε θέλω να ζήσουμε αυτή την ιστορική περίοδο και να παραμείνω σιωπηλός», σχετίζεται με το βαθύ διχασμό που διαπερνά τη Βρετανία μετά το δημοψήφισμα για το Brexit. Αν η Μέι σπάσει τα μούτρα της στο γρανιτένιο τείχος του γερμανογαλλικού άξονα, θα υπάρξει πολιτική κρίση και ενδεχομένως νέες εκλογές. Ο Μπλερ δεν έχει κρύψει πως θέλει νέο δημοψήφισμα, προκειμένου να αλλάξει η απόφαση και να μην υπάρξει Brexit, οπότε μετά από μια ενδεχόμενη εμπλοκή στις διαπραγματεύσεις, επειδή η Μέι δε θα μπορεί να εξασφαλίσει αυτά που -με τελεσιγραφικό τρόπο- απαιτεί το βρετανικό κεφάλαιο, φιλοδοξεί να γίνει αυτός ο παράκλητος της βρετανικής μπουρζουαζίας, όπως -τηρουμένων των αναλογιών- υπήρξε ο παραγκωνισμένος Τσόρτσιλ το 1940.

Ξανά στον αφρό ο Ρέντσι

«Για τα επόμενα τέσσερα χρόνια, η συζήτηση έχει κλείσει. Αρκετά με τον εσωκομματικό πόλεμο. Οι ψηφοφόροι μας επέλεξαν τον γραμματέα τους και δε σηκώνω κουβέντα». Προκλητικός κατά των εσωκομματικών του αντιπάλων, καταπώς το συνηθίζει, ο Ματέο Ρέντσι κουνάει σαν λάβαρο την επικράτησή του με 70% στις ανοιχτές εκλογές του Δημοκρατικού Κόμματος, απαιτώντας απ' όλους να το βουλώσουν και να τον υπακούουν τυφλά.

Ακόμα κι αν συμβεί αυτό όμως (πράγμα εξαιρετικά δύσκολο -για να μην πούμε αδύνατο- για ένα κόμμα-συνονθύλευμα από διάφορες φράξιες), η νίκη στις επόμενες εκλογές κάθε άλλο παρά εύκολη δείχνει. Το Κίνημα Πέντε Αστέρων του Μπέπε Γκρίλο προηγείται σταθερά σε όλες τις δημοσκοπήσεις, ενώ ο Ρέντσι νίκησε μεν τους «ψόφιους δεινόσαυρους» τύπου Μπερσάνι και Ντ' Αλέμα (που δεν βρήκαν έναν υποψήφιο της προκοπής να βάλουν απέναντί του), αυτό όμως έγινε από ένα σώμα 1,8 εκατομμυρίου ψηφοφόρων (αν ήταν τόσοι και δεν έγινε το καθιερωμένο σε τέτοιες εκλογές «μαϊμούδισμα»), που ήταν οι μισοί απ' όσους είχαν συμμετάσχει όταν ιδρύθηκε το ΔΚ, πριν από καμιά δεκαετία.

Είναι ηλίου φαεινότερον, ότι τα δύσκολα για τον Ρέντσι τώρα αρχίζουν. Γι' αυτό και αναβάλλει συνεχώς την ημερομηνία των πρόωρων εκλογών, που υποτίθεται ότι ζητάει. Αρχικά μιλούσε για Ιούνη, μετά τις πήγε Σεπτέμβρη, τώρα οι άνθρωποί του μιλούν για Νοέμβρη. Η κυβέρνηση που υπάρχει στηρίζεται κυρίως στο δικό του κόμμα και ο πρωθυπουργός Τζεντιλόνι θεωρείται αχυράνθρωπός του. Στην αστική πολιτική, βέβαια, δεν υπάρχει μπέσα και ο Ρέντσι δεν μπορεί να εμπιστευτεί τον Τζεντιλόνι. Γι' αυτό και δηλώνει ότι στο εξής «θα παρεμβαίνει» στα κυβερνητικά ζητήματα, γιατί «η κυβέρνηση εργάζεται καλά, αλλά πρέπει να κάνει περισσότερα κι εμείς θα τη βοηθήσουμε σ' αυτό». Με την αρχηγία του κόμματος στο τσεπάκι του, ψάχνει ευκαιρία να ξαναγίνει πρωθυπουργός, έστω κι αν εκλογικά έρθει δεύτερος.

Παλαιστίνη

Καμία ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη!

Τον δικό της «οδικό χάρτη» για την Παλαιστίνη δημοσίευσε η Χαμάς την Πρωτομαγιά (http://hamas.ps/en/post/678/a-document-of-general-principles-and-policies), σε ένα δεκασέλιδο κείμενο 42 άρθρων με τίτλο «Κείμενο γενικών αρχών και πολιτικών». Το κείμενο παρουσιάστηκε από τον ηγέτη της Χαμάς, Χάλεντ Μισάλ, σε συνέντευξη Τύπου που δόθηκε στην πρωτεύουσα του Κατάρ, Ντόχα.

Στο προοίμιο του κειμένου επισημαίνεται ότι *«το κείμενο αυτό είναι προϊόν συζητήσεων σε βάθος, που μας οδήγησε σε μια ισχυρή συναίνεση. Ως κίνημα, συμφωνούμε με τη θεωρία και πρακτική του οράματος που περιγράφεται στις σελίδες που ακολουθούν. Είναι ένα όραμα που στέκεται σε σταθερό έδαφος και σε καλά εμπεριστατωμένες αρχές. Αυτό το κείμενο αποκαλύπτει τους στόχους, τα βασικά σημεία αναφοράς και τον τρόπο που μπορεί να επιτευχθεί η εθνική ενότητα. Καθορίζει επίσης την κοινή μας κατανόηση της παλαιστινιακής υπόθεσης, τις αρχές λειτουργίας που χρησιμοποιούμε για να την προωθήσουμε και τα όρια ευελιξίας που χρησιμοποιούνται για την ερμηνεία της».*

Η Χαμάς ξεκαθαρίζει για μία ακόμα φορά ότι δεν πολεμάει τους εβραίους για τη θρησκεία τους, αλλά τον σιωνισμό για την κατοχή της Παλαιστίνης, και διαχωρίζει τη θέση της από τον αντισημιτισμό, υπερασπιζόμενη το δικαίωμα κάθε ανθρώπου στις θρησκευτικές ή εθνικές του πεποιθήσεις και ιδεώδη.

Είναι ίσως η πρώτη φορά που τόσο ξεκάθαρα (και με επίσημο τρόπο) τίθεται το εδαφικό ζήτημα σε κείμενο που δημοσιεύει η ίδια η Χαμάς, η οποία αποδέχεται για χάρη της εθνικής συναίνεσης την εγκαθίδρυση ενός παλαιστινιακού κράτους στα σύνορα πριν από τον πόλεμο των έξι ημερών (στις γραμμές της 4ης Ιούνη 1967), δηλαδή στη Δυτική Οχθη και τη Λωρίδα της Γάζας, με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ. Μπορεί αυτό να το είχε αποδεχτεί στις συμφωνίες με τη Φάταχ από τότε που έγινε η πρώτη κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» (το 2007), αλλά για πρώτη φορά τίθεται ως στόχος σε κείμενο αρχών της οργάνωσης.

Κανείς δε μπορεί να κατηγορήσει τη Χαμάς για «προδοσία» επειδή αποδέχεται αυτόν τον συμβιβασμό. Την ίδια θέση έχει εκφράσει και ο φυλακισμένος ηγέτης του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, Αχμαντ Σααντάτ, εδώ και πολλά χρόνια (συνέντευξη στις 21/2/06, http://pflp.ps/english/2006/02/21/interview-with-ahmad-saadat-in-jericho-prison-february-2006/), ενώ στις προσπάθειες για τη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους στα σύνορα του '67 δεν έχει αντιταχθεί ούτε ο ηγέτης της Τζιχάντ, Ραμαντάν Σάλαχ (http://www.eksegersi.gr/issue/572/Διεθνή/982.Η-λύση-των-δύο-κρατών-είναι-καταστροφή), μολονότι χαρακτήριζε καταστροφή τη λύση των δύο κρατών.

Παραπέρα, η Χαμάς δεν κάνει πίσω ούτε στο ζήτημα των προσφύγων (θεωρεί ότι έχουν το δικαίωμα να επιστρέψουν οπουδήποτε εντός των εδαφών της ιστορικής Παλαιστίνης, δηλαδή και εντός του ισραηλινού κράτους), ούτε στο ζήτημα του δικαιώματος της ένοπλης αντίστασης (που τη θεωρεί απόλυτα νομιμοποιημένη), ούτε στο ζήτημα των συμφωνιών του Οσλο (που οδήγησαν στη δημιουργία της Παλαιστινιακής Αρχής – ΠΑ) και των υπόλοιπων συμφωνιών που υπέγραψε η ΠΑ (ειδικά αυτών της συνεργασίας για την «ασφάλεια»), τις οποίες εξακολουθεί να καταγγέλλει, αφού δεν έλυσαν τίποτα υπέρ των Παλαιστινίων (το αντίθετο είχαν ως αποτέλεσμα). Ζητά, τέλος, την αναδιοργάνωση της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (ΟΑΠ) και όλων των παλαιστινιακών ιδρυμάτων σε δημοκρατική βάση, τη λειτουργία της Παλαιστινιακής Αρχής προς το συμφέρον των Παλαιστίνιων, της δικής τους ασφάλειας και του εθνικού τους στόχου, και τη διεξαγωγή ελεύθερων εκλογών.

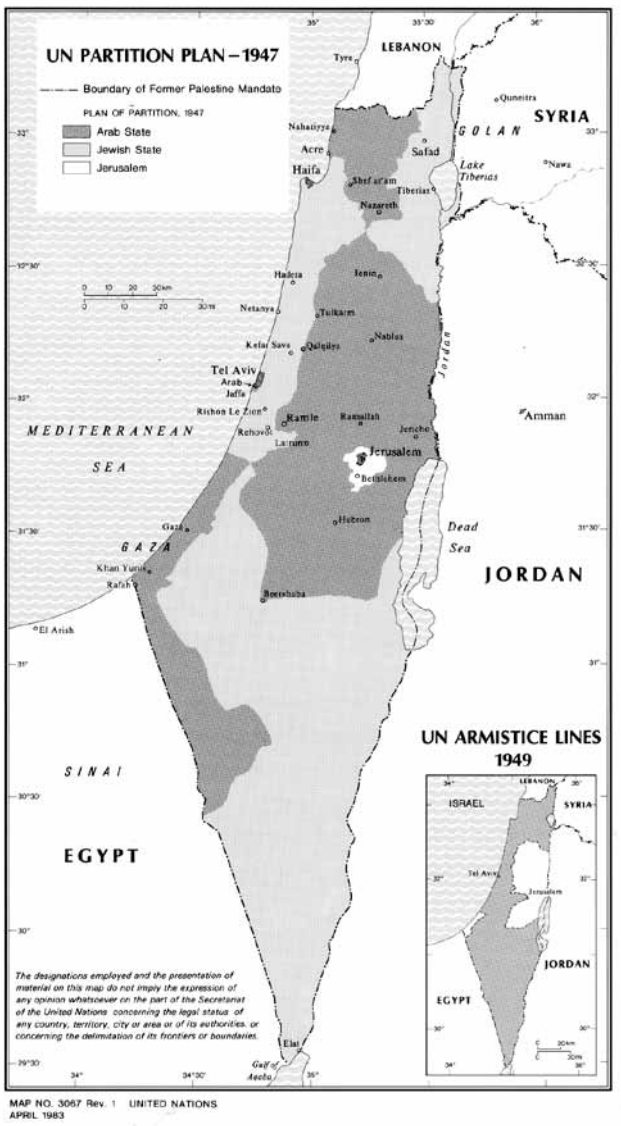

Ως εδώ καλά, όμως όλα αυτά έχουν ειπωθεί και στο παρελθόν. Εχουν υπάρξει και συμφωνίες, όπως η συμφωνία της Μέκκα (τον Φλεβάρη του 2007), η συμφωνία «εθνικής συμφιλίωσης» του Καΐρου (τον Μάρτη του 2009), η συμφωνία κυβέρνησης «εθνικής ενότητας», που υπογράφηκε στη Ντόχα του Κατάρ τον Φλεβάρη του 2012, ή η πιο πρόσφατη συμφωνία με αιγυπτιακή διαμεσολάβηση για τη συγκρότηση κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» στη Λωρίδα της Γάζας, στα τέλη Απρίλη του 2014, που κατέληξε σε μία κυβέρνηση η οποία κατέρρευσε ένα χρόνο μετά τη σύστασή της (τον Ιούνη του 2015).

Πού κόλλησαν όλες αυτές οι συμφωνίες; Στην απαίτηση των Αμερικάνων, που ελέγχουν ασφυκτικά την Παλαιστινιακή Αρχή και τον σημερινό της πρόεδρο, Μαχμούντ Αμπάς, για διάλυση των ένοπλων ομάδων της Αντίστασης και την αποδοχή των προηγούμενων συμφωνιών με τους σιωνιστές.

Οι τελευταίοι δεν υπάρχει περίπτωση να δεχτούν παλαιστινιακό κράτος στα σύνορα του 1967, γιατί αυτό θα σήμαινε τη διάλυση όλων των εποικισμών που έχουν φυτρώσει σαν τα αγριόχορτα μέσα στη Δυτική Οχθη, ούτε φυσικά θα δεχτούν το κράτος αυτό να έχει πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ, που θεωρούν αποκλειστικά δική τους.

Επομένως, το κείμενο που δημοσίευσε η Χαμάς μάλλον δεν έχει καμία τύχη να αποτελέσει βάση «εθνικής συμφιλίωσης», αφού η ΠΑ είναι μία «αρχή» καθαρά εξαρτημένη από τους αμερικάνους και ευρωπαίους ιμπεριαλιστές και δε φαίνεται να αλλάζει ρότα.

Αυτό που θα θέλαμε να σημειώσουμε είναι ότι η Χαμάς αναγκάζεται να συμβιβαστεί με αυτό που είχε γίνει στον ΟΗΕ το 1947, έστω και αν η ίδια αρνείται με κατηγορηματικό τρόπο το ψήφισμα 181 της 29ης Νοέμβρη του 1947. Τα εδάφη μάλιστα που δίνονταν τότε στο παλαιστινιακό κράτος ήταν πολύ μεγαλύτερα από αυτά στα οποία εκτείνονται η Δυτική Οχθη και η Λωρίδα της Γάζας (η τελευταία θα είχε ως σύνορα με την Αίγυπτο τα μισά από αυτά που έχει σήμερα το Ισραήλ), ενώ η Ιερουσαλήμ περιβαλλόταν από αραβικά εδάφη.

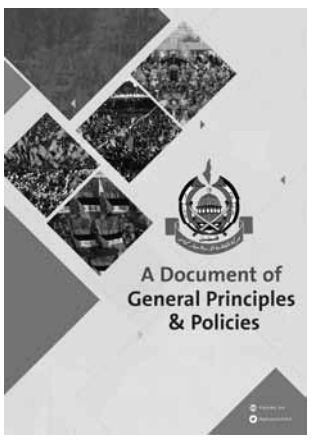

Από την άλλη, η συμφωνία διαίρεσης σε δύο κράτη, προέβλεπε την οικονομική τους ένωση με κοινό νόμισμα, τελωνειακή ένωση, κοινή χρήση λιμανιών και αεροδρομίων που εμπλέκονται στο διεθνές εμπόριο, κοινή χρήση μεγάλων οδικών αρτηριών, σιδηροδρόμων, νερού και ηλεκτροπαραγωγής και διεθνή εποπτεία στην Ιερουσαλήμ μέχρι τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος στους ίδιους τους κατοίκους της για να καθοριστούν οι απαιτούμενες τροποποιήσεις στη διοίκηση της πόλης.

Ομως, η άρνηση των αντιδραστικών αραβικών καθεστώτων να συνεργαστούν με τον ΟΗΕ, η καλλιέργεια του σοβινισμού που οδήγησε στον πρώτο αραβοϊσραηλινό πόλεμο και οι σιωνιστικές προκλήσεις και βαρβαρότητες, δεν έκαναν δυνατή αυτή τη λύση. Εκτοτε, οι σιωνιστές κέρδισαν πολλά και κατόρθωσαν (με πλούσια αμερικάνικη υποστήριξη) να επιβάλουν ένα καθεστώς φυλακής στην Παλαιστίνη που συνεχίζει να ματώνει. Γι' αυτό και καμία ειρήνη δε θα είναι εφικτή όσο υπάρχει το σιωνιστικό-ρατσιστικό κράτος-έκτρωμα που μόνο με τα φασιστικά κράτη του Μεσοπολέμου μπορεί να συγκριθεί.

Γιατί να επιλέξουν ανάμεσα στη χολέρα και την πανούκλα;

Ο Εμανουέλ Μακρόν θα εκλεγεί πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας το βράδυ της Κυριακής. Μολονότι πάντοτε πρέπει να κρατάει κανείς μια πισινή, εν προκειμένω οι συσχετισμοί είναι τόσο συντριπτικά υπέρ του ώστε να προεξοφλούν τη νίκη του. Η Μαρίν Λεπέν δε φαίνεται να κυνηγά τη νίκη, αλλά την ήττα με όσο γίνεται μικρότερη διαφορά, ώστε να ελπίζει πως στον επόμενο γύρο (μετά από τέσσερα χρόνια), θα είναι αυτή που θα κόψει το νήμα.

Αυτή η βεβαιότητα είναι που επιτρέπει στον πονηρό πολιτικάντη Ζαν-Λικ Μελανσόν να κάνει το παπί, αρνούμενος να δώσει γραμμή στους ψηφοφόρους του ή έστω να πει τι θα κάνει ο ίδιος αύριο. Γιατί να δυσαρεστήσει τους ψηφοφόρους του, όταν είναι βέβαιο ότι και χωρίς αυτούς ο Μακρόν θα νικήσει; Από την άλλη, το να υιοθετήσει γραμμή αποχής είναι «πάρα πολύ» για έναν σοσιαλδημοκράτη όπως ο Μελανσόν. Ετσι, κατέληξε στο «κατά συνείδηση», ξεσηκώνοντας μια υστερική καμπάνια εναντίον του από το γαλλικό αστικό Τύπο, που θέλει όχι απλά να σιγουρέψει τη νίκη του Μακρόν (γι' αυτήν δεν αμφιβάλλει), αλλά να κατατροπώσει τη Λεπέν, προκαλώντας ρήγμα στις γραμμές του «Εθνικού Μετώπου», όπου μια μειοψηφία καραδοκεί για να το επαναφέρει στις... υγιείς φασιστικές βάσεις από τις οποίες ξεκίνησε ο ιδρυτής του, Ζαν-Μαρί Λεπέν.

Σκασίλα του, όμως, του Μελανσόν αν του επιτίθενται η «Μοντ» και η «Λιμπερασιόν» ή αν οι σύμμαχοί του στον πρώτο γύρο, όπως τα μεγαλοστελέχη του εξαϋλωμένου «Κ»Κ Γαλλίας, Πιέρ Λοράν και Ιγκόρ Ζαμικέ, τάσσονται αναφανδόν υπέρ της ψήφου στον Μακρόν και στηλιτεύουν εκείνους που ταυτίζουν τους δύο υποψήφιους του δεύτερου γύρου. Ο Μελανσόν, όπως θα έκανε κάθε τυχοδιώκτης σοσιαλδημοκράτης, κοιτάζει την αυθόρμητη τάση που υπάρχει ανάμεσα στους ψηφοφόρους, ένα μεγάλο τμήμα των οποίων ταυτίζει τον Μακρόν με τη Λεπέν και επιλέγει την αποχή. Από τους 243.128 εγγεγραμμένους στη διαδικτυακή πλατφόρμα της «Ανυπότακτης Γαλλίας» (σχήμα με το οποίο κατέβηκε υποψήφιος ο Μελανσόν), το 36,12% τάχθηκε υπέρ του λευκού ή άκυρου, το 29,05% τάχθηκε υπέρ της αποχής και μόνο το 34,83% τάχθηκε υπέρ της ψήφου στον Μακρόν. Η δε CGT, ο πάλαι ποτέ πανίσχυρος συνδικαλιστικός βραχίονας του «Κ»Κ Γαλλίας και νυν αυτονομημένος από το κόμμα μηχανισμός της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, κυκλοφόρησε αφίσες που εμμέσως πλην σαφέστατα προπαγανδίζουν την αποχή ή το λευκό-άκυρο, με το σύνθημα «χολέρα ή πανούκλα...». Ασε που ακόμα και διανοούμενοι συνδεδεμένοι με τη γαλλική «ριζοσπαστική Αριστερά», όπως ο Εμανουέλ Τοντ ή ο Μισέλ Ονφρέ, βάζουν στον ίδιο παρονομαστή Μακρόν και Λεπέν.

Για τον Μελανσόν, λοιπόν, αυτή η τάση της αποδοκιμασίας και των δύο υποψήφιων διαμορφώνει όρους δικής του πολιτικής ενίσχυσης στο μέλλον, ειδικά όταν ο Μακρόν θ' αρχίσει να αντιμετωπίζει την αμφισβήτηση, ενδεχομένως και τους εργατικούς αγώνες. Στην πραγματικότητα, παίζει ένα «σιγουράκι», με την προσδοκία ότι θα έχει υψηλή «απόδοση».

Μιλώντας γενικά, θα έλεγε κανείς ότι αυτή η αυθόρμητη τάση της αποχής-λευκού-άκυρου, έστω κι αν αναπτύσσεται πάνω στο έδαφος του κοινοβουλευτικού κρετινισμού (όλοι αυτοί, γεμάτοι αυταπάτες, ψήφισαν Μελανσόν στον πρώτο γύρο), είναι μια πολιτικά υγιής τάση. Αυτό το συμπέρασμα, όμως, είναι πρόχειρο και εν πολλοίς πραγματιστικό, καθόσον αγνοεί τη βασικότερη παράμετρο της πολιτικής και κοινωνικής συγκυρίας στη Γαλλία: την απουσία οργανωμένης εργατικής πολιτικής, σε πλήρη ρήξη με την αστική πολιτική.

Οταν ο Ζαχαριάδης έλεγε «τι Παπάγος τι Πλαστήρας» εξέφραζε μια τακτική που απέρρεε από μια επαναστατική στρατηγική. Το «τι Μακρόν τι Λεπέν» εκφράζει θυμό και απογοήτευση επειδή δεν πέρασε στο δεύτερο γύρο ο Μελανσόν, ο οποίος δεν είναι παρά ένας Τσίπρας του 2011-2014. Διψασμένος για την αστική εξουσία και τίποτ' άλλο.

στο ψαχνό

Μόνοι μας

Το τέταρτο Μνημόνιο είναι γεγονός. Απομένει μόνο η ψήφισή του από τον κοινοβουλευτικό λόχο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Τότε θα μάθουμε και όλες τις λεπτομέρειες των εφιαλτικών μέτρων που περιλαμβάνει, ενώ μέχρι τα τέλη του Μάη ενδεχομένως να μάθουμε και τη διάρκειά του (πόσα χρόνια μετά το 2018 θα πρέπει να παράγονται «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% του ΑΕΠ).

Η διάρκεια, όμως, δεν έχει και τόση σημασία. Μετά από εφτά χρόνια διαρκούς κοροϊδίας -απ' όλες τις κυβερνήσεις- για το «τέλος των Μνημονίων και της επιτροπείας», που ποτέ δεν έρχεται, πρέπει να έχει γίνει συνείδηση σε όσους δεν εθελοτυφλούν, ότι δεν υπάρχει τέλος.

Τα Μνημόνια δεν είναι μια παροδική απόκλιση από την κανονικότητα, που κάποια στιγμή -δεν μπορεί- θα τελειώσει. Τα Μνημόνια είναι οι αλυσίδες της σύγχρονης καπιταλιστικής σκλαβιάς. Είναι η απάντηση του ελληνικού καπιταλισμού στην κρίση του και το εργαλείο των ιμπεριαλιστών δανειστών για τον αποικιακού τύπου έλεγχο της χώρας. Η κινεζοποίηση του προλεταριάτου σε μια χώρα στην καρδιά της Ευρώπης είναι ένα ιστορικών διαστάσεων πείραμα, που έχει ως σκοπό να προετοιμάσει το έδαφος για τη δημιουργία ασιατικού τύπου περιφερειών, στις οποίες θα μπορεί να επενδύσει το κεφάλαιο των ιμπεριαλιστικών χωρών της ΕΕ, για να μην είναι αναγκασμένο να «τρέχει» στην Κίνα, στην Ινδία, στη Νότια Αφρική, στη Βραζιλία και αλλού.

Η εφτάχρονη εμπειρία της πολιτικής διαχείρισης των Μνημονίων επιβεβαιώνει, επίσης, ότι αυτά ήρθαν για να μείνουν. Ολες οι μέχρι τώρα μνημονιακές κυβερνήσεις υπόσχονταν έξοδο από τα Μνημόνια, πότε μέσω της ολοκλήρωσης του «προγράμματος», πότε μέσω «αναδιαπραγμάτευσης των όρων του προγράμματος» και πότε μέσω... τσαμπουκά («θα καταργήσουμε τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους, με ένα νόμο, σε ένα άρθρο» κτλ.). Το αποτέλεσμα το γνωρίζουμε πια και αυταπάτες δεν επιτρέπονται. Το τέταρτο Μνημόνιο (που θα το ακολουθήσουν και άλλα, ανεξαρτήτως κυβερνήσεων) δεν είναι το τέλος, αλλά ένας ακόμα κρίκος σε μια αλυσίδα που ήδη έχει σφίξει θανάσιμα το λαιμό της εργατικής τάξης και της εργαζόμενης φτωχολογιάς.

Οποιος περιμένει ότι κάποια κυβέρνηση στο μέλλον θα επαναφέρει τα πράγματα τουλάχιστον εκεί που ήταν το 2009 θυμίζει καρκινοπαθή σε τελευταίο στάδιο, που ανηφορίζει γονατιστός τα γνωστά σκαλιά στην Τήνο, παρακαλώντας την Παναγιά να κάνει το θαύμα της και να τον γιατρέψει.

Οι υπόλοιποι οφείλουμε να συλλογιστούμε πως, όταν ακόμα και η επιστροφή στο 2009 απαιτεί σκληρούς αγώνες, με εξεγερτικά χαρακτηριστικά, σοφό θα ήταν αυτοί οι αγώνες να βάλουν στο στόχαστρό τους όχι τις μνημονιακές «εξαιρέσεις», αλλά συνολικά το σύστημα της μισθωτής σκλαβιάς.

Σε κάθε περίπτωση, δεν έχει νόημα να αναμασάμε μονότονα ότι χρειάζονται αγώνες και όχι κοινοβουλευτικές αυταπάτες. Πρέπει να διατυπώσουμε τους όρους υπό τους οποίους οι απαραίτητοι αγώνες θα είναι αποτελεσματικοί, ακόμα και στο επίπεδο των επιμέρους διεκδικήσεων.

Οταν έχεις απέναντί σου ένα συμπαγές σύστημα πολιτικής εξουσίας, με δυνατότητες συμμαχιών που παράγουν συνεχώς εναλλακτικές λύσεις διακυβέρνησης, δεν μπορείς να είσαι «σκορποχώρι» και να σέρνεσαι πότε πίσω από δημαγωγούς πολιτικάντηδες και πότε πίσω από την αστική συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Για να παλέψεις ως τάξη εναντίον τάξης πρέπει να οργανωθείς πολιτικά ως τάξη.

Εξω από τον αριθμό 10 της οδού Ντάουνινγκ περίσσεψαν οι αγκαλιές και τα φιλιά (σπεσιαλιτέ του Γιούνκερ). Στο γεύμα που έγινε μέσα στην πρωθυπουργική κατοικία της Βρετανίας, με τη συμμετοχή των αρχιδιαπραγματευτών της κάθε πλευράς, Μπαρνιέ και Ντέιβις, βγήκαν τα χασαπομάχαιρα. Οχι γιατί ήταν σκληρό το φιλέτο, αλλά επειδή ο Γιούνκερ πήγε ως εκπρόσωπος του γερμανογαλλικού άξονα, ενόψει της συνόδου κορυφής που θα γινόταν τρεις μέρες μετά στις Βρυξέλλες. Τη συνέχεια μπορείτε να τη διαβάσετε στη σελίδα 4.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Φωτογράφοι...

Μετά τον Μελισσανίδη, για χάρη του οποίου ψήφισαν ειδική διάταξη που αφαιρεί την αρμοδιότητα για πολεοδομικού τύπου εγκρίσεις από την περιφέρεια, ήρθε η ώρα να ψηφίσουν φωτογραφική διάταξη για τον Σαββίδη, χαρίζοντάς του πρόστιμο 38,5 εκατ. ευρώ, καταλογισμένο σε επιχείρησή του από ελληνικά δικαστήρια. Κι αν για τον Μελισσανίδη έκανε τους χειρισμούς ο «σκοτεινός» Φλαμπουράρης, για τον Σαββίδη αναγκάστηκε να βγει μπροστά ο ίδιος ο Τσίπρας, αφού η άθλια μεθόδευση που επιχείρησαν αποκαλύφτηκε.

Οι άνθρωποι είναι αποφασισμένοι να τσαλακώσουν κάθε έννοια αστικής νομιμότητας προκειμένου να εξυπηρετήσουν καπιταλιστές με τους οποίους κλείνουν παρασκηνιακά κομπρεμί. Και βέβαια, το τι έλεγαν παλιά για τις συγκεκριμένες περιπτώσεις ούτε που τους απασχολεί. Το 2014 δεν είχαν ψηφίσει την υπέρ Μελισσανίδη ρύθμιση των Σαμαροβενιζέλων, αναγκασμένοι από τη μαφιόζικη δράση που είχαν αναπτύξει οι ορδές του καπιταλιστή στη Νέα Φιλαδέλφεια. Σήμερα, όχι μόνο ψηφίζουν για χάρη του φωτογραφικές διατάξεις, αλλά έχουν δώσει και εντολή στην αστυνομία να στηρίζει την εγκληματική δράση των μαφιόζικων ορδών. Το 2013, τρεις βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλαν το ξεπούλημα της ΣΕΚΑΠ στον Σαββίδη. Σήμερα, του χαρίζουν και τα πρόστιμα που έχουν επιβληθεί στην εταιρία που αγόρασε μπιρ παρά.

Το απολαμβάνει

Μέχρι τώρα ξέραμε ότι υπογράφουν τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους με πόνο ψυχής, ενίοτε και με κλάμα (Σπίρτζης). Πλέον, η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ πρόσθεσε στη γκάμα και την... απόλαυση του βιασμού. Ξέρετε το γνωστό σεξιστικό «αστείο»: «Αμα δεν μπορείς ν' αποφύγεις έναν βιασμό, απόλαυσέ τον». Γαλουχημένος στην αμερικάνικη κουλτούρα, σύμφωνα με την οποία «όλα έχουν την τιμή τους», ο υπουργός Οικονομίας έκανε την εξής δήλωση για το άνοιγμα των καταστημάτων 30 Κυριακές τον χρόνο, που συμφώνησαν με την τρόικα:

*«Φυσικά διαφωνούσαμε, αλλά γίνεται στις περισσότερες χώρες, αν όχι σε όλες τις χώρες της Ευρώπης και στην Αμερική. Οπότε **μπορούμε να το δούμε κι αυτό ως εκσυγχρονισμό της οικονομίας**»!*

Εννοείται πως, όπως ο Σπίρτζης δεν έβαλε ποτέ τα κλάματα γι' αυτά που υπέγραψε η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, έτσι και ο Παπαδημητρίου δεν έχει καμιά διαφωνία με το άνοιγμα των μαγαζιών όλες τις Κυριακές του χρόνου. Για πολιτικάντικους λόγους ρίχνουν την ευθύνη στην τρόικα (που δεν έχει κανένα πρόβλημα να την πάρει), ενώ είναι ευχαριστημένοι γιατί βόλεψαν το μεγάλο κεφάλαιο του λιανεμπόριου.

Σπέκουλα και ξεφτίλα

Οπως διέρρευσαν βουλευτές της αντιπολίτευσης που συμμετέχουν στην Προανακριτική Επιτροπή της Βουλής για τις «τυχόν ποινικές ευθύνες» του Γιάννου Παπαντωνίου για τα εξοπλιστικά, από την πρώτη κιόλας συνεδρίαση συμφώνησαν όλοι ότι το αδίκημα της απιστίας έχει παραγραφεί, σύμφωνα με τον νόμο περί ευθύνης υπουργών. Το δε διαρκές αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα δεν έχει μεν παραγραφεί, όμως η μη παραγραφή αφορά την περίοδο από τότε που ο Παπαντωνίου δεν ήταν υπουργός. Επομένως, αυτό είναι αρμοδιότητα της τακτικής Δικαιοσύνης και η Βουλή δεν έχει δικαίωμα να κάνει οποιαδήποτε ανακριτική πράξη, γιατί αυτό θα ισοδυναμούσε με παρέμβαση στο έργο της ποινικής Δικαιοσύνης.

Αυτό το παραδέχτηκε και ο πρόεδρος της Βουλής Νίκος Βούτσης, που είπε σε συνέντευξή του στην «Αυγή»: «Η Βουλή δεν διευκολύνεται από το ότι έρχονται δικογραφίες που, σε μεγάλο βαθμό, υπόκεινται στους νόμους περί παραγραφής και αυτό δημιουργεί στην κοινή γνώμη μια εντύπωση ότι η Βουλή

Δούρειος ίππος

Το Σάββατο 22 Απρίλη, το μεσημέρι, ορισμένοι αναρχικοί οργάνωσαν μια μικροσυγκέντρωση στην πλατεία της Νέας Φιλαδέλφειας, με θέμα τη χορήγηση αδειών στους πολιτικούς κρατούμενους. Πρόκειται για τα «καλά παιδιά», που οι χούλιγκαν-μπράβοι του Μελισσανίδη δεν τους επιτίθενται. Αλλωστε, συνεργάζονται με κάποια μερίδα οργανωμένων οπαδών, οι οποίοι τη μια μέρα παριστάνουν τους αντιφασίστες και την άλλη οργανώνουν δολοφονικά πογκρόμ ενάντια σε όποιον έχει διαφορετική άποψη από τον Μελισσανίδη.

Τι νόημα είχε αυτή η εκδήλωση; Τι άλλο εκτός από το να στείλει το παραπλανητικό-ψευδές μήνυμα ότι οι χούλιγκαν-μπράβοι δεν ασκούν πολιτική τρομοκρατία στη Νέα Φιλαδέλφεια;

Για την πραγματοποίηση της εκδήλωσης, που μάζεψε ελάχιστο κόσμο, δεν γράφτηκε τίποτα μέχρι αργά το βράδυ της 27ης Απρίλη. Δηλαδή, με καθυστέρηση πέντε ημερών! «Ολως τυχαίως», μερικές ώρες πριν είχε πραγματοποιηθεί η επίθεση τύπου «Καρφίτσα» στην πολιτική εκδήλωση που πραγματοποίησε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη Νέα Φιλαδέλφεια! Ηταν σαν να προσπαθούσαν να πουν: την ΑΝΤΑΡΣΥΑ τη χτύπησαν, όπως προηγουμένως τη Στρούγκα και τη Λαϊκή Συνέλευση, ακόμα και παράγοντες του Δήμου. Εμάς όμως δεν μας πείραξαν!

Πράγματι, δεν σας πείραξαν. Γιατί λειτουργείτε σαν Δούρειος ίππος μέσα σ' ένα κίνημα που δίνει μάχες ενάντια στον καπιταλιστή Μελισσανίδη και τον ιδιωτικό στρατό που έχει σχηματίσει από μπράβους και χούλιγκαν.

κωλυσιεργεί να τις διερευνήσει». Γιατί τότε δεν έκλεισαν την υπόθεση στην πρώτη κιόλας συνεδρίαση της Προανακριτικής, παραπέμποντας στον εισαγγελέα το φάκελο για τη διερεύνηση τυχόν διάπραξης του αδικήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα; Γιατί η εντολή που έχουν οι κυβερνητικοί βουλευτές από το Μαξίμου είναι να παίξουν θέατρο για μερικές συνεδριάσεις.

Βλέπετε, όταν αποφάσισαν τη σύσταση Προανακριτικής για τον Παπαντωνίου, δεν είπαν ότι αυτή θα έχει καθαρά τυπικό χαρακτήρα. Οργάνωσαν ολόκληρη φιέστα «κάθαρσης» στη Βουλή, στις 28 Μάρτη, με πρωταγωνιστή τον ίδιο τον Τσίπρα, που κατηγόρησε τον Μητσοτάκη και τη Γεννηματά ότι απέφυγαν να πάνε στη Βουλή και να τοποθετηθούν. Και επιχειρηματολόγησε ο Τσίπρας ότι η παραγραφή «δεν καλύπτει το να έχει πάρει ένας υπουργός λεφτά, να τα έχει βάλει στην τσέπη του και να μην έχει φροντίσει με τρόπο μεθοδικό, να συγκαλυφθούν τα ίχνη αυτών των χρημάτων». «Ψάχνοντας» -έλεγε ο Τσίπρας- «ψάχνοντας όλο και κάτι βρίσκει κανείς. Μπορεί για παράδειγμα λέω εγώ, να ξεκινήσει να ψάχνει κανείς για τα εξοπλιστικά και πέραν των αυτονόητων που αναμένεται να βρει εκεί, να βρει και άλλα πράγματα. Να προκύψουν, ενδεχομένως, μίζες από την περίοδο του Χρηματιστηρίου. Μπορεί να συμβεί και αυτό. Γιατί ξέρετε ουδέν κρυπτόν υπό τον ήλιο, αρκεί να αποφασίσουμε κάποιες υποθέσεις να τις ξεκουκουλώσουμε, για να τις δει λιγάκι ο ήλιος. Αν τις δει ο ήλιος, να μείνετε βέβαιοι ότι ουδέν κρυπτόν. Και σε κάθε περίπτωση εμείς αυτό θα κάνουμε. Θα τις ξεκουκουλώσουμε αυτές τις υποθέσεις».

Οταν ο Τσίπρας υποσχέθηκε «ψάξιμο» από το οποίο μπορεί να βρουν πολλά, δεν μπορούν να κλείσουν την υπόθεση σε μια συνεδρίαση, όπως είναι θεσμικά υποχρεωμένοι. Θα κάνουν λίγη καθυστέρηση.

Χυδαιότητα και ψευτιά

Χρόνια τώρα, όταν μιλούσες για φτώχεια και ανέχεια, το πρώτο που σου απαντούσαν πασόκοι και δεξιοί (ανάλογα με το ποιο κόμμα βρισκόταν στην κυβέρνηση) ήταν η γνωστή χυδαία ατάκα: «Τι μας λες τώρα, ρε φίλε, γεμάτες είναι οι καφετέριες καθημερινά και οι ταβέρνες τα σαββατόβραδα». Δεν περιμέναμε ότι θα υπήρχε πρωθυπουργός που θα μιλούσε με αυτή τη χυδαιότητα, αλλά πάντα υπάρχει η πρώτη φορά και την πρωτιά πήρε ο Τσίπρας: *«Ακουγα και έναν συνάδελφό σας, κύριε Χατζηνικολάου, να λέει ότι φέτος το Πάσχα, ήταν ο Ιούλιος των capital controls. Σιγά, ρε παιδιά. Εγώ κυκλοφόρησα, βγήκα έξω. Είδα τη μεγαλύτερη έξοδο που έχει γίνει ποτέ τα τελευταία οκτώ χρόνια. Τη μεγαλύτερη έξοδο είδα».*

Απάντηση στον Τσίπρα δίνει η ΕΣΕΕ, το συνδικάτο των εμπόρων, με δηλώσεις του προέδρου της, μέρες πριν από τη συνέντευξη του πρωθυπουργού στην τηλεόραση του ΑΝΤ1: *«Οπως, βεβαίως, είναι αντιληπτό σε όλους, δεν προέκυψε κανένα οικονομικό θαύμα κατά τη διάρκεια της φετινής πασχαλινής περιόδου, αφού από την αρχή του χρόνου η αγορά διακατέχεται από ένα αρνητικό καταναλωτικό κλίμα, πληρώνοντας έτσι για άλλη μία φορά πολύ ακριβά το κόστος των καθυστερήσεων. (...) Από την αρχή τού έτους ο κύκλος και ο όγκος εργασιών στο ελληνικό εμπόριο κινείται πτωτικά σε πολλούς υποκλάδους του λιανικού και χονδρικού εμπορίου. Η μείωση του τζίρου στα καταστήματα τροφίμων, ποτών και καπνού υπολογίζεται σε 9-10%, στα πολυκαταστήματα 8-9%, στα καταστήματα ηλεκτρικών, επίπλων και οικιακού εξοπλισμού 5-6%, στα καταστήματα καλλυντικών και φαρμακευτικών 3-4%. Στα καταστήματα ένδυσης και υπόδησης μετά τις εκπτώσεις η κίνηση χαρακτηρίζεται υποτονική με τους καταναλωτές αδιάφορους και τη μείωση να ξεπερνά κατά πολύ το 10%. Οι πίνακες μεταβολών στους τζίρους του Απριλίου σε βασικούς υποκλάδους του λιανικού εμπορίου, δείχνει τον γενικό δείκτη κύκλου εργασιών στο -32% από το 2009 μέχρι σήμερα. Δεν υπήρξε ούτε φέτος, κάποια σοβαρή ένδειξη ότι τον Απρίλιο του 2017 θα μπορούσε κάτι να αλλάξει προς το καλύτερο για το λιανικό εμπόριο. Η ετήσια μείωση του τζίρου το πρώτο δεκαπενθήμερο του Απριλίου του 2017 εκτιμάται μεταξύ 4-5% σε σύγκριση με το 2016, που σημαίνει ότι οι απώλειες στις πωλήσεις της πασχαλινής αγοράς φέτος, υπολογίζονται σε περίπου 130 εκατ. ευρώ λιγότερα από πέρυσι, κάτι που επιβεβαιώνει ότι η αγορά θα συνεχίσει και μετά το Πάσχα να ανεβαίνει τον δικό της Γολγοθά».*

Φτηνολαμόγια

Πήγε η Ερασιτεχνική ΑΕΚ στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και ζήτησε να της δώσει χώρο στο πανηγύρι-παζάρι, που γίνεται κάθε χρόνο στην πόλη, την παραμονή και τη μέρα της Πρωτομαγιάς. Εστησαν μια προβοκάτσια από το «υπαλληλικό» σάιτ («Επίδειξη κόμπλεξ κατά της ΑΕΚ από τον Βασιλόπουλο», που τάχα είπε ότι «στην ΑΕΚ δεν δίνω τίποτα δωρεάν»), όμως ο Δήμος έδωσε τέσσερα μέτρα χώρο δωρεάν. Και τι στήθηκε σ' αυτά τα τέσσερα μέτρα; Μια τέντα που πουλούσε παιχνίδια και στην ακρούλα είχε και εμπόρευμα σχετιζόμενο με την ΑΕΚ (σημαίες, φανέλες, κούπες κτλ.). Εμπόρευμα που πουλούσαν και άλλες τέντες, που όμως είχαν πληρώσει ενοίκιο για να πάρουν το χώρο. Περιττεύει να πούμε ότι Ερασιτεχνική ΑΕΚ δεν υπήρχε πουθενά. Η προβοκάτσια με τη φτηνολαμογιά πάνε πακέτο.

Εργαλείο «εις το διηνεκές» το χρέος

Με το βλέμμα στραμμένο στον παρατεταμένο προεκλογικό αγώνα για τις γερμανικές εκλογές του ερχόμενου Σεπτέμβρη, ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε προανήγγειλε δυο μέρες πριν την ολονυχτία των Τσακαλωτοχουλιαράκηδων με την τρόικα, την επιτυχή ολοκλήρωση της διαπραγμάτευσης για τη δεύτερη αξιολόγηση του τρίτου Μνημόνιου. Σε συνέντευξη που έδωσε στη «Ντι Βελτ» και στην «Ομάδα των Μέσων Φούνκε», είχε τον αέρα του νικητή: *«Διαπραγματευθήκαμε επίμονα. Η ελληνική κυβέρνηση αποδέχτηκε την προσαρμογή των συντάξεων στα δεδομένα της οικονομίας. Δέχτηκε, επίσης, να βελτιώσει το φορολογικό σύστημα, για να αυξηθούν τα φορολογικά έσοδα από το 2020. Ιδιαίτερα η νέα αναπροσαρμογή των συντάξεων δεν ήταν εύκολη, το γνωρίζω αυτό».* Ηταν σαν να έλεγε στο «διψασμένο για αίμα» γερμανικό εκλογικό σώμα, ότι για μια ακόμα φορά η μούρη του Τσίπρα έφαγε χώμα, γιατί ο ίδιος (ο Σόιμπλε) δεν άφησε περιθώρια και υπερασπίστηκε με προτεσταντική αφοσίωση «τα συμφέροντα του γερμανού φορολογούμενου».

Στην ίδια συνέντευξη, ο Σόιμπλε προανήγγειλε και την παραμονή του ΔΝΤ στο ελληνικό «πρόγραμμα». «Το ΔΝΤ θα ανακοινώσει και επίσημα την απόφασή του μέσα στις επόμενες εβδομάδες» είπε με σιγουριά που εξέπληξε κάποιους. Οχι πάντως εμάς. Εδώ και πολύ καιρό είχαμε δεδομένο πως το ΔΝΤ θα παραμείνει, όπως ακριβώς ζητά η γερμανική κυβέρνηση, επειδή ο Σόιμπλε έχει διαβεβαιώσει τους Γερμανούς πως το ΔΝΤ είναι ο κέρβερος που εξασφαλίζει ότι το σκληρό μνημονιακό πρόγραμμα θα τηρηθεί επακριβώς. Αν το ΔΝΤ αποχωρούσε από το ελληνικό «πρόγραμμα» μεσούσης της προεκλογικής περιόδου στη Γερμανία, θα στελνόταν το μήνυμα ότι «το ελληνικό πρόγραμμα δε βγαίνει», άρα ο Σόιμπλε δεν έκανε καλά τη δουλειά του και τα «χρήματα των γερμανών φορολογούμενων» θα πάνε στον κουβά. Το κόμμα των Μέρκελ-Σόιμπλε δε θα ήθελε να «παίξει» κάτι τέτοιο στην προεκλογική περίοδο, οπότε ήταν δεδομένο ότι θα κατέληγε σε μια συμφωνία με το ΔΝΤ.

Στο ιμπεριαλιστικό τραπέζι μπαίνουν πολλά και σημαντικότερα από το ζήτημα του ελληνικού χρέους και δεν υπήρχε περίπτωση να τα χαλάσουν σ' αυτή τη λεπτομέρεια, εκτός αν πηγαίναμε σε μια ρήξη Γερμανίας-ΔΝΤ (ΗΠΑ). Τέτοια ρήξη δε διαφαινόταν, οπότε η ιστορία των αντιθέσεων μεταξύ Γερμανίας και ΔΝΤ ήταν σε σημαντικό βαθμό υποκριτική, με σκοπό να υποχρεώσει τους Τσιπραίους σε απόλυτη υποταγή στο πιο σκληρό σενάριο. Το λέμε αυτό γιατί η ιστορία της υποτιθέμενης «γραφειοκρατικής εμμονής» του ΔΝΤ στη «βιωσιμότητα» του χρέους είναι σκέτη μούφα. Από το 2010, που το ΔΝΤ συμμετέχει στα ελληνικά «προγράμματα», ήταν ποτέ «βιώσιμο» το ελληνικό χρέος; Οχι, φυσικά. Ομως το ΔΝΤ συμμετείχε κανονικότατα και τα μπαλαμούτια που έκαναν για να δείχνουν το χρέος «βιώσιμο» ξεπερνούν την περιβόητη «δημιουργική λογιστική» για την οποία κατηγορούσαν τις ελληνικές κυβερνήσεις στο παρελθόν. Το 2011, για να δείξουν ότι το χρέος είναι «βιώσιμο», ισχυρίστηκαν από τις ιδιωτικοποιήσεις το ελληνικό κράτος θα πάρει 50 δισ. ευρώ μέσα σε ενάμιση χρόνο! Φυσικά, δεν πήρε τίποτα, όμως το περιβόητο DSA (Debt Sustainability Analysis - Ανάλυση Βιωσιμότητας Χρέους) έδειχνε μια χαρά στα χαρτιά. Το 2012, όταν διαπίστωσαν ότι και με το PSI το χρέος δε γίνεται «βιώσιμο», το Eurogroup πήρε εκείνη την περιβόητη απόφαση για λήψη συμπληρωματικών μέτρων αναδιάρθρωσης του χρέους, αν χρειαστεί. Και το ΔΝΤ έφτιαξε και πάλι ένα... άψογο DSA, ξέροντας φυσικά ότι τίποτα το συγκεκριμένο δεν υπάρχει.

Εκτοτε, το ΔΝΤ ντύθηκε με τη χλαμύδα του Πόντιου Πιλάτου και άφησε τον Σόιμπλε να «κάνει καλά» τις ελληνικές κυβερνήσεις. Η άποψη του Σόιμπλε είναι οικονομικά ορθή, από τη σκοπιά μιας ιμπεριαλιστικής δύναμης. Τι έλεγε; Μέχρι το 2021 σας έχουμε ρυθμίσει τις τοκοχρεολυτικές δόσεις έτσι που να μην έχετε κίνδυνο χρεοκοπίας, αν εφαρμόζετε πιστά το «πρόγραμμα». Μέχρι το 2022, που οι τοκοχρεολυτικές δόσεις αρχίζουν και γίνονται απαγορευτικές, μη εξυπηρετίσιμες ακόμα κι αν πέσει πείνα σε όλη την Ελλάδα, έχουμε καιρό να το κουβεντιάσουμε και να κάνουμε τις ρυθμίσεις μας. Και συνέχιζε ο πονηρός γερμανός ιμπεριαλιστής: Ξέρω πως είναι θέμα πρεστίζ για την κυβέρνησή σας, να πουλήσει στον ελληνικό λαό και μια επιτυχία. Οτι ναι μεν αποδέχτηκε ένα ακόμα σκληρό πρόγραμμα, όμως ταυτόχρονα πέτυχε ρυθμίσεις για το χρέος. Δεν έχουμε, λοιπόν, παρά να επαναλάβουμε τη δέσμευση που ανέλαβε το Eurogroup το Νοέμβρη του 2012, ότι θα γίνει νέα αναδιάρθρωση του χρέους, αν χρειαστεί.

Την περίοδο που υπογράφηκε το τρίτο Μνημόνιο, οι Τσιπραίοι προπαγάνδιζαν στην αρχή ότι θα πάρουν και λύση για το χρέος, όμως εκείνο που πήραν ήταν ότι... θα το ξαναδούμε μερά τον Αύγουστο του 2018 που ολοκληρώνεται το τρίτο Μνημόνιο. Το ΔΝΤ ήταν εκεί και δεν εξέφρασε καμιά διαφωνία. Μετά, φτάσαμε στα Eurogroup του Απρίλη και του Μάη του 2016, που ο Σόιμπλε «υποχώρησε» στην τριχοτόμηση των νέων μέτρων για το χρέος: βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα, μακροπρόθεσμα. Τα βραχυπρόθεσμα είναι άνευ σημασίας (τα έχει ήδη πάρει ο ESM), ενώ τα μεσομακροπρόθεσμα, που θα έχουν χαρακτήρα αναδιάρθρωσης του χρέους (επιμήκυνση λήξεων, ενδεχομένως και μετατροπή κάποιων κυμαινόμενων επιτοκίων σε σταθερά), θα συζητηθούν μετά τη λήξη του τρίτου «προγράμματος», τον Αύγουστο του 2018.

Ολη αυτή την περίοδο το ΔΝΤ εμφανιζόταν να διαφωνεί «επί της αρχής», αλλά να συμφωνεί «επί της διαδικασίας». Δήλωνε ότι είναι τάχα υπέρ της αναδιάρθρωσης του χρέους, το οποίο θεωρεί «μη βιώσιμο», όμως από τη στιγμή που η ελληνική κυβέρνηση συμφώνησε στο Eurogroup ότι τα μεσομακροπρόθεσμα μέτρα θα συζητηθούν το 2018, δεν του πέφτει λόγος. Γι' αυτό κάνει τους λογαριασμούς με τα σημερινά δεδομένα και βρίσκει ότι πρέπει να ληφθούν πρόσθετα μέτρα. Ομως, η νέα αναδιάρθρωση του χρέους θα αφορά την περίοδο μετά το 2021, επομένως δεν επηρεάζει σε τίποτα τη δημοσιονομική πολιτική μέχρι τότε. Γιατί το ΔΝΤ ζήτησε προ-νομοθέτηση πρόσθετων μέτρων για το 2019-2020; Αντιλαμβάνεστε ότι πρόκειται για κοροϊδία. Επί της ουσίας δεν είχαμε καμιά ριζική διαφωνία ανάμεσα στη Γερμανία και το ΔΝΤ, αλλά ένα μοίρασμα ρόλων μεταξύ τους, που οδήγησε στο κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης με την επιβολή νέων αντιλαϊκών μέτρων και αφήνοντας ανοιχτή την πόρτα για νέα μέτρα και παράταση της επιτροπείας, όταν μπει στο τραπέζι -πρακτικά πια κι όχι σε θεωρητικό επίπεδο- η νέα αναδιάρθρωση του χρέους. 'Η φαντάζεστε ότι οι ιμπεριαλιστές θα προχωρήσουν στη νέα αναδιάρθρωση, εγκαταλείποντας την αποικιοκρατικού τύπου επιτροπεία που έχουν κερδίσει όλ' αυτά τα χρόνια;

Μόλις, λοιπόν, οι Τσιπραίοι παράτησαν τις τσιριτσάντσουλες της «σκληρής διαπραγμάτευσης», κρίνοντας ότι έφτασε ο καιρός να πουν ξανά το «ναι σε όλα», εξαφανίστηκαν ως διά μαγείας και οι αντιθέσεις Γερμανίας-ΔΝΤ, που συμφώνησαν σε ένα νέο μπαλαμούτι. Το ΔΝΤ δε θα κάνει οριστικό, αλλά προσωρινό DSA. Η Γερμανία θα δεχτεί να περιγραφούν κάπως τα μεσοπρόθεσμα μέτρα (που -το ξαναλέμε- έχουν περιγραφεί από το Νοέμβρη του 2012), χωρίς καμιά ποσοστικοποίηση, όμως, και το ΔΝΤ στην προσωρινή ανάλυση βιωσιμότητας θα τα βρει όλα εντάξει, υπό την αίρεση ότι θα γίνει η νέα αναδιάρθρωση του χρέους. Οταν φτάσουμε στο τέλος του τρίτου Μνημόνιου (το καλοκαίρι του 2018), θα καθοριστούν αυτά τα μέτρα (συνοδευόμενα και από κάποιο Μνημόνιο υποχρεώσεων του ελληνικού κράτους, φυσικά) και τότε το ΔΝΤ θα κάνει την οριστική έκθεση βιωσιμότητας (DSA). Αυτά πρέπει να είπε ο Σόιμπλε στους γερμανούς δημοσιογράφους που έδωσε συνέντευξη, αν κρίνουμε απ' όσα έγραψε η «Ντι Βελτ». Σύμφωνα με το ρεπορτάζ της γερμανικής φυλλάδας, η υποχώρηση του Βερολίνου θα είναι να περιγραφεί από τώρα ο μηχανισμός της νέας αναδιάρθρωσης (επιμήκυνση λήξεων, περίοδος χάριτος, σταθερά επιτόκια), χωρίς άλλη συγκεκριμενοποίηση (ποσοτικοποίηση).

Αυτό θα προσπαθήσουν να πουλήσουν σαν επιτυχία οι Τσιπραίοι, μολονότι θα πρόκειται για επανάληψη της απόφασης του Νοέμβρη του 2012 (είναι σαν ν' ακούμε τον Βενιζέλο να σκίζει τα ρούχα του και να φωνάζει ότι αυτό το είχε κερδίσει ο ίδιος το 2012). Ο Τζανακόπουλος το είπε στο briefing της περασμένης Τρίτης: *«Η εκτίμησή μου είναι ότι θα καταλήξουμε σε μια συμφωνία η οποία θα είναι τόσο γενική, ώστε να μη δημιουργεί πολιτικό πρόβλημα στη Γερμανία ενόψει και των εκλογών του Σεπτεμβρίου. Και από την άλλη μεριά, τόσο ειδική ώστε να έχει τη δυνατότητα το ΔΝΤ να ολοκληρώσει μια θετική μελέτη βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους και από εκεί και πέρα να μπορέσουμε να εντάξουμε τα ελληνικά ομόλογα στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της ΕΚΤ και να ανακτήσουμε την πρόσβασή μας στις αγορές»*!

Φυσικά, ακόμα και αυτή η γενική και αόριστη διατύπωση, θα έχει και «ουρές». Θα συνοδεύεται από τη συμφωνία της ελληνικής κυβέρνησης για πλεονάσματα ύψους 3,5% του ΑΕΠ για κάποια χρόνια. Τη διάρκεια του τέταρτου Μνημόνιου θα τη μάθουμε όταν συμφωνηθεί (είτε στις 22 Μάη είτε λίγο μετά), όμως εκείνο που πρέπει να κρατήσουμε υπόψη είναι πως θα πρόκειται για κάποια ακόμα χρόνια σκληρής δημοσιονομικής πολιτικής, που θα απαιτήσει πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα, γιατί το σενάριο έχει φτιαχτεί με βάση κάποια ποσοστά ετήσιας ανάπτυξης που αποκλείεται να τα πιάσει για σειρά ετών ο ελληνικός καπιταλισμός.

Το χρέος θα παραμείνει στο ίδιο δυσθεώρητο ονομαστικό ύψος. «Κούρεμα» απαγορεύεται κι αυτό είναι συμφωνημένο από τον Ιούλη του 2015 και έκτοτε επαναλαμβάνεται σταθερά σε κάθε απόφαση του Eurogroup που αναφέρεται στο χρέος. Ούτε είναι βλάκες οι Γερμανοί να κάνουν αναδιάρθρωση για όλα τα χρόνια μέχρι τη λήξη του σημερινού χρέους. Οπως έχει αποδείξει η συμπεριφορά των ιμπεριαλιστών δανειστών μέχρι τώρα, τις ρυθμίσεις τις κάνουν με το σταγονόμετρο όσον αφορά τη διάρκεια, για να μπορούν -κάθε φορά που προκύπτει ζήτημα νέας αναδιάρθρωσης- να εξασφαλίζουν τη συνέχιση της επιτροπείας. Αλλωστε, οι ιμπεριαλιστές γνωρίζουν πολύ καλά ότι στο άναρχο τοπίο του παγκόσμιου καπιταλισμού κανένας δεν μπορεί να κάνει μακροπρόθεσμες προβλέψεις και να δεσμεύεται απ' αυτές.

Τα Μνημόνια έριξαν το δημόσιο σχολείο στα τάρταρα

Όλοι γνωρίζουμε τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζει η δημόσια εκπαίδευση, τα οποία επιδεινώθηκαν στο έπακρο τα χρόνια των Μνημονίων. Κυριολεκτικά το δημόσιο σχολείο ρίχτηκε στα τάρταρα. Τούτο αποκαλύπτουν και τα στοιχεία που αναφέρει η ετήσια έκθεση 2016 για την εκπαίδευση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (ΚΑΝΕΠ-ΓΣΕΕ), που παρουσιάστηκε την περασμένη εβδομάδα, παρουσία εκπροσώπων των αστικών κομμάτων, του υπουργού Παιδείας συμπεριλαμβανομένου.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ως θεσμός του συστήματος, με την έκθεση αυτή τεχνοκρατικού τύπου, «συνέβαλε» στον «διάλογο» για την Παιδεία και η ενέργειά της αυτή χαιρετίστηκε από τους παρευρισκόμενους. Τέτοιες εκθέσεις λειτουργούν σαν αποσμητικό στην τουαλέτα του συστήματος, γιατί τάχαμου αναδεικνύουν τα προβλήματα, χωρίς να κατονομάζονται οι ένοχοι που τα δημιούργησαν (διαχρονικά όλες οι κυβερνήσεις του κεφαλαίου, με ένταση κυρίως τα χρόνια των Μνημονίων), τα οποία, όμως, η συγκυβέρνηση και η αντιπολίτευση δεν προτίθενται να λύσουν, μιας και άπαντες υπηρετούν με συνέπεια την πολιτική που επιβάλλουν τα Μνημόνια.

Η άθλια χρηματοδότηση της δημόσιας εκπαίδευσης από το κράτος, η συμμετοχή της «τσέπης» των νοικοκυριών στη μορφωτική προσπάθεια των παιδιών τους, η ανυπαρξία μόνιμων διορισμών, η αποψίλωση του δημόσιου σχολείου από μόνιμους εκπαιδευτικούς και η λειτουργία του με συμβασιούχους εκπαιδευτικούς, που εργάζονται σε καθεστώς παρατεταμένης ανασφάλειας με μισθούς πείνας μακριά από τις οικογένειές τους και τον τόπο μόνιμης κατοικίας τους, οι ανύπαρκτες, ανεπαρκείς και άθλιες σε πολλές περιπτώσεις υποδομές, η τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση ως «αποθήκη ψυχών» των παιδιών της εργατικής τάξης και των

φτωχών λαϊκών στρωμάτων, η πτώση ακόμη παραπέρα της επίδοσης των μαθητών στη διάρκεια της οικονομικής κρίσης, ως αποτέλεσμα της καταβαράθρωσης (οικονομικής, προσωπικής, ψυχικής) των οικογενειών τους και κυρίως των μαθητών των ΕΠΑΛ και των Εσπερινών Λυκείων, στα οποία φοιτούν εργαζόμενοι μαθητές, οι μεγάλες ελλείψεις στην προσχολική αγωγή, κ.λπ. είναι μόνο κάποια από τα τεράστια προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης.

Σχετικά με αυτά, η έκθεση αναφέρει τα εξής:

◆ Η εκπαίδευση χρηματοδοτείται από δύο πηγές, κράτος και νοικοκυριά με αναλογία 60-40. Από το 2009 και μετά έχουμε συνεχή μείωση των δαπανών τόσο από το κράτος όσο και από τα νοικοκυριά. Τα τελευταία, κυρίως μετά το 2012, που η οικονομική κρίση έγινε πολύ αισθητή στις λαϊκές οικογένειες, μείωσαν κατά πολύ τις δαπάνες για την εκπαίδευση των παιδιών τους.

Το 2014 οι δημόσιες δαπάνες ήταν 5.614,8 εκ. ευρώ, δηλαδή 3,16% του ΑΕΠ και οι δαπάνες των νοικοκυριών 3.772,6 εκ. ευρώ.

Από το 2008 και μετά το ποσοστό των δαπανών για την Παιδεία μειώθηκε κατά 66.102.000 ευρώ. Από το 2009 μέχρι το 2014 το Δημόσιο μείωσε τη χρηματοδότησή του για την Παιδεία κατά 2% του ΑΕΠ.

◆ Με τα δύο πρώτα Μνημόνια (2010-2014) σημειώθηκε τεράστια περικοπή του εκπαιδευτικού προσωπικού. Οι διδάσκοντες στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση μειώθηκαν μέσα σε τέσσερα χρόνια κατά 32.717. Την ίδια στιγμή οι αναπληρωτές που προσελήφθησαν το 2014 ήταν μόλις 10.948, δηλαδή ούτε οι μισοί από τους εκπαιδευτικούς που έφυγαν από το δημόσιο σχολείο.

◆ Σημειώνεται μεγάλη έλλειψη κατάλληλων υποδομών, αφού δεν κατασκευάστηκαν νέα σχολικά κτίρια και δεν ανακαινίσθηκαν εδώ και εφτά χρόνια τα υπάρχοντα. Το πρόβλημα είναι διαχρονικό (από το 2007), όμως η οικονομική κρίση το ενέτεινε. Πολλές σχολικές μονάδες δεν έχουν εργαστήρια, βιβλιοθήκη, γυμναστήριο, αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, κτλ.

◆ Οι υποδομές στην προσχολική αγωγή είναι ανεπαρκέστατες. Δεν μπορούν να καλύψουν τη φοίτηση όλων των παιδιών προσχολικής ηλικίας (4-5 ετών, προνήπια-νήπια).

◆ Σημειώνεται πτώση του δείκτη της επίδοσης των μαθητών στη διάρκεια της κρίσης, ιδίως στα Επαγγελματικά αλλά και στα Εσπερινά Λύκεια που φοιτούν εργαζόμενοι μαθητές.

Γιούλα Γκεσούλη

Χιλιάδες κενά, μεταθέσεις με το σταγονόμετρο

Χιλιάδες είναι τα κενά στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ενάμιση μόλις μήνα πριν το τέλος της σχολικής χρονιάς. Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα ο αιρετός του ΚΥΣΠΕ Βασίλης Παληγιάννης (ΔΑΚΕ), στον τελικό πίνακα οργανικής σύνθεσης διδακτικού προσωπικού από τους Διευθυντές Εκπαίδευσης τα οργανικά κενά στην Π.Ε. ανέρχονται σε 6.699. Συγκεκριμένα στη γενική εκπαίδευση έχουμε 4.733 κενά (3.048 δάσκαλοι, 1.186 νηπιαγωγοί και 835 εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων) και στην ειδική 1.966 (1.541 δάσκαλοι, 407 νηπιαγωγοί και 18 καθηγητές Μουσικής).

Πηγή: ΔΟΕ

Τα παραπάνω στοιχεία δείχνουν το μέγεθος του προβλήματος, που αντιμετωπίζει η δημόσια Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Τα στοιχεία αυτά κουρελιάζουν τις συνεχείς υποσχέσεις αρχικά και διαβεβαιώσεις στη συνέχεια του υπουργού Παιδείας ότι όλα τα σχολεία άνοιξαν και λειτουργούν κανονικά.

Δείχνουν επίσης ότι είναι επιτακτική ανάγκη το εκπαιδευτικό κίνημα και όλη η εργαζόμενη κοινωνία, της οποίας τα παιδιά φοιτούν στο δημόσιο σχολείο, να παλέψουν αποφασιστικά για μαζικούς μόνιμους διορισμούς, κλείνοντας τ' αυτιά στις δημαγωγικές συνεχείς εξαγγελίες του Γαβρόγλου ότι το πρόβλημα των μόνιμων διορισμών θα διευθετηθεί άμεσα. Το τέταρτο Μνημόνιο που γράφεται πυρετωδώς από τη συγκυβέρνηση είναι σίγουρο ότι θα περιλαμβάνει επαχθέστατα μέτρα και ως προς αυτή την ανάγκη του δημόσιου σχολείου.

Την ίδια στιγμή οι εκπαιδευτικοί δέχτηκαν νέο βαρύ πλήγμα. Πρόκειται γι' αυτούς που αναγκάζονται, προκειμένου να επιβιώσουν, να εργαστούν μακριά από τις οικογένειές τους και τον τόπο μόνιμης κατοικίας τους, με μισθούς πείνας.

Φέτος, ικανοποιήθηκε μόλις το 10,9% των αιτήσεων για μετάθεση από περιοχή σε περιοχή. Από τις 4.844 αιτήσεις γενικής αγωγής ικανοποιήθηκαν 528 (στοιχεία Β. Παληγιάννη, Πηγή ΔΟΕ). Πρόκειται για το δεύτερο χαμηλότερο ποσοστό ικανοποίησης αιτήσεων των τελευταίων 50 ετών, μετά το περσινό 8,78%.

Είναι δε χαρακτηριστικό ότι όσο ανεβαίνει κανείς στη διοικητική ιεραρχία της εκπαίδευσης, τόσο μειώνονται τα οργανικά κενά. Δηλαδή, άλλα κενά πρότειναν οι Διευθυντές Εκπαίδευσης (που και αυτά θα ήταν πετσοκομμένα), άλλα οι Περιφερειακοί Διευθυντές κι άλλα η πολιτική ηγεσία!

Ετσι από τα 3.048 οργανικά κενά δασκάλων που πρότειναν οι Διευθυντές Εκπαίδευσης, φθάσαμε μόλις στα 1.657 που ήταν η εκτίμηση των Περιφερειακών Διευθυντών, δηλαδή 1.391 κενά δασκάλων «έκαναν φτερά». Το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας ήταν το 89,10% των αιτούντων μετάθεση να μείνει ανικανοποίητο.

Με αστυνομική και δικαστική κάλυψη δρούσαν τα νεοναζιστικά τάγματα εφόδου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

που κατέθεσαν τι είδαν σε ένα βίντεο, που είχαν παρακολουθήσει σε χρόνο προγενέστερο από τη μέρα που έγινε η δίκη. Δεν κλήτευσε τον υπάλληλο της Δημοτικής Αστυνομίας που είχε την εποπτεία του ελέγχου στην Λαϊκή Αγορά, την αξιωματικό υπηρεσίας του Αστυνομικού Τμήματος και τον εκδότη της τοπικής εφημερίδας, που ήταν στη Λαϊκή Αγορά από την αρχή και κατέγραψε την επίθεση και τη δήλωση του Μπαρμπαρούση μετά την ολοκλήρωσή της. Είναι προφανές ότι μ' αυτόν τον προκλητικό χειρισμό η εισαγγελία θέλησε να συγκαλύψει το γεγονός ότι «αλλοιθώριζε» προς τους νεοναζιστές της ΧΑ.

Από τα στοιχεία που υπάρχουν στην δικογραφία προκύπτει ότι ο πρόεδρος των μικροπωλητών στην ουσία επικροτούσε την παρουσία και τη φασιστικού τύπου παρέμβαση της ΧΑ στη Λαϊκή Αγορά και γι' αυτό, με τις καταθέσεις που έδωσε στην προανάκριση και στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο Μεσολογγίου, συνέβαλε στην αθώωση του Μπαρμπαρούση και των άλλων χρυσαυγιτών. «Αθωοτικός» ήταν και στη δίκη της ΧΑ.

Οι τρεις μάρτυρες, που ήταν ουσιώδεις και θα διαλεύκαναν πολλά πράγματα, δεν κλήθηκαν ούτε στην κεντρική δίκη της ΧΑ και ο λόγος είναι προφανής: να πέσει δηλαδή στα μαλακά ο Μπαρμπαρούσης. Αν καλούσαν τον υπάλληλο της Δημοτικής Αστυνομίας που είχε την εποπτεία του ελέγχου θα καταδεικνύονταν πολλά πράγματα, γιατί απ' αυτά που κατέθεσε στο Τμήμα Ασφαλείας Μεσολογγίου φαίνεται ότι αυτός είδε «ολοζώντανη» όλη την φασιστική επίθεση του τάγματος εφόδου της ΧΑ και τη δραστήρια συμμετοχή του Μπαρμπαρούση, και έτσι δε θα ήταν εύκολο να αθωωθούν ο Μπαρμαρούσης και οι χρυσαυγίτες. Ακόμα, θα μαθαίναμε τις εντολές που είχαν δώσει στον αστυνομικό οι επικεφαλής του ΑΤ Μεσολογγίου. Θα αποκαλύπτονταν όλες οι πτυχές της φασιστικής επίθεσης στη Λαϊκή Αγορά του Μεσολογγίου και ο εγκληματικός χαρακτήρας της ΧΑ.

Η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών σκόπιμα δεν κάλεσε αυτούς τους τρεις ουσιώδεις μάρτυρες, που έχουν πολλά να καταθέσουν, προφανώς για να μην επιβαρυνθεί η θέση του Μπαρμπαρούση. Θα μπορούσαν, όμως, τόσο η προεδρεύουσα της δίκης Μ. Λεπενιώτη όσο και η εισαγγελέας Αδ. Οικονόμου να καλέσουν τους μάρτυρες αυτούς, αν ήθελαν πραγματικά να διερευνήσουν όλες τις πτυχές της υπόθεσης. Δεν το έκαναν και δεν είναι η μοναδική περίπτωση που ενήργησαν έτσι. Θυμίζουμε ότι η εισαγγελέας είχε προτείνει την απόρριψη αιτήματος του συνηγόρου πολιτικής αγωγής Α. Τζέλλη να κληθούν δύο μάρτυρες, οι οποίοι είχαν καταθέσει πολύ σοβαρά στοιχεία στην υπόθεση της δολοφονίας Φύσσα.

Ο Μπαρμπαρούσης, όσες φορές μίλησε στις κάμερες, υπερασπίστηκε τη φασιστική επιδρομή στη Λαϊκή Αγορά του Μεσολογγίου. Στις 8 Σεπτέμβρη του 2017, μετά την ολοκλήρωση της επιδρομής, μιλώντας στην κάμερα του εκδότη της τοπικής εφημερίδας, είπε ανάμεσα στ' άλλα: *«Πολεμάμε το παραεμπόριο. Ηρθαμε εδώ σήμερα να δούμε τη Δημοτική Αστυνομία και τις Αστυνομικές Αρχές να κάνουν ελέγχους και αφού κωλυσιεργούσαν, το κάναμε εμείς. Αυτές οι προσπάθειες θα συνεχιστούν»*.

Λίγο πριν την ολοκλήρωση της επίθεσης, ο Μπαρμπαρούσης χαιρετιέται εγκάρδια με τον πρόεδρο των μικροπωλητών, αυτός κάτι του λέει χαμηλόφωνα και ο χρυσαυγίτης του απαντάει «θα είμαστε πάντα εδώ». Προφανώς εννοούσε ότι θα συνεχίσουν τα φασιστικά πογκρόμ στις Λαϊκές Αγορές. Δε φανταζόταν τότε, ότι η δολοφονία του Π.Φύσσα, που οργανώθηκε από τη ΧΑ, θα τους ανάγκαζε να διακόψουν τη δράση των ταγμάτων εφόδου.

Στις 8 Σεπτέμβρη του 2012, έγινε επίθεση τάγματος εφόδου και στην εμποροπανήγυρη της Ραφήνας, στην οποία πήραν μέρος οι βουλευτές Γερμενής και Ηλιόπουλος. Μετά από δεκαπέντε μέρες, ο ίδιος ο φίρερ της ΧΑ υπερασπίστηκε δημόσια και τις δύο επιθέσεις, δηλώνοντας ανάμεσα στ' άλλα: *«Είναι το μοναδικό περιστατικό βίας σε μια δημόσια εκδήλωση αυτό το οποίο συνέβη στη Ραφήνα και στο Μεσολόγγι και στο οποίο ήταν παρόντες βουλευτές; Οχι βέβαια»*. Είναι φανερό ότι ο φίρερ επικρότησε εκ των υστέρων, γιατί οι επιθέσεις στις Λαϊκές Αγορές αποτελούσαν μέρος σχεδίου, το οποίο είχε εκπονηθεί με τη συμμετοχή και του ίδιου, που έδωσε και το τελικό «οκέι».

Οταν όμως έρχεται η ώρα της κρίσης στα αστικά δικαστήρια και καλούνται τα «παλικάρια» της ΧΑ και μάλιστα τα πρωτοπαλίκαρα σαν τον Μπαρμπαρούση, τότε αυτά μεταμορφώνονται σε τρισάθλια ανθρωπάκια. Στην απολογία του στην ειδική ανακρίτρια-εφέτη Ι. Χριστοδουλέα για τη φασιστική επίθεση στη Λαϊκή Αγορά Μεσολογγίου, ο Μπαρμπαρούσης επιδεικνύει τεράστια ευχέρεια στις κωλοτούμπες, ενώ στην αίτησή του για μείωση της εγγύησης των 20.000 ευρώ, που του είχε επιβληθεί, δήλωσε: *«πλην των συμβάντων εις την λαϊκήν αγοράν Μεσολογγίου για τα οποία εδήλωσα* ***ειλικρινή μεταμέλειαν****»*.

Τέτοιοι ήταν πάντοτε οι «υπερήφανοι εθνικιστές». Δειλά ανθρωπάρια, που προσπαθούν να αποφύγουν τις συνέπειες του αστικού ποινικού νόμου, στις σπάνιες φορές που θα βρεθούν κατηγορούμενοι. Τότε, δε διστάζουν ακόμα και «ειλικρινή μεταμέλεια» να δηλώσουν.

Οπορτουνισμός χωρίς όρια

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δέχτηκε τις «περιποιήσεις» των χουλιγκαν-μπράβων του Μελισσανίδη, όταν πραγματοποίησε πολιτική εκδήλωση στη Νέα Φιλαδέλφεια (γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 12). Από την ιστοσελίδα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (http://antarsya.gr/node/4202) πληροφορούμαστε ότι μόλις στις 2 του περασμένου Μάρτη, το ΣΕΚ (συνιστώσα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ) πραγματοποίησε στο Νέο Ηράκλειο (μια ανάσα δρόμος από τη Νέα Φιλαδέλφεια) πολιτική εκδήλωση με ομιλητές τους **Νίκο Αγγελίδη**, Δήμητρα Κυρίλλου και Πάνο Γκαργκάνα.

Ο Αγγελίδης παρουσιάζεται σαν δημοσιογράφος της ΕΡΤ και πράγματι είναι. Είναι, όμως, και διαχειριστής της οπαδικής ιστοσελίδας «ΑΕΚ-LIVE». Δηλωμένος οπαδός της ιδεολογίας «πάνω απ' όλα η ΑΕΚ» παίζει τον δικό του ρόλο στην οργάνωση του οπαδικού «στρατού», ενώ και ως δημοσιογράφος της ΕΡΤ έδρεψε δάφνες κιτρινισμού και γκεμπελισμού στη διάρκεια του περιβόητου «ντιμπέιτ» ανάμεσα στον δήμαρχο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και στον «πρότζεκτ μάνατζερ» του Μελισσανίδη. Από το 2014, που ο οπαδικός «στρατός» οργανώνει δολοφονικές επιθέσεις ενάντια σε όποιον αντιτίθεται στα σχέδια του Μελισσανίδη και ασκεί συστηματική τρομοκρατία στη Νέα Φιλαδέλφεια, ο συγκεκριμένος «δημοσιογράφος» όχι μόνο δεν έχει εκφράσει αντίθετη άποψη, αλλά εξακολουθεί να αποκρύπτει συστηματικά την αλήθεια για όσα συμβαίνουν, αλλά και να χαϊδεύει τ' αυτιά του χουλιγκάνικου τραμπουκαριού. Αυτό είναι η πελατεία του, άλλωστε.

Ρίξαμε μια γρήγορη ματιά στην εν λόγω ιστοσελίδα (η παραμονή περισσότερο χρόνο σ' αυτή μπορεί να προκαλέσει σοβαρές βλάβες στην υγεία) και δεν είδαμε την παραμικρή αναφορά και στην επίθεση τύπου «Καρφίτσα» κατά των μελών και φίλων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Σαν να μην έγινε ποτέ! Δεν μας εξέπληξε, φυσικά. Δεν περιμέναμε ν' αλλάξει την πολιτική του ο Αγγελίδης, επειδή το ΣΕΚ τον έβαλε ομιλητή σε εκδήλωσή του (με θέμα τα 100 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση, μάλιστα). Ούτε αναρωτιόμαστε αν το ΣΕΚ ήξερε ποιον καλούσε (σιγά τον διανοούμενο, τη μεγάλη προσωπικότητα). Ηξεραν πολύ καλά ποιον καλούσαν, αλλά ο οπορτουνισμός τους δεν έχει όρια. Εκείνη την περίοδο τα διαδραματιζόμενα στη Νέα Φιλαδέλφεια ήταν γι' αυτούς αδιάφορα, ξένα. Μπορεί και σύντροφοί τους στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ (μέλη της Λαϊκής Συνέλευσης Νέας Φιλαδέλφειας) να δέχονταν τις απειλές και τον αποκλεισμό του στεκιού τους, αλλά για το ΣΕΚ μετρούσε μόνο το μικροπολιτικό παιχνίδι με παραγοντίσκους που παριστάνουν τους «ανθρώπους με επιρροή». Γι' αυτό και λειτούργησαν σαν «πλυντήριο» συνοικιακού τύπου.

ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ: Πιο φιλοσιωνιστής πεθαίνεις!

Στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ, οι ισραηλινές δυνάμεις κατοχής δεν διαπράττουν βιαιότητες κατά των Παλαιστινίων. Αυτό πιστεύει η ελληνική κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, με πρωθυπουργό τον Τσίπρα και υπουργό Εξωτερικών τον Κοτζιά, γι' αυτό και δόθηκε εντολή στον έλληνα αντιπρόσωπο στον ΟΗΕ να καταψηφίσει έκθεση της UNESCO, που αναφέρεται σε παραβιάσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων από τις ισραηλινές αστυνομικές και στρατιωτικές δυνάμεις.

Προσοχή, δεν μιλάμε για έκθεση των Παλαιστινίων ή κάποιας οργάνωσης που βλέπει με συμπάθεια τον παλαιστινιακό λαό, αλλά για έκθεση της UNESCO, μιας οργάνωσης του ΟΗΕ, οι άνθρωποι της οποίας έχουν συνηθίσει (εκ της θέσης τους και λόγω των εντολών που έχουν) να είναι εξαιρετικά προσεκτικοί στην καταγραφή των περιστατικών, τα οποία απλώς καταγράφουν, αποφεύγοντας κάθε ερμηνεία.

Μόλις δέκα χώρες ψήφισαν κατά της απόφασης: ΗΠΑ, Γερμανία, Ιταλία, Βρετανία, Ολλανδία, Λιθουανία, Παραγουάη, Ουκρανία, Τόγκο και Ελλάδα. Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν ακολούθησε καν το παράδειγμα της Γαλλίας, που επέλεξε να απόσχει από την ψηφοφορία, μαζί με άλλες 22 χώρες (Ισπανία, Σλοβενία, Εσθονία, Ινδία, Αργεντινή, Μεξικό, Ιαπωνία, Νότια Κορέα κ.ά.). Συντάχθηκε πλήρως με το φιλοσιωνιστικό λόμπι που έχει επικεφαλής τις ΗΠΑ.

Για την ιστορία αναφέρουμε ότι την έκθεση της UNESCO υπερψήφισαν 22 χώρες (Νότια Αφρική, Αλγερία, Ρωσία, Κίνα, Αίγυπτος, Ιράν, Λίβανος, Μαρόκο, Σουηδία, Νικαράγουα, Βιετνάμ κ.ά.) και εγκρίθηκε, αφού ψήφισε πάνω από το 50% των χωρών. Ετσι, η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έμεινε με την ντροπή, ότι αρνήθηκε να ψηφίσει μια έκθεση της UNESCO που αναφέρεται σε παραβίαση ανθρώπινων δικαιωμάτων από ένα στρατό κατοχής.

Ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο, οι συριζαίοι έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τα αισθήματα του ελληνικού λαού, που συμπάσχει με τους Παλαιστίνιους και με κάθε ευκαιρία τους εκφράζει την αλληλεγγύη του. Αυτοί οι άνθρωποι είναι ολόκληροι μια ντροπή!

Εκοψαν ξανά την άδεια του Κ. Γουρνά

Η φασιστική διάταξη Δένδια ζει και βασιλεύει επί ΣΥΡΙΖΑ και επιτρέπει στον δικαστικό μηχανισμό (πίσω από τον οποίο κρύβεται η κυβέρνηση) να κόβει με συνοπτικές διαδικασίες τις άδειες των πολιτικών κρατούμενων, τους οποίους έχει χωρίσει σε κατηγορίες. Ιδού πως περιγράφει ο Κώστας Γουρνάς την απόρριψη, για μια ακόμα φορά, της αίτησης που υπέβαλε για να του χορηγηθεί η άδεια που δικαιούται:

«Επειτα από, εκ νέου, καθυστέρηση δύο μηνών εξετάστηκε σήμερα η δεύτερη, κατά σειρά, αίτησή μου για τακτική άδεια από το συμβούλιο των φυλακών Κορυδαλλού. Μετά από μια συζήτηση εφάμιλλη της πρώτης, γύρω από τα ζητήματα της ένοπλης δράσης και της αποκήρυξής της, το συμβούλιο αποφάσισε την παραπομπή του αιτήματός μου στο συμβούλιο πλημμελειοδικών Πειραιά. Με θετική πλειοψηφία (2-1), αλλά και με τη χρήση του δικαιώματος βέτο από τη μεριά της εισαγγελέως, έκλεισε ένας κύκλος αναμονής με την ειλημμένη απόφαση που προαλείφει -επί της ουσίας- την απόρριψη της άδειάς μου.

Ανεξάρτητα από τις πολιτικές αποχρώσεις της εκάστοτε αστικής διακυβέρνησης, τις επιρροές που αυτή έχει ή μη στο πανίσχυρο βαθύ κράτος της δικαστικής εξουσίας, το καθεστώς εξαίρεσης που επιβάλλεται στους πολιτικούς κρατούμενους είναι δεδομένο και διαρκές. Η επίκαιρη έκφανσή του, που δεν είναι άλλη από τη μη χορήγηση τακτικών αδειών, αποτελεί το όχημα για να εκφραστεί συνειδητά, και με τον πιο προκλητικό τρόπο, πως τα κριτήριά της -κατ' όνομα- Δικαιοσύνης είναι παντελώς ταξικά. Παράλληλα, στέλνουν ξεκάθαρα το μήνυμα πως στη μνημονιακή εποχή, όποιος αντιπαλεύει το καθεστώς τους γίνεται επιδεικτικά μόνιμος στόχος.

Την ίδια ώρα που κλείνει η συμφωνία υποτέλειας με τους θεσμούς του ευρωπαϊκού και υπερατλαντικού κεφαλαίου, την ίδια ώρα που υπογράφεται ένα νέο μνημόνιο -για πρώτη φορά από την ίδια κυβέρνηση και με ετεροχρονισμένη ισχύ για την επόμενη, τη στιγμή όπου προοικονομείται, γι' ακόμη μια φορά, η εξόντωση των αδύναμων κοινωνικά στρωμάτων προς όφελος ντόπιων και ξένων επενδυτών, τη στιγμή όπου ημέτεροι του συστήματος εξουσίας ξεπλένονται από τις δικαστικές αρχές, από τους πολιτικούς κρατούμενους ζητούνται δηλώσεις μετάνοιας. Και μάλιστα δίχως κανένα προκάλυμμα.

Από τη μεριά μου εξακολουθώ να είμαι σαφής. Δεν αποκηρύσσω τις πολιτικές μου πεποιθήσεις, δεν αποκηρύσσω την πολιτική μου ιστορία, τους αγώνες που έδωσα από τη μεριά των καταπιεσμένων για την ανατροπή αυτού του πανθομολογούμενα άδικου και βάρβαρου καθεστώτος. Με την αδιαμφισβήτητη ιστορική γνώση πως δεν υπάρχει άλλος δρόμος για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ισότητας και δικαιοσύνης, παρά αυτός της κοινωνικής επανάστασης, συνεχίζω τον αγώνα μου για την κατάργηση του καθεστώτος εξαίρεσης που ορθώνεται απέναντι στους πολιτικούς κρατούμενους.

ΥΓ. Εκφράζω την αμέριστη αλληλεγγύη μου στους αδερφούς παλαιστίνιους κρατούμενους της σιωνιστικής κατοχής που βρίσκονται σε απεργία πείνας».

Το τέταρτο Μνημόνιο υπέγραψαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

20.000 ευρώ (η «εισφορά αλληλεγγύης» για εισοδήματα μεταξύ 12.000 και 20.000 ευρώ ήταν 2,2%) ο μηδενισμός της «εισφοράς αλληλεγγύης» δεν αντισταθμίζει το χαράτσι από τη μείωση του αφορολόγητου. Για παράδειγμα, φορολογούμενος με ετήσιο εισόδημα 20.000 ευρώ πλήρωνε φόρο 2.500 ευρώ και «εισφορά αλληλεγγύης» 176 ευρώ, σύνολο 2.676 ευρώ. Με το πετσόκομμα του αφορολόγητου, με φορολογικό συντελεστή 20% και χωρίς «εισφορά αλληλεγγύης», θα πληρώνει φόρο 2.864 ευρώ. Δηλαδή, 188 ευρώ παραπάνω.

Αν προχωρήσουμε λίγο τη σκέψη μας, θα δούμε ότι στη φοροεπιδρομή δεν υπάρχει κάποια αναδιανομή υπέρ των χαμηλών εισοδημάτων και σε βάρος των μεσαίων. Η αναδιανομή είναι σε βάρος των χαμηλών εισοδημάτων, για τα οποία το σύστημα της άμεσης φορολογίας γίνεται πιο σκληρό. Αυτή είναι, άλλωστε, εξ ορισμού, η στόχευση της μείωσης του αφορολόγητου. Κι αυτή η αναδιανομή γίνεται πιο προκλητική, αν σκεφτούμε ότι την ίδια στιγμή που μειώνουν το αφορολόγητο, βάζοντας νέο χαράτσι στη φτωχολογιά, μειώνουν το συντελεστή φορολόγησης των καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

Αν πάρουμε ως παράδειγμα φορολογούμενο με ετήσιο καθαρό εισόδημα 40.000 ευρώ (π.χ. το εισόδημα ενός καπιταλιστή από «επιχειρηματική αμοιβή», δηλαδή από το διοικητικό του ρόλο στην επιχείρηση), θα δούμε ότι με το ισχύον σύστημα αυτός θα πλήρωνε φόρο και «εισφορά αλληλεγγύης» 10.426 ευρώ, ενώ με το νέο σύστημα θα πληρώσει συνολικά 9.964 ευρώ. Δηλαδή, θα πληρώσει συνολικά λιγότερο φόρο κατά 462 ευρώ, την ίδια ώρα που ο χαμηλοσυνταξιούχος θα χάσει έξι κατοστάρικα. **Αυτό που διαφημίζουν ως «φορολογική δικαιοσύνη» δεν είναι παρά η μετατροπή ενός ταξικά στυγνού φορολογικού συστήματος σε ακόμα πιο στυγνό**.

Τέλος, η ιστορία με τον ΕΝΦΙΑ είναι σκέτη κοροϊδία. Ούτε «τυράκι» δεν μπορεί να χαρακτηριστεί η υπό αίρεση (αν πιαστεί το εξοντωτικό «πρωτογενές πλεόνασμα») μείωση του ΕΝΦΙΑ κατά 200 εκατ. ευρώ το 2020. Οταν το σύνολο του ΕΝΦΙΑ είναι 3,3 δισ. ευρώ, τα 200 εκατ. είναι το 6%. Πετσοκόβουν το αφορολόγητο κατά 34%, πετσοκόβουν και τις συντάξεις και υπόσχονται (γιατί υπό αίρεση είναι και αυτό) πως θα μειώσουν κατά 6% το συνολικό χαράτσι του ΕΝΦΙΑ.

Μεσαίωνας

Το πακέτο με τα εργασιακά θα το δούμε όταν κατατεθεί στη Βουλή και όταν δημοσιευτεί το τέταρτο Μνημόνιο (έστω και στα αγγλικά), όμως ακόμα και απ' αυτά που υποστηρίζει η κυβερνητική προπαγάνδα φαίνεται καθαρά ότι ο εργασιακός μεσαίωνας, που διαμορφώθηκε και σε θεσμικό επίπεδο τα τελευταία χρόνια, παραμένει άθιχτος. Δεν είναι τυχαίο ότι η προπαγάνδα προσανατολίζεται κυρίως στο τι «σώσαμε», δηλαδή στη λογική του «μικρότερου κακού». Οι ομαδικές απολύσεις, πάντως, δε θα έχουν ούτε την τυπική προέγκριση του υπουργού Εργασίας. Απλώς θα ανακοινώνονται. Οσο για τις συλλογικές συμβάσεις, θυμίζουμε αυτό που είχε πει ο Τσακαλώτος στη Βαλέτα, όταν έκλεισαν τη συμφωνία: *«Θα **αρχίσουν** οι συλλογικές συμβάσεις να επιστρέφουν σε **κάτι που προσεγγίζει την κανονικότητα** τον Σεπτέμβριο του 2018»*.

Και βέβαια, έχουμε το άνοιγμα των καταστημάτων 30 Κυριακές τον χρόνο (χωρίς όριο στα τετραγωνικά, για να μη μείνει αμφιβολία ότι αυτό υπήρξε απαίτηση των μεγαλοκαπιταλιστών του λιανικού εμπόριου). «Θεωρώ ότι πρόκειται για ένα συμβιβασμό, ο οποίος είναι αναγκαίος στο βαθμό που η χώρα βρίσκεται σε πρόγραμμα προσαρμογής και εξαρτάται από τη χρηματοδότηση, εν πάση περιπτώσει, του επίσημου τομέα. Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά το μηχανισμό, την τεχνολογία αυτών των προγραμμάτων και θεωρώ ότι, με δεδομένες τις συνθήκες, **πετύχαμε το καλύτερο δυνατό**» δήλωσε με θράσος χιλίων χιμπατζήδων ο Τζανακόπουλος. Ο Παπαδημητρίου, πάντως, με αμερικάνικο κυνισμό, μας κάλεσε να το δούμε σαν «εκσυγχρονισμό της οικονομίας»!

Ολα στο σφυρί

Δύο non paper μοίρασε ο Σταθάκης για να δώσει «γραμμή» πώς να παρουσιαστεί το ξεπούλημα της ΔΕΗ. Πρέπει να πουληθεί, λέει, το 40% των λιγνιτικών μονάδων και των ορυχείων. Δεν είδαμε, όμως, κανέναν πανηγυρισμό ότι «σώσαμε τα υδροηλεκτρικά». Γιατί άραγε;

Το «μυστικό» βρίσκεται στο «market test» (έρευνα αγοράς), που θα γίνει το φθινόπωρο, για να εκδηλωθεί το ενδιαφέρον των «επενδυτών». Αν δεν υπάρξει ενδιαφέρον, τότε θα βγουν στο σφυρί και τα υδροηλεκτρικά. «Τα μέτρα θα οριστικοποιηθούν και θα νομοθετηθούν μετά τη διεξαγωγή έρευνας αγοράς (market test) μέχρι το Νοέμβριο 2017» αναφέρει το πρώτο non paper του Σταθάκη. Και ο νοών νοείτω...

Οταν δούμε τα επίσημα κείμενα, θα δούμε και τις ΔΕΚΟ που μεταφέρονται στο Υπερταμείο Ξεπουλήματος. Κατά τον Τσακαλώτο, αυτό ανήκει στα «θετικά πράγματα που έγιναν». Οπως είπε όταν ανακοίνωσε ότι... υπάρχει άσπρος καπνός, «κερδίσαμε αρκετές επιχειρήσεις που ήταν στο ΤΑΙΠΕΔ πηγαίνουν στην ΕΔΗΣ (Υπερταμείο) που υπάρχει μια εντελώς διαφορετική λογική όπως τα αεροδρόμια».

Δε χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε για το προφανές. Ο,τι περνάει στο Υπερταμείο τίθεται στη διάθεση των ιμπεριαλιστών δανειστών, που το ελέγχουν απόλυτα. Αυτοί θα καθορίσουν τι θα πουληθεί, πότε θα πουληθεί, ποιος θα το πάρει και σε τι τιμή. Ο Τσακαλώτος παρουσιάζει σαν κέρδος την υποθήκευση ολόκληρης της κινητής και ακίνητης περιουσίας του ελληνικού κράτους. Μιας περιουσίας που είτε ανήκει στον φυσικό πλούτο της χώρας είτε χτίστηκε με τον ιδρώτα και το αίμα του ελληνικού λαού.

Υπάρχουν και άλλες ρυθμίσεις στο τέταρτο Μνημόνιο. Θα τις δούμε όταν δούμε το επίσημο κείμενο. Υπάρχουν αλλαγές στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, στο καθεστώς εργασίας των δημόσιων υπάλληλων και άλλα.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως πότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Τρεις εξέχουσες προσωπικότητες της εγχώριας και παγκόσμιας ψυχαγωγίας έχουν σήμερα (6 Μαΐου) τα γενέθλιά τους. Την ίδια μέρα πουστην Ελλάδα γεννιόταν η Ντόρα Μπακογιάννη, στη Μεγάλη Βρετανία ερχόταν στον κόσμο ο Τόνι Μπλερ (63 ετών). Δύο χρόνια αργότερα, γεννιόταν και ο Λάκης Λαζόπουλος.

Ρωτώ γι' αυτό, γι' άλλο ρωτώ, ρωτώ και για εκείνο:
Θα πάρει άραγε μαζί τη Μπέτυ στο Πεκίνο;

Το ψαλίδι που έρχεται στις συντάξεις από το 2019 επιβεβαίωσε η υπουργός Εργασίας Εφη Αχτσιόγλου, λέγοντας με τον γνωστό πολιτικάντικο τρόπο που φαίνεται να έμαθε πια καλά: «Με καθορισμό ανώτατου ορίου απομείωσης της προσωπικής διαφοράς θα αποφευχθούν μεγάλες μεταβολές στις συντάξεις μετά την εφαρμογή των μέτρων». Η ίδια πρόσθεσε ότι θα επηρεάσει μόνο 30% των συνταξιούχων. Μετά τη «συμφωνία», ανέβασε το ποσοστό στο 50%. Και, όπως πάντα, την ώρα της «λυπητερής» θα διαπιστωθεί ότι η πραγματικότητα είναι ακόμα χειρότερη...

Ο φωτισμένος αρχηγός κι η αριστερά took όλου
γραπώθηκαν, δεν ξεκουνάν' κι ας πάν' κατά διαόλου.

Τι «σαρπ ιστ» (sharp east) και αηδίες για τον Τσίπρα. Μελετήστε καλά τον χρησμό και τα γράμματα: Rat piss είναι το αληθές.

- Μάνα σου λέω δεν θα βρω στον κόσμο ησυχία
αν δεν γενούν οι κεφαλές τους πτυελοδοχεία.
- Στο σπίτι σου κάνε ό,τι θες. Εδώ μην μου τις φέρεις.
Θα τις λιανίσω με σφυρί. Στο λέω να το ξέρεις.

Η Αρσακειάδα και μετέχουσα της ελληνοχριστιανικής παιδείας (όσο κι αν την αφορίζει μέσα από λεκτικά σχήματα και τετριμμένους αφορισμούς-εξυπνακισμούς) Σώτη, ξαναχτύπησε. Αυτοπροσδιορίζεται ως loser που δεν τα παρατάει, διαμένει εις Παρισίους με διαλείμματα σε Αθήνα και Νέα Υόρκη και απ' όσα δηλώνει επιλέγουμε τα εξής ενδιαφέροντα για τη διασκέδασή μας, αν και δεν λείπει στις μεταμφιεσμένες σε μέρες νύχτες μας: «Συχνά αγανακτώ με την πολύ βαθιά αμορφωσιά και τη στενοκεφαλιά της αριστεράς. Με τον διανοητικό και κοινωνικό της αναλφαβητισμό. Αλλά αυτό δεν είναι καινούργιο, δεν σχετίζεται με την κρίση ή με τον ΣυΡιζΑ: οι άνθρωποι αυτοί μιλάνε σαν παπαγάλοι, επαναλαμβάνουν τσιτάτα και ιδέες που έχουν κληρονομήσει, που έχουν ακούσει από τους καθοδηγητές τους, οι οποίοι με τη σειρά τους τα έχουν ακούσει από τους δικούς τους καθοδηγητές. Ισως μάλιστα να μην είναι στοιχειωδώς έξυπνοι. Μερικές φορές νιώθω ότι εκτός από την ανεξάρτητη σκέψη που δεν ευνοούμε στην Ελλάδα, μας λείπει το μυαλό. Η σαρωτική επιρροή του ΚΚΕ στην κοινωνία, ήδη από τη δεκαετία του 1930, δημιούργησε γενιές και γενιές ανθρώπων χωρίς ορίζοντα, με τρομακτικές ψευδαισθήσεις, ξεκομμένους από τον παγκόσμιο πολιτισμό, χωρίς καμιά δημοκρατική κουλτούρα. Και τους τροφοδότησε με ψέματα. Η δεξιά έχει εξελιχθεί (ένα μέρος της) από την εποχή των βασιλοφρόνων χωρικών και των χουντικών. Η αριστερά είναι ακινητοποιημένη και παρ' όλα αυτά γνωρίζει επιτυχία γιατί αλλάζει μερικά εξωτερικά χαρακτηριστικά: οι άνδρες αποκτούν π.χ. αλογοουρά ή γράφουν πορνογραφικά ποιήματα... μεγάλη ανατροπή! Η επιτυχία της αριστεράς είναι μια αποτυχία για τη χώρα μας: σημαίνει ότι απουσιάζει η λογική, η ψυχραιμία, ο ρεαλισμός, το πρακτικό πνεύμα, το ομαδικό πνεύμα».

Σε πότισαν ροδόσταμο, τους πότισες φαρμάκι
κι η θλιβερή παρένθεση κλείνει με Μητσοτάκη.

Η εργατική τάξη δεν πάει στον παράδεισο. Προτιμάει τις ραχούλες και το «πιάσιμο» του Μάη, από το να τιμήσει την εργατική πρωτομαγιά. Προτιμάει τις εκκλησίες, το «survivor», τον μεσαίωνα και την ξευτίλα, την επιστροφή στα γεμάτα ανέσεις και γκατζετάκια σπήλαια. Η εργατική τάξη δικαιώνει τον Μπάλκο και την περιβόητη κατάργηση της ταξικής πάλης, μετά από τέσσερις δεκαετίες. Και τώρα, με περισσή σπουδή φιλοτεχνεί την ταφόπλακά της. Δεν ήταν οι καπιταλιστές που θα μας πουλούσαν το σχοινί που θα τους κρεμάσουμε. Αλλά εμείς που τους δίνουμε αναντίρρητα όλο και περισσότερα, τα πάντα για να βοηθήσουμε στο δικό μας οριστικό κρέμασμα...

Αλέξη, Νίκο, Εφη, Ευκλείδη
άει σιχτίρ εν κατακλείδι.

Κοκκινοσκουφίτσα

Επίθεση από τους χούλιγκαν-μπράβους κατά της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Μόνο το τρίκυκλο έλειπε

Το 2014, όταν ο «ιδιωτικός στρατός» του Μελισσανίδη οργάνωνε δολοφονικού τύπου επιθέσεις κατά μελών του Συντονιστικού Κατοίκων για την υπεράσπιση του άλσους και αποπειρώνταν να πυρπολήσει τη Στρούγκα, διάφοροι «μουστερήδες» έλεγαν πως όλ' αυτά ήταν αποτέλεσμα κάποιων «σκληρών χαρακτηρισμών» που απένειμε στο κιτρινόμαυρο χουλιγκαναριό η «Κόντρα». Ιδιαίτερα της παρομοίωσης της δράσης αυτού του αληταριού με την περιβόητη «Καρφίτσα», την ακροδεξιά συμμορία της Θεσσαλονίκης, που δρούσε υπό την άμεση καθοδήγηση της Ασφάλειας και της ΚΥΠ, οργανώνοντας τη συστηματική τρομοκράτηση των αριστερών και δημοκρατικών πολιτών, κορυφώνοντας το έργο της με τη δολοφονία του βουλευτή της ΕΔΑ Γρηγόρη Λαμπράκη.

Οχι και «Καρφίτσα» εμείς που είμαστε... αντιφασίστες, ήταν το επιχείρημα της Original, που... ζήτησε συγνώμη εκ των υστέρων επειδή τα μέλη της... δεν μπόρεσαν να συγκρατήσουν τα νεύρα τους. Το δυστύχημα είναι πως αυτές τις απόψεις μοιράζονταν και άλλοι, εντός του κινήματος αυτοί, που αρέσκονται να χαϊδεύουν χουλιγκάνικα αυτιά. Οι οποίοι έσπευσαν να κάνουν τους... μεσολαβητές, πανηγυρίζοντας στο τέλος για τη... συγνώμη-πρόκληση. Βέβαια, ποτέ δεν είχαν το θάρρος να βγουν και να υποστηρίξουν δημόσια αυτές τις απόψεις, να τους δώσουν πολιτική υπόσταση. Ηξεραν πολύ καλά ότι θα έπαιρναν συντριπτικές απαντήσεις, γι' αυτό και επέλεξαν το δρόμο των ψιθύρων και του παραπολιτικού κουτσομπολιού, συνεχίζοντας το νταλαβέρι με τμήμα του χουλιγκαναριού, που στο μεταξύ είχε αποτραβηχτεί από την τραμπούκικη δράση, όπως ακριβώς διέταξε το αφεντικό.

Η επίθεση στη συγκέντρωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήρθε να κατεβάσει πολλούς από τα νέφη της... συγκαταβατικότητας, καθώς είχε το modus operandi της «Καρφίτσας»: προσπάθεια να διεισδύσουν στον κλειστό χώρο όπου γινόταν η συγκέντρωση και στη συνέχεια, όταν απωθήθηκαν από την περιφρούρηση, επίθεση στη μάζα των συγκεντρωμένων που προσπαθούσε να απομακρυνθεί συντεταγμένα από το χώρο. Επίθεση με πέτρες, καδρόνια και φωτοβολίδες, καθώς και ανελέητος ξυλοδαρμός μερικών που είχαν απομακρυνθεί από τον όγκο της συγκέντρωσης και προσπαθούσαν να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Τα θρασύδειλα φασιστοειδή δε δίστασαν να γρονθοκοπήσουν ακόμα και γυναίκες, παραμονεύοντας στα στενά του προσφυγικού οικισμού της Νέας Φιλαδέλφειας.

Μόνο το τρίκυκλο με τον Γκοτζαμάνη και τον Εμμανουηλίδη έλειπε. Τους δολοφόνους του Λαμπράκη, που θα είχαν μείνει ασύλληπτοι αν δεν υπήρχε ο Μανώλης Χατζηαποστόλου να σαλτάρει σαν τίγρης πάνω στο τρίκυκλο. Αυτός ήταν ο πραγματικός «Τίγρης» και όχι κάποιοι «Γατούληδες». Ο Τίγρης κατάφερε να πιάσει τους δολοφόνους του Λαμπράκη. Στη Φιλαδέλφεια, από το 2014 μέχρι σήμερα, έχουν οργανωθεί πολλές επιθέσεις, σχεδόν όλες μπροστά στα μάτια της Αστυνομίας, και τα φασιστοειδή όχι μόνο δρουν ανενόχλητα, αλλά έχουν και την προστασία της Αστυνομίας.

Στις 20 Ιούλη του 2014, τα ΜΑΤ άνοιξαν αιφνιδιαστικά τον κλοιό για να επιτεθούν οι μπράβοι ενάντια σε μέλη του Συντονιστικού Κατοίκων και στη συνέχεια τους παρακολουθούσαν απαθώς πότε να εισβάλλουν στη Στρούγκα και να προσπαθούν να της βάλουν φωτιά και πότε να επιτίθενται με κυβόλιθους, πυροσβεστήρες και ό,τι άλλο έβρισκαν στον κόσμο που είχε συγκεντρωθεί έξω από τη Στρούγκα, με αποτέλεσμα να τραυματίσουν αρκετούς, μερικούς σοβαρά. Στη συνέχεια, ο ίδιος ο Δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας δεν μπορούσε να πραγματοποιήσει εκδηλώσεις, ακόμα και συνεδριάσεις του δημοτικού του συμβούλιου, χωρίς να δεχτεί επίθεση από τους τραμπούκους.

Η νέα έξαρση των επιθέσεων ξεκίνησε πριν από εβδομήντα περίπου μέρες και περιλάμβανε και πάλι «τα πάντα όλα»: αποκλείστηκαν και βανδαλίστηκαν τα στέκια της Στρούγκας και της Λαϊκής Συνέλευσης. Κυνηγήθηκε και χτυπήθηκε ο πρόεδρος του δημοτικού συμβούλιου. Εγιναν καταστροφές ακόμα και σε οικοδομή συγγενικού προσώπου του δημάρχου. Οργανώθηκε υβριστική επιδρομή κατά του δημάρχου και των δημοτικών συμβούλων στις εκδηλώσεις της 25ης του Μάρτη. Πάντα παρουσία της αστυνομίας, που δεν έκανε τίποτα για να παρεμποδίσει τη δράση των τραμπούκων, ακόμα και όταν κυνηγούσαν στο κέντρο της πόλης τον πρόεδρο του δημοτικού συμβούλιου. Το αποκορύφωμα ήταν η απαγόρευση της πορείας αλληλεγγύης στη Στρούγκα, που έγινε στις 16 Μάρτη. Η πορεία μπλοκαρίστηκε στην είσοδο της πόλης, ενώ την ίδια ώρα η κεντρική λεωφόρος (Δεκελείας) είχε παραδοθεί στο αλητοτραμπουκαριό, που υπό την προστασία της αστυνομίας ασχημονούσε ανεβοκατεβαίνοντας τη λεωφόρο, υποδηλώνοντας έτσι ότι χάρη στις πλάτες του κράτους η Φιλαδέλφεια-Χαλκηδόνα ανήκει στο αφεντικό τους.

Η επίθεση τύπου «Καρφίτσα» στην εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία, λοιπόν. Ετσι ενδεχομένως να την εξέλαβαν όσοι δεν είχαν στοιχειώδη επαφή με αυτά που διαδραματίζονται εδώ και τρία χρόνια. Οσοι ξέρουν τι συμβαίνει, είδαν ένα ακόμα επεισόδιο στη μακρά αλυσίδα της μαφιόζικης δράσης στην περιοχή, η οποία αναπτύσσεται χάρη στην πολιτική της στήριξη από την κυβέρνηση και την πλειοψηφία του αστικού πολιτικού φάσματος και χάρη στην επιχειρησιακή της στήριξη από την αστυνομία.

Τι έκανε η αστυνομία εκείνη τη μέρα; Αφησε μια ομάδα τραμπούκων να επιτεθεί στο Πνευματικό Κέντρο, όπου γινόταν η εκδήλωση. Τα μέλη αυτής της ομάδας, μολονότι είχαν διαπράξει σωρεία αδικημάτων, παρέμειναν εκεί και συζητούσαν σαν φιλαράκια με τους αστυνομικούς. Κι όταν έληξε η εκδήλωση και οι συγκεντρωμένοι βγήκαν για να φύγουν με πορεία, τα ΜΑΤ τους έζωσαν τάχα για να τους προστατέψουν, στην πραγματικότητα όμως για να τους «μαντρώσουν» έτσι που να μπορούν ανενόχλητοι να επιτίθενται οι τραμπούκοι. Αυτοί παρέμειναν ανενόχλητοι στα στενά και από εκεί οργάνωναν επιθέσεις ενάντια στους συγκεντρωμένους που αποχωρούσαν, φτάνοντας μέχρι τη γραμμή των ΜΑΤ για να πετάξουν τις πέτρες. Το ότι δεν υπήρξαν περισσότερα θύματα είναι καθαρά θέμα τύχης.

Δεν μπορεί πλέον κανένας να φοράει παρωπίδες. Να αυταπατάται ή να κοροϊδεύει τους άλλους με κουτσομπολιά περί «ακροτήτων» της Κόντρας. Οι τραμπούκοι προσπαθούν να επιβάλουν το νόμο της μαφίας και σ' αυτό έχουν την πλήρη υποστήριξη από το αστικό κράτος, που δεν κρατάει καν κάποια προσχήματα που είχαν προσπαθήσει να κρατήσουν το 2014 οι Σαμαροβενιζέλοι, μετά το δολοφονικό πογκρόμ της 20ής του Ιούνη (οι Σαμαροβενιζέλοι δεν απαγόρευσαν την κινηματική διαδήλωση, ενώ φρόντισαν να βάλουν τα ΜΑΤ στη μέση για να μην υπάρξει επαφή των διαδηλωτών με τους τραμπούκους). Οι πάντες, λοιπόν, μπαίνουμε μπροστά στις ευθύνες (που θα έπρεπε να έχουμε μπει από καιρό).

Διάτρητος φερετζές

Ο γνωστός Φλαμπουράρης, ο άνθρωπος που αποτελεί τον σύνδεσμο του Μελισσανίδη με τον ΣΥΡΙΖΑ και την κυβέρνηση, σε μια προσπάθεια να κατασιγάσει τις διαμαρτυρίες που ακούστηκαν και στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ, έκανε -μέρες μετά την επίθεση της «Καρφίτσας» στην εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ- την εξής δήλωση:

«Η συμπεριφορά κάποιων λιγοστών "φερόμενων οπαδών" δεν έχει καμία σχέση με τους εκατοντάδες χιλιάδες φιλάθλους της ΑΕΚ. Η συγκεκριμένη τακτική θίγει την πλειοψηφία των οπαδών και είναι καταδικαστέα. Τέτοιες συμπεριφορές επί της ουσίας όχι μόνο δεν διευκολύνουν, αλλά ουσιαστικά εμποδίζουν να προχωρήσει ομαλά η ανέγερση του γηπέδου που όλοι επιθυμούμε. Εν κατακλείδι θα πρέπει αυτές οι απαράδεκτες συμπεριφορές επιτέλους να σταματήσουν».

Δε θα σχολιάσουμε τη βαρβαρίζουσα γελοιότητα περί «φερόμενων οπαδών», αλλά θα ρωτήσουμε: αφού είναι «φερόμενοι» και αφού δεν έχουν σχέση με την ΑΕΚ και τον Μελισσανίδη, πώς γίνεται να «εμποδίζουν την ανέγερση του γηπέδου»; Τι είναι η υπόθεση του γηπέδου, ένα πολιτικό παζάρι, στο οποίο εμπλέκονται και οι οπαδοί, ή μια διαδικασία που πρέπει να υπακούει στους κανόνες της ισχύουσας αστικής νομιμότητας; Ενας υπουργός δε δικαιούται να πει τίποτα πέρα από το δεύτερο. Στον κόσμο της οικονομικής και πολιτικής μαφίας, όμως, όλα γίνονται.

Πλήρης επιβεβαίωση του ρεπορτάζ της «Κόντρας» για τη διατήρηση της αρμοδιότητας του Δήμου και μετά την ψήφιση της (ν)τροπολογίας

Υψόμετρα από τον Δήμο εξακολουθεί να ζητά η εταιρία του Μελισσανίδη

*«**Προς** Δήμο Νέας Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών.*

***Εργο**: Κέντρο Αθλητισμού Μνήμης και Πολιτισμού "ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ"*

***Θέμα:** Υψομετρική μελέτη νέου πεζόδρομου κατά μήκος της βόρειας και ανατολικής πλευράς του οικοπέδου του Κέντρου Αθλητισμού Μνήμης και Πολιτισμού "ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ" στη Νέα Φιλαδέλφεια Αττικής (Ν4277/2014)*

Συνημμένη στην παρούσα σας υποβάλλουμε, σε δύο αντίγραφα, την Υψομετρική Μελέτη για τον αδιάνοικτο πεζόδρομο κατά μήκος της βόρειας και ανατολικής πλευράς του οικοπέδου του Κέντρου σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον Ν 4277/2014 μετά την "επέκταση και μετατόπιση των ρυμοτομικών και οικοδομικών γραμμών".

Η μελέτη έχει συνταχτεί σύμφωνα με τα προβλεπόμενα...

Για τη Δικέφαλος 1924 ΑΕ

Στράτος Νικόλαος

Γενικός Διευθυντής».

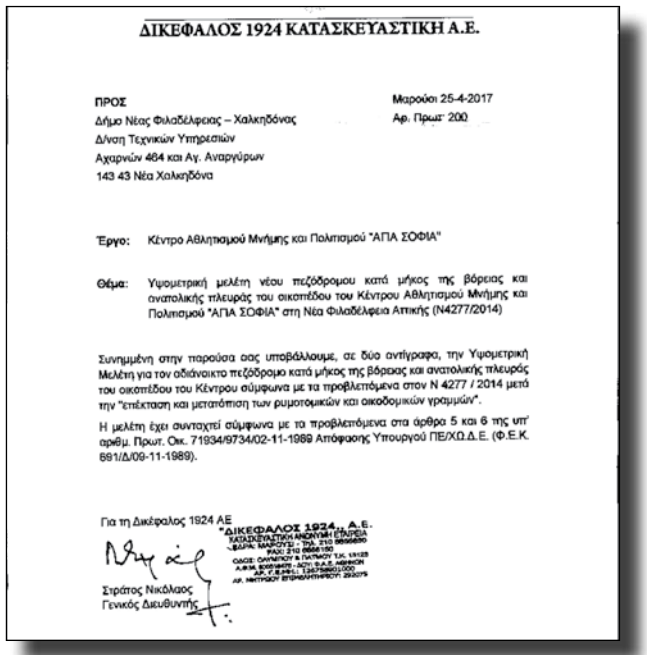

ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.

ΠΡΟΣ
Δήμο Νέας Φιλαδέλφειας – Χαλκηδόνας
Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών
Αχαρνών 464 και Αγ. Αναργύρων
143 43 Νέα Χαλκηδόνα

Μαρούσι 25-4-2017
Αρ. Πρωτ: 200

Έργο: Κέντρο Αθλητισμού Μνήμης και Πολιτισμού "ΑΠΑ ΣΟΦΙΑ"

Θέμα: Υψομετρική μελέτη νέου πεζόδρομου κατά μήκος της βόρειας και ανατολικής πλευράς του οικοπέδου του Κέντρου Αθλητισμού Μνήμης και Πολιτισμού "ΑΠΑ ΣΟΦΙΑ" στη Νέα Φιλαδέλφεια Αττικής (Ν4277/2014)

Συνημμένη στην παρούσα σας υποβάλλουμε, σε δύο αντίγραφα, την Υψομετρική Μελέτη για τον αδιάνοικτο πεζόδρομο κατά μήκος της βόρειας και ανατολικής πλευράς του οικοπέδου του Κέντρου σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον Ν 4277 / 2014 μετά την "επέκταση και μετατόπιση των ρυμοτομικών και οικοδομικών γραμμών".

Η μελέτη έχει συνταχτεί σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα άρθρα 5 και 6 της υπ' αριθμ. Πρωτ. Οικ. 71934/9734/02-11-1989 Απόφασης Υπουργού ΠΕ/ΧΩ.Δ.Ε. (Φ.Ε.Κ. 691/Δ/09-11-1989).

Για τη Δικέφαλος 1924 ΑΕ
"ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 Α.Ε."
Στράτος Νικόλαος
Γενικός Διευθυντής

Ομως το θέμα μας δεν είναι αυτό. Το θέμα μας είναι ότι **η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» εξακολουθεί να θεωρεί τον Δήμο αρμόδιο για τα υψόμετρα, επιβεβαιώνοντας πλήρως την ανάλυση που παρουσιάσαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας».**

Γράφαμε ότι με τη (ν)τροπολογία **δεν παρακάμπτουν την αρμοδιότητα του Δήμου, αλλά την αρμοδιότητα της Περιφέρειας**! Γιατί **ο Δήμος μόνο Γνωμοδοτεί, ενώ την έγκριση δίνει η Περιφέρεια**. Από το 2000 υπάρχει απόφαση του ΣτΕ (η 1492 του Ε' Τμήματος), που απαγορεύει την έγκριση υψομετρικών μελετών οδών από τους Δήμους. Η αρμοδιότητα έγκρισης (αφού γνωμοδοτήσει ο Δήμος) ήταν της Νομαρχίας, ενώ με το νόμο για τον Καλλικράτη (Ν. 3852/2010, άρθρο 283, παρ. 3) μεταφέρθηκε στην Περιφέρεια. Μάλιστα, από τη βιασύνη τους να ψηφίσουν άρον-άρον τη (ν) τροπολογία, δε φρόντισαν καν να αναφέρουν ότι καταργούνται οι διατάξεις που έδιναν τη συγκεκριμένη αρμοδιότητα στην Περιφέρεια (Ν. 3852/2010, άρθρο 186, Κεφάλαιο ΣΤ')!

Αυτό φαίνεται πως το ανακάλυψαν οι άνθρωποι του Ανδριόπουλου, που «τρέχει» το σχέδιο του Μελισσανίδη, γι' αυτό και συνέχισαν να απευθύνονται στις τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου, ξέροντας ότι **δεν μπορούν να παρακάμψουν τη γνωμοδοτική του αρμοδιότητα**.

Περιττεύει να πούμε ότι εξακολουθούν να ταΐζουν σανό τους οπαδούς της ΑΕΚ. Τους τάιζαν σανό όταν έλεγαν ότι υπήρχε νομικό κενό, που θα το έκλειναν με νέα νομοθετική ρύθμιση. Κανένα νομοθετικό κενό δεν υπήρχε. Νομικά τα πράγματα ήταν σαφέστατα κι αυτό φαίνεται και στην κωδικοποίηση της πολεοδομικής νομοθεσίας που κάνει η «Δομική Πληροφορική»: ο Δήμος γνωμοδοτεί (υποχρεωτικά), η Περιφέρεια εγκρίνει. Σανό τους τάιζαν και όταν τους έλεγαν ότι με τη (ν)τροπολογία παρέκαμψαν τον «κακό» Βασιλόπουλο και πως είναι ζήτημα λίγων ημερών να πάρουν την έγκριση της υψομετρικής μελέτης από τον Σπίρτζη κι αμέσως μετά (μέσα στο Μάη) παίρνουν την άδεια κι αμέσως μπαίνουν μπροστά οι μπουλντόζες!

Με το έγγραφο που έστειλε στον Δήμο η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» στις 25 Απρίλη (επαναλαμβάνουμε: 12 μέρες μετά την ψήφιση της ντροπολογίας που υποτίθεται ότι παρέκαμπτε τον Δήμο), έρχεται να διαψεύσει την προπαγάνδα της κατευθυνόμενης ευωχίας για τις μπουλντόζες που -επιτέλους- πιάνουν δουλειά. Οσο για το σανό, ας αποφασίσουν εκείνοι στους οποίους προσφέρεται ως τροφή. Και δεν αναφερόμαστε στην ολιγομελή δράκα των τραμπούκων της νέας «Καρφίτσα», αλλά στη μεγάλη μάζα των οπαδών της ΑΕΚ, που στηρίζει -είτε ενεργά είτε με την ανοχή της- το καταστροφικό σχέδιο του Μελισσανίδη. Ας συνειδητοποιήσουν, επιτέλους, ότι ο εν λόγω καπιταλιστής τους κοροϊδεύει. Το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να προωθήσει το real estate που έχει σχεδιάσει για την ευρύτερη περιοχή, από τη Ριζούπολη μέχρι τη Νέα Φιλαδέλφεια. Και να μην εκπλαγούν καθόλου αν δουν να ξαναβγάζει στο σφυρί την ομάδα τους, όπως έκανε το 1995, όταν την πούλησε στον Τροχανά και άρχισαν τα «πέτρινα χρόνια» της.

Λιγόψυχοι

Κι ενώ η εταιρία του Μελισσανίδη αναγνωρίζει πως ο Δήμος εξακολουθεί να έχει τη γνωμοδοτική του αρμοδιότητα, την οποία **πρέπει υποχρεωτικά να ασκήσει**, αλλιώς κάθε εγκριτική πράξη για τα υψόμετρα και τις υπόλοιπες πολεοδομικές παρεμβάσεις (υπογειοποίηση οδών, αλλαγή κυκλοφοριακής μελέτης κτλ.) θα είναι άκυρη και προσβλητέα, η δημοτική αρχή έκανε την πρώτη κίνηση απεμπόλησης της αρμοδιότητάς της! Μια κίνηση νομικά, πολιτικά και ηθικά διάτρητη, που αποκαλύπτει λιγοψυχία (για να μην πούμε τίποτα χειρότερο).

Στις 28 Απρίλη (την ίδια μέρα δημοσιεύτηκε η ανάλυσή μας που αποδείκνυε ότι η γνωμοδοτική αρμοδιότητα του Δήμου εξακολουθεί να υφίσταται και μετά την ψήφιση της ντροπολογίας), ο Δήμος, με έγγραφο που υπογράφει ο αντιδήμαρχος Τεχνικών Υπηρεσιών, Θεόδωρος Μανωλεδάκης, και απευθύνεται στη Διεύθυνση Οδικών Μεταφορών του υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών και στο Γραφείο του υπουργού (κοινοποιείται δε στη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», στη ΔΑΟΚΑ του ΥΠΕΝ, στην Περιφέρεια και στο Γραφείο της περιφερειάρχη), διαβιβάζει φωτοαντίγραφο του νέου εγγράφου της «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», «το οποίο "εκ παραδρομής" υπεβλήθη στο Δήμο μας», όπως γράφει, «για δικές σας (σ.σ. του υπουργείου) ενέργειες λόγω αρμοδιότητας»! Ο Δήμος αναφέρει ότι μετά την ψήφιση της τροπολογίας δεν έχει πλέον καμιά αρμοδιότητα και παρακαλεί «το αρμόδιο τμήμα του υπουργείου σας, στο οποίο θα χρεωθεί το παρόν έγγραφο, να επικοινωνήσει με την υπηρεσία μας, προκειμένου να του διαβιβάσουμε στη συνέχεια προηγούμενες εκκρεμείς αιτήσεις της ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΑΕ για έγκριση μελετών σχετικών με το θέμα, καθώς και την μέχρι σήμερα αλληλογραφία μας με τον αιτούντα, την Περιφέρεια Αττικής και το υπουργείο Ενέργειας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 13 του Ν. 4467/2017 (ΦΕΚ Α' 56)» (πρόκειται για τη ντροπολογία).

Ενας απλός πολίτης δικαιούται να λιγοψυχήσει, όταν δέχεται συνεχείς επιθέσεις από μια συμμορία τραμπούκων. Μια δημοτική αρχή είναι υποχρεωμένη να υπερασπίζεται τη νομιμότητα και τα δικαιώματα των κατοίκων της πόλης που διοικεί. Αν φοβάται και λιγοψυχεί, ας παραιτηθεί. Επειδή στο θέμα θα επανέλθουμε, κλείνουμε μ' αυτό: η δημοτική αρχή Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας **οφείλει να ασκήσει τη γνωμοδοτική της αρμοδιότητα**, που είναι σημαντική για τα συμφέροντα της πόλης και των κατοίκων της, όπως η ίδια περιγράφει στο έγγραφό της προς τη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» στις 21.2.2017. Αν δεν το κάνει, θα αναλάβουν οι πολίτες.

Προβολές και συζητήσεις

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΛΟΥΙΣ ΜΠΟΥΝΙΟΥΕΛ

Συνεχίζεται την επόμενη Παρασκευή το αφιέρωμα στον σπουδαίο Λουίς Μπουνιουέλ με δυο ταινίες της λεγόμενης μεξικανικής περιόδου του σκηνοθέτη. Ο Μπουνιουέλ, έχοντας αφήσει πίσω τα σουρεαλιστικά πειράματα της πρώτης περιόδου, που επικεντρώνονταν περισσότερο στην αναζήτηση μιας νέας κινηματογραφικής γλώσσας, θα γυρίσει στο Μεξικό τις 23 από τις 36 συνολικά ταινίες του, βάζοντας στο επίκεντρο την καθημερινή ζωή και τα πάθη των ανθρώπων, τη βαρβαρότητα του καπιταλισμού και την εγκληματικότητα της αστικής εξουσίας, το θρησκευτικό σκοταδισμό και όλες τις πτυχές της αστικής ιδεολογίας που φενακίζουν τη συνείδηση των ανθρώπων και εμποδίζουν την κίνησή τους προς την κοινωνική απελευθέρωση.

Ο κομμουνιστής Μπουνιουέλ στρατεύει την τέχνη του στον πολιτικό σκοπό, διατηρώντας πάντοτε τα ιδιαίτερα εκείνα καλλιτεχνικά χαρακτηριστικά που τον έκαναν μοναδικό μέσα στο προοδευτικό καλλιτεχνικό σύμπαν του 20ού αιώνα.

~Παρασκευή 12/5/2017~

Ο ΣΙΜΩΝ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

(Simon del desierto, Μεξικό, 1965, 43')

ΒΙΡΙΔΙΑΝΑ

(Viridiana, Μεξικό/Ισπανία, 1961, 90')

«Αν μου το είχαν δώσει, θα είχα αναγκαστεί να αυτοκτονήσω. Παραμένω άθεος, με τη χάρη του Θεού»! Ετσι σχολίασε ο Μπουνιουέλ το «παραλίγο ατύχημα» να δοθεί στην ταινία του *Ναζαρέν*, το 1958 στις Κάννες, το βραβείο της «Oficina Internacional Catolica de cine», της «Οικουμενικής Επιτροπής» που στηρίζεται από την Καθολική και Προτεσταντική Εκκλησία. Το 1961 με τη *Βιριδιάνα* και το 1965 με τον *Σίμωνα της ερήμου* κλείνει τον «κύκλο της αμαρτίας», στηλιτεύοντας ανελέητα την υποκρισία και την εγκληματικότητα της Εκκλησίας και του «προϊόντος» που αυτή πουλάει. Τα χτυπήματα ήταν τόσα και τέτοια που η Καθολική Εκκλησία δεν μπορούσε να τ' αντέξει. Μπορεί η *Βιριδιάνα* να βραβεύτηκε με τον Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ των Καννών, όμως ξεσήκωσε αφάνταστη οργή και μπήκε στη μαύρη λίστα με τις απαγορευμένες ταινίες.

Παρά τον προκλητικά βλάσφημο χαρακτήρα της, η *Βιριδιάνα* είναι πολλά περισσότερα από μια αντιθρησκευτική ταινία. Ως άλλος Μπρεχτ, ο Μπουνιουέλ φτιάχνει τη δική του «Αγία Ιωάννα των σφαγείων». Η φιλανθρωπία και οι αγαθοεργίες προς τους φτωχούς και τους άστεγους δεν αλλάζουν τον κόσμο, που παραμένει εξίσου εκμεταλλευτικός και καταπιεστικός, που εξακολουθεί να παράγει ανισότητα και εξαθλίωση. Από την άλλη, η φιλανθρωπία γίνεται συχνά ο φερετζές της εξουσίας. Μπορεί το φλεγόμενο αγκάθινο στεφάνι του Ιησού και ο «μυστικός δείπνος» των ζητιάνων να σόκαραν τους καθολικούς, μαζί με τις υπέροχες γάμπες της Σίλβια Πινάλ, που υποδύεται την καλόγρια Βιριδιάνα, όμως για τον Μπουνιουέλ αυτά ήταν απλώς καλλιτεχνικά εργαλεία που βοηθούν στην αποκάλυψη της αλήθειας.

Παρασκευές στις 8:30 μμ | Είσοδος ελεύθερη

Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα
Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Το αθηναϊκό ποδοσφαιρικό κατεστημένο σε θέση άμυνας

Είναι συχνό φαινόμενο στον ελληνικό επαγγελματικό αθλητισμό, οι πρόεδροι των ομάδων να σκέπτονται και να αποφασίζουν με το θυμικό και όχι με «καθαρό» μυαλό, θυμίζοντας περισσότερο φανατικό οπαδό της ομάδας και λιγότερο καπιταλιστή ιδιοκτήτη. Ομως, ο τρόπος με τον οποίο ο ισχυρός άνδρας της πράσινης ΚΑΕ, Δημήτρης Γιαννακόπουλος, αποφάσισε να τιμωρήσει τους παίχτες του Παναθηναϊκού για τον αποκλεισμό τους από τη Φενέρμπαχτσε και την πολύ άσχημη αγωνιστική εικόνα που παρουσίασαν και στους τρεις αγώνες, ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. Με εντολή Γιαννακόπουλου, η διοίκηση των πράσινων ακύρωσε τα αεροπορικά εισιτήρια της επιστροφής και υποχρέωσε τους παίχτες της ομάδας να γυρίσουν οδικώς με πούλμαν (η απόσταση Ιστανμπούλ – Αθήνα είναι 1.100 χιλιόμετρα και η διάρκεια του ταξιδιού 11 ώρες χωρίς ενδιάμεσες στάσεις). Σύμφωνα με δημοσιεύματα σε εφημερίδες και σάιτ που έχουν στενούς δεσμούς με την πράσινη διοίκηση, ο πραγματικός λόγος που πάρθηκε αυτή η «ακραία» απόφαση ήταν η κακή εξωγηπεδική ζωή ορισμένων παιχτών και τα συνεχή παραπτώματα που ταλαιπωρούσαν αρκετό καιρό την ομάδα. Βασικός στόχος ήταν να σταλεί ένα ξεκάθαρο μήνυμα στους αδιάφορους παίχτες και να αφυπνιστεί η ομάδα ενόψει της μάχης που θα δώσει στο ελληνικό πρωτάθλημα για την κατάκτηση του τίτλου.

Η συγκεκριμένη απόφαση αποτελεί ντροπή για την ιστορία του Παναθηναϊκού και αντιμετωπίστηκε από τη συντριπτική πλειοψηφία των πράσινων οπαδών με σκεπτικισμό και από το σύνολο των οπαδών των άλλων ομάδων με ιδιαίτερα σκωπτικό τρόπο. Το διαδίκτυο γέμισε με σκίτσα, φωτομοντάζ, μηνύματα και ατάκες που τρολάρανε και διακωμωδούσαν τον Γιαννακόπουλο και την πράσινη διοίκηση.

Εκτός από την επικοινωνιακή ήττα και το πλήγμα στο πρεστίζ του Γιαννακόπουλου, η απόφασή του δημιούργησε στην ομάδα περισσότερα προβλήματα από αυτά που φιλοδοξούσε να λύσει. Τέσσερις παίχτες αρνήθηκαν να ακολουθήσουν την αποστολή και επέστρεψαν στην Αθήνα αεροπορικώς με δικά τους έξοδα και έφτασαν ένα βήμα πριν την απομάκρυνσή τους από την ομάδα, η οποία αποτράπηκε μπροστά στον κίνδυνο παραίτησης του προπονητή (ο Πασκουάλ έβαλε βέτο για να μην τιμωρηθούν οι παίχτες). Τελικά, αποφασίστηκε να μην επιβληθούν κυρώσεις (θα επιβληθούν στο άμεσο μέλλον), με το επιχείρημα ότι αυτό ήταν απαίτηση του κόσμου του Παναθηναϊκού, προκειμένου η ομάδα να δώσει πλήρης τη μάχη για την κατάκτηση του τίτλου.

Αναφερόμαστε στο συγκεκριμένο θέμα (έστω και καθυστερημένα) για να θυμίσουμε για μια ακόμη φορά ότι ο κάθε καπιταλιστής ιδιοκτήτης θεωρεί ότι η ομάδα είναι προσωπικό του «παιχνίδι» και επομένως έχει το αναφαίρετο δικαίωμα να ενεργεί όπως θέλει, αδιαφορώντας για το όνομα και την ιστορία της, με το επιχείρημα ότι πληρώνει τα έξοδά της.

Οι διεργασίες στον χώρο του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου συνεχίζονται με αμείωτη ένταση και ο «τυφώνας» Ιβάν Σαββίδης εμφανίζεται έτοιμος και αποφασισμένος να αναλάβει τη διοίκηση του εξωαγωνιστικού κυκλώματος που καθορίζει τις εξελίξεις. Ο ιδιοκτήτης του ΠΑΟΚ, διαθέτοντας ζεστό χρήμα και έχοντας τις πλάτες της κυβέρνησης, έχει ξεπεράσει κάθε φραγμό και κάθε τυπικότητα και δηλώνει με λόγια, πράξεις και έργα ότι θα είναι ο επόμενος κουμανταδόρος που θα ελέγχει την «παράγκα».

Οσοι δεν ασχολούνται συστηματικά με τα δρώμενα στον χώρο είναι πολύ πιθανό να απορούν για την «ωμότητα» των δηλώσεων του Σαββίδη. Το ερώτημα που τους γεννιέται είναι: όταν στο παιχνίδι συμμετέχουν Μαρινάκης, Μελισσανίδης και Αλαφούζος, πώς είναι τόσο σίγουρος ο θαυμαστής του Αλέξη για την επικράτησή του; Αν και απόλυτα λογικό, το ερώτημα για τους γνωρίζοντες τις εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο και τις επιχειρηματικές δραστηριότητες των καπιταλιστών που έχουν στην ιδιοκτησία τους τις μεγάλες ελληνικές ποδοσφαιρικές ομάδες τα πράγματα είναι πολύ πιο απλά. Ο Σαββίδης εκμεταλλεύεται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τον «χώρο» που του παραχωρούν οι τρεις ανταγωνιστές του και τη συμφωνία που -όπως όλα δείχνουν- έχει κάνει με τον Μαρινάκη. Εχει καταφέρει να κινεί τα περισσότερα νήματα στην ποδοσφαιρική πιάτσα και κατά συνέπεια να φαντάζει σαν το ακλόνητο φαβορί στη μάχη για τον έλεγχο του ποδοσφαιρικού κυκλώματος.

Αν δούμε μεμονωμένα καθένα από τους ανταγωνιστές του Σαββίδη, θα διαπιστώσουμε ότι ο καθένας για διαφορετικούς λόγους δεν έχει τη δύναμη να τον αμφισβητήσει. Ξεκινώντας από τον Αλαφούζο και τους πράσινους, εύκολα καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι τα τελευταία χρόνια έχουν χάσει σχεδόν όλους τους υποστηρικτές τους στο παρασκήνιο και συγκαταλέγονται στις ισχυρές ομάδες λόγω του ιστορικού βάρους και του όγκου των οπαδών της ομάδας. Σε συνδυασμό με την άσχημη οικονομική κατάσταση που βρίσκονται, οι πράσινοι δεν μπορούν να επηρεάσουν αυτόνομα και επί της ουσίας έχουν «βοηθητικό» και όχι πρωταγωνιστικό ρόλο.

Συνεχίζοντας με τους κιτρινόμαυρους και τον Μελισσανίδη, τα δεδομένα αλλάζουν. Πλέον η παρουσία της ΑΕΚ στα εξωγηπεδικά έχει αυξηθεί αρκετά και σε συνδυασμό με τις διασυνδέσεις του Γατούλη έχει ενισχυθεί σημαντικά η δυνατότητά της να παρεμβαίνει στα δρώμενα, χωρίς όμως να μπορούν οι κιτρινόμαυροι να κάνουν παιχνίδι μόνοι τους. Ενας ακόμη παράγοντας που παίζει καθοριστικό ρόλο στη μειωμένη (σε σχέση με το Σαββίδη) ισχύ της ΑΕΚ είναι η διαφαινόμενη αλλαγή των επιχειρηματικών πλάνων του Γατούλη, ο οποίος, κατά την ταπεινή γνώμη της στήλης, ψάχνει τρόπο απεμπλοκής από την ΑΕΚ.

Κλείνουμε με τους ερυθρόλευκους και τον Μαρινάκη, οι οποίοι είχαν την απόλυτη κυριαρχία στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Οι ερυθρόλευκοι παραμένουν οι μοναδικοί που μπορούν να αντιμετωπίσουν «μετωπικά» τον Σαββίδη, έχουν επιλέξει όμως να έρθουν σε συμφωνία μαζί του και να τον αφήσουν να είναι αυτός που θα κάνει το κουμάντο στην «παράγκα», έχοντας εξασφαλίσει σαν αντάλλαγμα ότι θα διατηρήσουν σε σημαντικό βαθμό τη σφαίρα επιρροής τους και κατά συνέπεια τα προνόμιά τους. Αν μάλιστα αληθεύουν οι φήμες ότι ο Μαρινάκης ετοιμάζει τη διάδοχη κατάσταση, επειδή σκοπεύει να μετακομίσει στην Αγγλία και να αναλάβει τις τύχες της Νότινγχαμ Φόρεστ, τότε ο δρόμος για τον έλεγχο της εξωαγωνιστικής ποδοσφαιρικής πιάτσας, δεν είναι απλά βατός για τον Σαββίδη αλλά και στρωμένος με ροδοπέταλα.

Στα παραπάνω πρέπει να προσθέσουμε και το γεγονός ότι τη δεδομένη χρονική στιγμή ο Σαββίδης ρίχνει τα περισσότερα φράγκα στην πιάτσα. Αυτή η παράμετρος είναι αρκετά σημαντική, αφού, όπως είναι γνωστό, οι ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου προτιμούν τα φράγκα από τη δόξα. Συνυπολογίζοντας συνεπώς όλες τις παραμέτρους που έχουμε αναφέρει και προσθέτοντας την ισχύ που του δίνουν και οι οπαδοί της ομάδας του, μπορούμε να πούμε ότι ο θαυμαστής του Αλέξη κάνει το παιχνίδι του σχεδόν μόνος και για τον λόγο αυτό δείχνει αυτή την αλαζονεία και την «ωμότητα» στις δηλώσεις του.

Ολα δείχνουν ότι για πρώτη φορά από τη σύσταση του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου το κουμάντο ανεβαίνει στη Θεσσαλονίκη και τη Βόρεια Ελλάδα και μένει να δούμε την αντίδραση του αθηναϊκού κατεστημένου, το οποίο θα βρίσκεται πλέον σε θέση άμυνας και δεν θα είναι αυτό που θα καθορίζει τις εξελίξεις.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

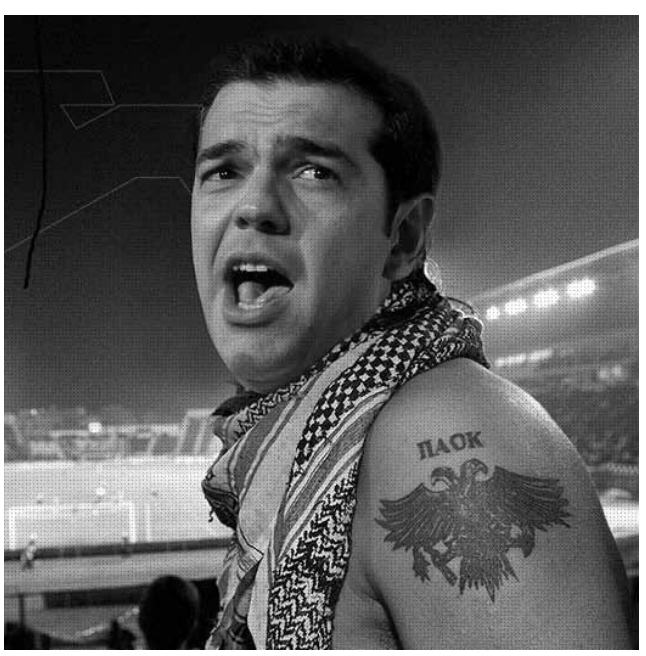

Ουδέν σχόλιο. Οποιος έχει διαβάσει τη συνέντευξη Σαββίδη στο Πρώτο Θέμα μπορεί να καταλάβει το νόημα της φωτογραφίας.

ΣΙΝΕΜΑ

ΚΙΜ ΚΙ ΝΤΟΥΚ

Το δίχτυ

Ο πιο διάσημος νοτιοκορεάτης σκηνοθέτης («Ανοιξη, καλοκαίρι, φθινόπωρο, χειμώνας... και άνοιξη» - 2003, «Πιετά», 2012) επιστρέφει με ένα πολιτικό θρίλερ που αφορά τις ταραγμένες σχέσεις Βόρειας και Νότιας Κορέας.

Οπως κάθε πρωί, ένας φτωχός ψαράς από τη Βόρεια Κορέα ξεκινά για ψάρεμα. Κατά λάθος, το δίχτυ του πιάνεται στη μηχανή και η βάρκα του παρασύρεται στα νερά της Νότιας Κορέας. Ο ίδιος συλλαμβάνεται και ανακρίνεται ως κατάσκοπος, καθώς πρόθυμοι αξιωματικοί θα κάνουν τα πάντα να τον χρίσουν κατάσκοπο της Β. Κορέας. Το παράδοξο είναι ότι, αφού αποδειχθεί η αθωότητα του, οι αρχές προσπαθούν να τον πείσουν να αυτομολήσει, καθώς θέλουν να τον «σώσουν» από την επιστροφή στην «πολιτικά ανελεύθερη» πατρίδα του. Ανακρίσεις, βασανιστήρια και η καφκική εμπειρία του θα κάνουν τον ταλαίπωρο ψαρά να στοχάζεται πάνω στο νόημα του πολιτισμού που κάθε χώρα διατείνεται ότι την διακατέχει.

Ο πολυβραβευμένος στη Δύση σκηνοθέτης, ενόψει της προβολής της ταινίας του στις ελληνικές αίθουσες, δήλωσε σε συνέντευξή του (flix.gr) ότι αποφάσισε η ταινία του να μιλήσει για την έλλειψη εμπιστοσύνης ανάμεσα στους κατοίκους των δύο χωρών, γιατί πιστεύει ότι πρέπει τα προβλήματα να λυθούν με τον διάλογο κι όχι με εχθροπραξίες και προκλήσεις. Ο ίδιος θεωρεί ότι πρέπει να αποδεχτούμε πως η βία είναι συστατικό στοιχείο της ανθρώπινης φύσης, με χειρότερη μορφή της τη βία που ασκούν τα κράτη στους πολίτες τους, αλλά και στις μεταξύ τους σχέσεις. Σαν παράδειγμα βίας αναφέρει τους στρατιωτικούς εξοπλισμούς, τις συνεχείς παραβιάσεις και προκλήσεις και την απειλητική σκιά του πολέμου.

ΜΑΝΙ ΧΑΓΚΙΓΚΙ

Ενας δράκος έρχεται

Ο Μάνι Χαγκίγκι είναι ιρανός σκηνοθέτης, του οποίου βλέπουμε πρώτη φορά ταινία στις ελληνικές αίθουσες (ενώ μέχρι τώρα έχει υπογράψει άλλες τέσσερις). Παρολαυτά, γνωρίζουμε μέρος της δουλειάς του, καθώς υπήρξε σεναριογράφος στα «Πυροτεχνήματα της Τετάρτης» (2006) του Ασγκάρ Φαραντί. Η εν λόγω ταινία του αποτελεί μια πολύ ιδιαίτερη προσπάθεια, καθώς ο σκηνοθέτης αναμιγνύει πολύ διαφορετικά συστατικά στοιχεία και με πολύ χιούμορ μας δίνει ένα ιδιαίτερο αποτέλεσμα.

Ενας ντετέκτιβ ανακρίνεται από την αστυνομία για μια υπόθεση που είχε αναλάβει 50 χρόνια πριν. Στις 23 Ιανουαρίου 1965, μία μέρα μετά τη δολοφονία του ιρανού πρωθυπουργού, ένας πολιτικός κρατούμενος βρέθηκε κρεμασμένος μέσα σ' ένα μισοχτισμένο πλοίο, δίπλα σ' ένα νεκροταφείο στη μέση ενός έρημου νησιού. Ο θρύλος έλεγε πως κάθε φορά που θαβόταν κάποιος στο νεκροταφείο γινόταν σεισμός, κι έτσι ο ντετέκτιβ έπιασε δουλειά έχοντας στο πλευρό του έναν μηχανικό ήχου κι έναν γεωλόγο. Τι έχει απομείνει από εκείνη την έρευνα όταν ο φάκελος ξανανοίγει; Οι αναμνήσεις σαρώνουν το παρόν με την ορμή μιας πορτοκαλί Σεβρολέ που διασχίζει την έρημο...

Ελένη Π.

Dixi et salvavi animam meam

Διότι δεν συνεμορφώθην προς τας υποδείξεις

Somos cinco mil (Victor Jara)

Φεγγάρι, ερημοφέγγαρο / κριθάρινο φεγγάρι των φτωχών
αγέρα, πικραγέρα / πολύλαλε αγέρα των μουγγών
σ' ένα σταυροδρόμι απόψε / μήνα Μάη
σταυρώσανε το νιο, / μήνα Μάη
σταυρώσαν το ροδόσταμο και το λεμονανθό –
ροδιά, δος του το αίμα σου
δος του το φέγγος σου, στερνό του ηλιοβασίλεμα,
μήνα Μάη, σταυρώσαν τον αυγερινό
(Τ. Λειβαδίτης, από το «Μοιρολόι για ένα νεκρό»)

➤ Κυριακή δουλειά;

➤ Ποιοι αν όχι εμείς, πότε αν όχι τώρα, πώς αν όχι ορθώνοντας τ' ανάστημα;

➤ Εφτά χρόνια (πώς λέγαμε κάποτε «εφταετία»...), μειώσεις 23 στις συντάξεις, το «διά ταύτα» βαρύ: 50 δισ. ευρώ.

➤ «Προκαταρκτική συμφωνία»: αγγούρι δίχως σάλιο.

➤ Η «Αριστερά είναι εφτάψυχη» (στη Γαλλία). Ποιος; Μα ο Π. Λαφαζάνης. [Αυτός και ο (αν)άγωγός του...].

➤ Να 'χει να λέει, να 'χει να παίζει.

➤ «Χάρτες επικινδυνότητας πλημμυρών» αναρτήθηκαν από το ΥΠΕΝ. Ωστε έτσι, ε; Και ο Κηφισός που χάσκει σαν Γαργαντούας με ανοιχτό στόμα τι γίνεται; Οι «αποζημιώσεις» πότε θα δοθούν;

➤ Αγαμοι θύται!

➤ Για χίλιους-δυο λόγους.

➤ Και η «αδελφή» Κ. Κίρχνερ στη συριζανελλάδα.

➤ Ολος ο κόσμος ο καλός...

➤ Πρωτομαγιά αργία = δουλειά τις Κυριακές.

➤ Ο Αμπάς στο Λευκό Οίκο: το σκυλάκι των ιμπεριαλιστών δίνει τα διαπιστευτήριά του...

➤ Ο Τσίπρας είναι τόσο... δυναμικός που (μπορεί) ο Βέμπερ (να τον) βλέπει και στον ύπνο του. Παπαδημούλης είπε. Λέμε και καμμιά μακακία να περνάει η ώρα...

➤ «Θα κριθεί στο χειροκρότημα» - τίτλος της ΑΥΓΗΣ ονλάιν για την πρόσφατη συμφωνία. Μάλλον στο χειροκλώτσημα εννοούσε.

➤ Σιγή εκκωφαντική.

➤ Και το μικρομητσοτάκι (σταθερά) ζητάει εκλογές.

➤ Και στο (μακρινό;) Ιράν η εργατική τάξη πληρώνει (ανθρακωρύχοι παγιδευμένοι σε στοές).

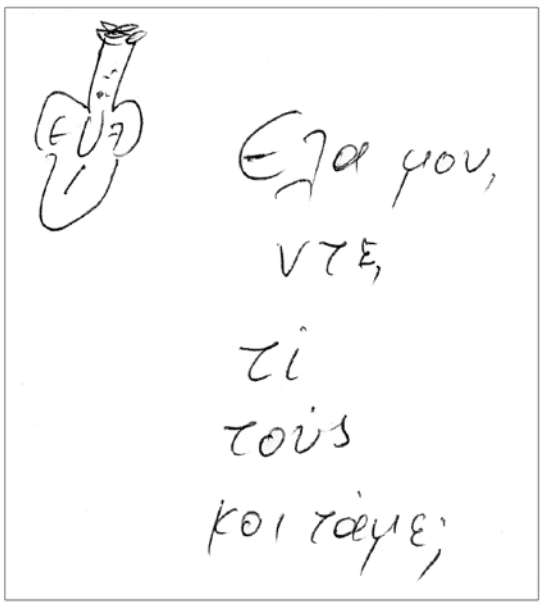

Ριχάρδος ο Γεροντόκαρδος

➤ «Δεν υπογράφουμε καμμία δέσμευση» εδήλωσε το μικρομητσοτάκι. Ως αντιπολίτευση αυτό τον καιρό, προφανώς. Διότι ως κυβέρνηση (σε αναμονή...)...

➤ Ανοίγει ο δρόμος για την επιλογή του φύλου στα επίσημα έγγραφα – Διότι ΦΥΛΟ καλλούμεν μετά μαλακίας.

➤ Δώρο πασχαλινό για την ΕΛ. ΑΣ. No comment.

➤ Κατά λάθος (και μάλιστα ορθογραφικό) ο διορισμός εννιάχρονου γιου βουλευτή. Να προπονείται το παιδί, από νωρίς...

➤ Τι ωραία τι καλά: η ΟΙΥΕ σε συνέντευξη Τύπου μαζί με την ΓΣΕΒΕ και το συνδικάτο ΕΣΕΕ των εμπόρων. Επιτέλους! Καταργήθηκαν οι... τάξεις (ποιος Λάσκαρης;) όπως και οι... συντάξεις. Τελευταίο μένει να καταργηθούν οι συνάξεις...

➤ Οχι που θα αποφάσιζε υπέρ των συνταξιούχων -ΟΤΕ- το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

➤ Το κλασικό ανέκδοτο του Μάη: φοιτητικές εκλογές.

➤ «Η επιτυχία της απεργίας στις 4 Φλεβάρη έβαλε τον πήχη πιο ψηλά» - Ριζοσπάστης ονλάιν, φωτοαφιερώματα. Τόσο ψηλά που η επόμενη (καλά μαντέψατε) εικοσιτετράωρη δημιουργεί ρίγη συγκίνησης («στη μάχη για την προετοιμασία της πανεργατικής απεργίας στις 17 Μάη») στους Περισσαίους...

➤ Για «φερετζέ» μίλησε το γιουσουφάκι.

➤ Τσιπρούτιν κατά Ι. Σαββίδη.

➤ «Νέο ρεκόρ αναμένουν εφέτος στον τουρισμό» (tanea.gr/news/economy/article/5443100/neo-rekor-anamenoyn-fetos-ston-toyrismo). Τίτλος της εφημερίδας και έπεται η... προσγείωση: «...αν και τα τουριστικά έσοδα για μια ακόμα χρονιά θα είναι ο μεγάλος άγνωστος». (Η) «βαριά βιομηχανία» του (Κατα)κώλου!

➤ Oh, yes.

➤ Χάπια και για την (ιμιτασιόν) άσκηση... Πού οδεύομεν;

➤ Μπορεί οι Βρυξέλλες να αποτιμούν τον λογαριασμό του Brexit σε 100 δισ. ευρώ, όμως είναι η συνολική κατάσταση στην Βρετανία που θα αποφασίσει.

➤ «Σοβαρός έντυπος λόγος» τα ΝΕΑ και το ΒΗΜΑ κατά Γ. Σιακαντάρην. Οπου σιτίζεται κανείς...

➤ Γαλαντόμο το μητσοτάκι: «Ας επιστρέψει τώρα ο κ. Τσίπρας το 0,5% του πλεονάσματος στην κοινωνία». Εχ, κούλη, κούλη (με μικρό κάπα).

➤ Η αστυνομία και η εθνοφρουρά, με τη στήριξη τεθωρακισμένων, στηρίζουν τον Μαδούρο. Ολαλά!

➤ Texas: εισβολή ενόπλου σε κολλέγιο. Δύο νεκροί. (Περί του δικαιώματος της οπλοφορίας σε μία κοινωνία όπου dog eat dog...).

➤ 7 νομά σ' ένα δωμά.

➤ Oh, no!

➤ Για «υγιή ανταγωνισμό» στα ΜΜΕ μιλάει η Καθημερινή (κύριο άρθρο, kathimerini.gr/907818/opinion/epikairothta/politikh/ta-idia-la8h). Οπου κροκόδειλος ξεσκίζει κροκόδειλο...

➤ Τι να έγινε στις δημοτικές εκλογές της Βρετανίας;

➤ General election or general erection? That is the question.

Βασίλης

Μάνα, τον ήλιο εδώ σκεπάζουν ίσκιοι
Κι αναπαμό ποτέ η καρδιά δε βρίσκει ένα:
Οι αυγές κ' οι νύχτες μας γυρνούν φρικτές
Πεντάλφες γράφουν στο σκοτάδι σήματα,
Που τον κίνδυνο μηνούν,
Πύρινα φίδια από τα βάθη του Αδη.
(Γ. Ρίτσος, από τα «Γράμματα απ' το μέτωπο»)

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ **Πανούκλα ή χολέρα; - Κοινωνικό μέτωπο! - Αυτός είναι ο δρόμος για να νικήσουμε (πρωτομαγιάτικη αφίσα της CGT)**

Δεν τη λες και επαναστατικό συνδικάτο τη CGT. Ρεφόρμες του κερατά είναι, συνδεδεμένοι στο παρελθόν με το ρεβιζιονιστικό «Κομμουνιστικό» Κόμμα Γαλλίας, που ουσιαστικά έχει καταρρεύσει και πολιτικά και οργανωτικά και από άποψη πολιτικής επιρροής (τον Μελανσόν στήριζε στον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών). Στην προσπάθειά της να διατηρήσει την ακόμα σημαντική συνδικαλιστική επιρροή της, η γραφειοκρατία της CGT προσπαθεί να ευθυγραμμιστεί με τις διαθέσεις των πιο μαχητικών τμημάτων της γαλλικής εργατικής τάξης, αυτών που αγωνίστηκαν την περασμένη χρονιά ενάντια στον αντεργατικό νόμο της κυβέρνησης Ολάντ-Βαλς-Μακρόν. Και καλεί ουσιαστικά σε αποχή στο δεύτερο γύρο των γαλλικών προεδρικών εκλογών, προκειμένου να μην κάνουν επιλογή ανάμεσα στον Μακρόν και τη Λεπέν, ανάμεσα στη χολέρα και την πανούκλα. Το σημειώνουμε όχι για να εξάρουμε τη στάση των γραφειοκρατών της CGT, αλλά για να θυμίσουμε αυτό που πολλοί στη χώρα μας προσπαθούν να μας κάνουν να ξεχάσουμε (π.χ. ψευτοδημοψήφισμα των Τσιπραίων, τον Ιούλη του 2015): η αποχή είναι πολιτική πράξη, όταν από τη συμμετοχή στις όποιες κοινοβουλευτικές διαδικασίες δεν μπορεί να προκύψει το παραμικρό θετικό για την εργατική τάξη.

Η εποχη
ΜΕ ΝΟΜΟ ΚΑΤΟΧΥΡΟΝΕΤΑΙ Η ΠΡΟΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΗ ΑΡΓΙΑ
Πεδία νέων εργατικών αγώνων
Παλιές πρακτικές για τη «Νέα Αθήνα»
Θεανώ Φωτίου: Με τη νέα συμφωνία κερδίσαμε χώρο και χρόνο
Νίκος Μούδουρος: Η Τουρκία των τριών δυσοτομιών
Ξανά τραυματίσεις στη Ν. Φιλαδέλφεια

◆ Αν δεν επρόκειτο για κυβερνητική εφημερίδα (ή εφημερίδα του κυβερνώντος κόμματος), θα γελάγαμε. Ακου «πεδία νέων εργατικών αγώνων», επειδή η Αχτσιόγλου πήρε εντολή να κάνει με νόμο αργία την Πρωτομαγιά («δεν είν' αργία, είν' απεργία» έλεγε ένα τραγούδι των πρώτων μεταπολιτευτικών χρόνων). Ομως οι τύποι είναι «για πολλές μπάτσες», καθώς υποστηρίζουν ότι χάρη στη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ αρχίζει και ανακτάται το χαμένο από τα Μνημόνια έδαφος!

◆ **Κάτω τα ξερά σας από τη Στρούγκα**

Το σύνθημα φέρεται να γράφτηκε στην είσοδο του club της ΑΕΚ στη Νέα Μάκρη από «Αντιφασίστριες και αντιφασίστες από την Ανατολική Αττική», όπως αναφέρεται σε ανάρτηση στο Indymedia. Μπορεί να είναι και «τρολιά» (εντύπωση κάνει το γεγονός ότι δεν υπάρχει φωτογραφία, μολονότι με τα κινητά η φωτογραφία είναι σήμερα η πιο εύκολη υπόθεση. Η ανακοίνωση, όμως (ολόκληρη στο https://athens.indymedia.org/post/1572715/), έχει μια ενδιαφέρουσα διάσταση, καθώς δεν καταγγέλλει μόνο τη δράση του οπαδικού στρατού, χέρι-χέρι με τις μονάδες καταστολής του αστικού κράτους, αλλά αναφέρεται και στους «γνήσιους αντιφασίστες» οπαδούς της ΑΕΚ και στη δράση τους, σημειώνοντας: «Δυστυχώς αρκετούς από αυτούς τους βλέπουμε και σε πολιτικούς χώρους να "ξεπλένονται" την ίδια ώρα που πίνουν μπύρες έξω από την υπό κατάληψη Στρούγκα». Και η ανακοίνωση καταλήγει: «Ο αντιφασισμός δεν έχει ανάγκη να κάνει τα στραβά μάτια για να κερδίσει κάποια μπράτσα, δεν νοείται να κάνει παραχωρήσεις ώστε να κερδίσει επιπλέον μάζα. Εμπρός συντρόφοι-πίσω ρουφιάνοι. Κάτω τα ξερά σας από τη Στρούγκα».

Κλιμακώνεται η απεργία πείνας των παλαιστίνιων κρατουμένων

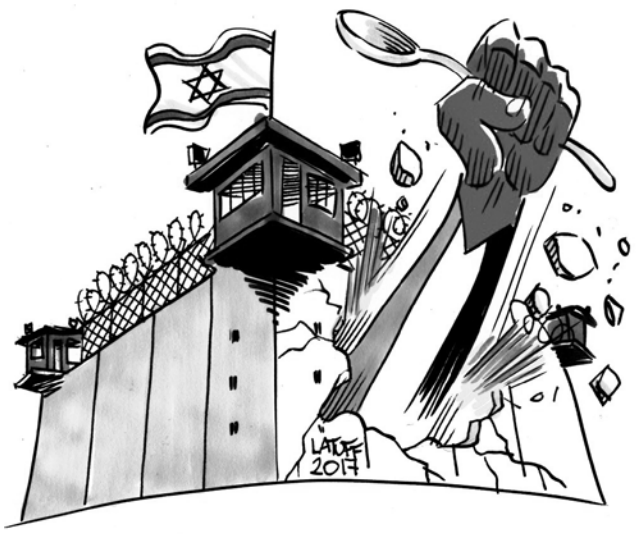

Την 20ή μέρα της διανύει σήμερα η μαζικότερη απεργία πείνας παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων των τελευταίων χρόνων. Την περασμένη Τετάρτη, 50 φυλακισμένα στελέχη από όλες τις οργανώσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης ανακοίνωσαν, μέσω της Επιτροπής Φυλακισμένων των Παλαιστινιακών και Ισλαμικών Δυνάμεων ότι μπαίνουν στην απεργία πείνας. Ανάμεσά τους είναι ο ηγέτης του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, Αχμαντ Σααντάτ, ο επικεφαλής της επιτροπής φυλακισμένων της Χαμάς, Αμπάς Αλ Σαγίντ, και ο Ζαγιέντ Μπσεϊσί, επικεφαλής της επιτροπής κρατουμένων της Τζιχάντ.

Η πρώην πολιτική κρατούμενη, στέλεχος του ΛΜΑΠ και βουλευτίνα του Παλαιστινιακού Νομοθετικού Συμβουλίου, Χαλίντα Τζαράρ, ανακοίνωσε την ίδια μέρα ότι το ηγετικό στέλεχος του ΛΜΑΠ, Αχεντ Αμπού Γκιουλμέχ, θα έμπαινε στην απεργία πείνας την Πέμπτη 4 Μάη. Ο Σαμίρ Ισάουι, στέλεχος του Δημοκρατικού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης και εκπρόσωπος των κρατούμενων που σχετίζονται με αυτό, αλλά και επιφανής αγωνιστής του κινήματος των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων, ανακοίνωσε ότι αν οι σιωνιστές δεν ικανοποιήσουν τα αιτήματα της απεργίας πείνας, ο ίδιος και οι σύντροφοί του του ΔΜΑΠ θα κλιμακώσουν την απεργία πείνας, αρνούμενοι ακόμα και την κατανάλωση νερού από την Κυριακή 7 Μάη.

Ο αριθμός των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων που συνεχίζουν την απεργία πείνας αυξάνεται σταθερά, με ομάδες δεκάδων φυλακισμένων να μπαίνουν στην απεργία πείνας σε κύματα, κατόπιν συνεννόησης και συντονισμού από την οργανωτική καθοδήγηση της απεργίας πείνας. Από την πρώτη μέρα οι απεργοί πείνας καταναλώνουν μόνο νερό με αλάτι το οποίο παρασκευάζουν μόνοι τους, ενώ έχουν αρνηθεί την χορήγηση βιταμινών και συμπληρωμάτων διατροφής από τους δεσμοφύλακες και το ιατρικό προσωπικό των φυλακών.

Το σιωνιστικό μόρφωμα οξύνει την καταστολή σε βάρος των απεργών πείνας ρίχνοντας πολλούς από αυτούς στην απομόνωση, και διασπείροντάς τους σε διάφορες φυλακές, προκειμένου να εμποδίσει τον συντονισμό μεταξύ τους και το δυνάμωμα του αγώνα τους.

Την Τρίτη 2 Μάη, οι Ταξιαρχίες Ιζεντίν Αλ Κασάμ, ένοπλο σκέλος της Χαμάς, προειδοποίησαν το Ισραήλ με τηλεοπτική δήλωση του εκπροσώπου τους, Αμπού Ομπέιντα, ότι έχει 24 ώρες προκειμένου να ικανοποιήσει τα αιτήματα των απεργών πείνας, διαφορετικά κάθε μέρα που θα περνάει μετά το πέρας της προθεσμίας, το τίμημα που θα πληρώσει θα αυξάνεται. Κάθε μέρα που το Ισραήλ αρνείται να ικανοποιήσει τα αιτήματα των απεργών πείνας, 30 παλαιστίνιοι κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές θα προστίθενται στη λίστα με τα πρόσωπα που θα κληθεί να απελευθερώσει το Ισραήλ σε μια μελλοντική συμφωνία ανταλλαγής αιχμαλώτων. Κλείνοντας την ανακοίνωση, ο Αμπού Ομπέιντα κάλεσε τον παλαιστινιακό λαό της Δυτικής Οχθης να συμμετάσχει μαζικά στην επόμενη «Μέρα Οργής» που θα διοργανωθεί από τις παλαιστινιακές πολιτικές οργανώσεις.

Η ανακοίνωση του ένοπλου βραχίονα της Χαμάς ήρθε μια μέρα μετά την έμμεση παραδοχή του Νετανιάχου, ότι οι δυο ισραηλινοί στρατιώτες που η Χαμάς κρατάει αιχμάλωτους στη Γάζα είναι ζωντανοί. Προφανώς, έχουν αρχίσει παρασκηνιακές διαπραγματεύσεις ανταλλαγής, η Χαμάς πιστοποίησε ότι κρατά αιχμαλώτους που είναι ζωντανοί και με τη δήλωση του Αμπού Ομπέιντα έστειλε στο Ισραήλ το μήνυμα ότι ανεβάζει τον πήχη της ανταλλαγής.

Την Τρίτη 2 Μάη, ο Μάζεν Αλ Μουγκράμπι, πρώην πολιτικός κρατούμενος, άφησε την τελευταία του πνοή σε νοσοκομείο της Ραμάλα από νεφρική ανεπάρκεια. Ο Αλ Μουγκράμπι είχε φυλακιστεί για πέντε χρόνια στα ισραηλινά κάτεργα, περίοδο κατά την οποία υπέστη σοβαρές βλάβες στα νεφρά του, λόγω της άρνησης των σιωνιστικών αρχών να του παράσχουν ιατρική περίθαλψη. Δεν είναι ο πρώτος πρώην κρατούμενος που πεθαίνει λόγω προβλημάτων υγείας που απέκτησε στη φυλακή. Δεκάδες είναι οι παλαιστίνιοι κρατούμενοι που στην ουσία καταδικάζονται σε θάνατο από τους σιωνιστές, όταν αρνούνται να τους παράσχουν ιατρική περίθαλψη όταν αρρωσταίνουν από σοβαρές ασθένειες. Λίγο πριν τον αναπόφευκτο πλέον θάνατό τους τους αποφυλακίζουν για να μην πεθάνουν μέσα στη φυλακή. Ο θάνατός τους βαραίνει τους σιωνιστές εξίσου με το θάνατο εκείνων που πέφτουν από ισραηλινές σφαίρες και βόμβες. Γι' αυτό και η επαρκής και αποτελεσματική παροχή ιατρικής περίθαλψης αποτελεί μια από τις κύριες διεκδικήσεις των απεργών πείνας.

Οι Ταξιαρχίες Αμπού Αλί Μουστάφα, ένοπλο σκέλος του ΛΜΑΠ, ανακοίνωσε την Κυριακή 30 Απρίλη ότι η μονάδα ηλεκτρονικού πολέμου «Ομάδα 67», χάκαρε δεκάδες κινητά τηλέφωνα ισραηλινών αξιωματούχων υποκλέπτοντας συνομιλίες τους σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αγώνα των παλαιστίνιων κρατούμενων. Παράλληλα, επιτέθηκε σε δεκάδες διαδικτυακές υπηρεσίες και ιστοσελίδες της ισραηλινής κυβέρνησης και ιδιωτικών εταιριών που σχετίζονται με το σιωνιστικό κράτος.

Οσο περνάνε οι μέρες και ο αγώνας των κρατούμενων οξύνεται, η απεργία πείνας βγαίνει έξω από τα σύνορα της Παλαιστίνης. Ο ιρακινός σιίτης κληρικός Μοκτάντα Αλ Σάντρ προχώρησε σε τριήμερη απεργία πείνας αλληλεγγύης στον αγώνα των παλαιστίνιων κρατούμενων. Παράλληλα, δεκάδες διαδηλώσεις αλληλεγγύης έχουν γίνει σε πολλές δυτικές μητροπόλεις, από την Αθήνα μέχρι το Βερολίνο και τη Νέα Υόρκη.

Στριμωγμένος από την απεργία, ο Μαχμούντ Αμπάς κάλεσε την αιγυπτιακή χούντα του Σίσι να μεσολαβήσει ώστε το Ισραήλ να ικανοποιήσει κάποια από τα αιτήματα των απεργών πείνας, έστω και προσωρινά, προκειμένου να σταματήσει η απεργία πείνας τώρα, πριν πάρει εκρηκτικές διαστάσεις. Οσο θα οξύνεται ο αγώνας τόσο θα στριμώχνεται ο Αμπάς, λόγω της συνεργασίας ασφαλείας της Παλαιστινιακής Αρχής με τους σιωνιστές, και τόσο θα αποδυναμώνεται η θέση του μέσα στη Φάταχ, με ανάλογη ενίσχυση του Μπαργούθι που εδώ και χρόνια προβάλλει ως το μοναδικό λαοφιλές πρόσωπο για την ανάληψη της ηγεσίας της Φάταχ και ως ο μόνος που μπορεί να υπερσκελίσει την πολιτική κυριαρχία της Χαμάς στη Δυτική Οχθη και τη Γάζα.

Στην Αθήνα, η Συνέλευση Αλληλεγγύης στους Απεργούς Πείνας Παλαιστίνιους Κρατούμενους οργάνωσε ήδη τις πρώτες εκδηλώσεις αλληλεγγύης. Την Πρωτομαγιά, συγκροτήθηκε μπλοκ με πανό αλληλεγγύης, που πορεύτηκε με τους συγκεντρωμένους στο Μουσείο. Την Τρίτη 2 Μάη, οργανώθηκε συλλαλητήριο έξω από την πρεσβεία των σιωνιστών, στο οποίο πήραν μέρος εκατοντάδες διαδηλωτές, Ελληνες και Παλαιστίνιοι. Την Πέμπτη 4 Μάη, έγινε παρέμβαση δεκάδων διαδηλωτών έξω από την Ταινιοθήκη της Ελλάδος, όπου φιλοξενείται η ντροπιαστική για τον ελληνικό λαό «εβδομάδα ισραηλινού κινηματογράφου». Η αστυνομία απαγόρευσε στους διαδηλωτές να συγκεντρωθούν μπροστά από τον κινηματογράφο, όμως και από απέναντι ακούστηκαν τα συνθήματα, ενώ οι ανακοινώσεις μοιράστηκαν μπροστά στην είσοδο. Θα ακολουθήσουν, ασφαλώς, και άλλες εκδηλώσεις.

βαθύ κόκκινο

Φωτεινό ορόσημο

Υπάρχουν κάποιες φωτογραφίες που όσο κι αν προσπαθήσει η αντίδραση να τις θάψει, θα εξακολουθούν να αποτελούν σύμβολα χαραγμένα στη συνείδηση της προοδευτικής ανθρωπότητας. Οι γενιές αλλάζουν, στα σχολεία και τα Μίντια αναθεωρούν την Ιστορία, όμως το σύμβολο εξακολουθεί να δείχνει το ιστορικό ορόσημο. Τέτοια φωτογραφία είναι αυτή του λοχία του Κόκκινου Στρατού που αναρτά την κόκκινη σημαία με το σφυροδρέπανο στην κορυφή του Ράιχσταγκ, σηματοδοτώντας την οριστική νίκη των σοβιετικών στρατευμάτων επί του ναζισμού.

Στις 9 Μάη του 1945, η ανώτατη διοίκηση των ναζιστικών στρατευμάτων υπέγραψε την άνευ όρων παράδοσή τους σ' ένα προάστιο του Βερολίνου. Την ίδια μέρα, σε διάγγελμά του ο Ιωσήφ Βησαριόνοβιτς Στάλιν έλεγε:

«Πριν από τρία χρόνια ο Χίτλερ δήλωσε δημόσια πως μέσα στα καθήκοντά του περιλαμβάνεται και ο διαμελισμός της Σοβιετικής Ενωσης και η απόσπαση από αυτή του Καυκάσου, της Ουκρανίας, της Λευκορωσίας, των Βαλτικών και άλλων περιοχών. Δήλωσε ξεκάθαρα: "Θα εξοντώσουμε τη Ρωσία ώστε να μην μπορέσει ποτέ πια να σηκωθεί". Αυτό ήταν πριν τρία χρόνια. Δεν ήταν όμως τυχερό να πραγματοποιηθούν οι παράφρονες ιδέες του Χίτλερ. Η πορεία του πολέμου τις εξανέμισε. Στην πραγματικότητα έγινε κάτι εντελώς αντίθετο από αυτό που έλεγαν μέσα στο παραλήρημά τους οι χιτλερικοί. Η Γερμανία τσακίστηκε κατακέφαλα. Τα γερμανικά στρατεύματα συνθηκολογούν. Η Σοβιετική Ενωση πανηγυρίζει τη νίκη, αν και δεν ετοιμάζεται ούτε να διαμελίσει, ούτε να εκμηδενίσει τη Γερμανία».

Σ' αυτά τα λόγια του σοβιετικού ηγέτη αντικαθρεφτίζονται με χαρακτηριστικό τρόπο δυο κόσμοι. Από τη μια ο κόσμος του κεφαλαίου (ο φασισμός ήταν η ανοικτή τρομοκρατική δικτατορία των πιο αντιδραστικών, σοβινιστικών και ιμπεριαλιστικών στοιχείων του χρηματιστικού κεφαλαίου, όπως σωστά τον είχε ορίσει η Κομμουνιστική Διεθνής) και από την άλλη ο κόσμος του προλεταριάτου και των λαών, όπως τον εκπροσωπούσε η πρώτη σοσιαλιστική χώρα που γνώρισε η Ιστορία.

Γυρίζοντας στην περίοδο που ο φασισμός ματοκυλούσε την Ευρώπη, πρέπει να τονίσουμε τον αποφασιστικό ρόλο των κομμουνιστών στη συντριβή του. Με πρωτομάχο το σοβιετικό λαό, που έδωσε εκατομμύρια παραδείγματα απαράμιλλου ηρωισμού και θυσίας, δεμένος σαν το νύχι με το κρέας με την πολιτική του ηγεσία, και άξιους συναγωνιστές του τα κομμουνιστικά αντάρτικα σε όλη την Ευρώπη (με πιο μαζικά αυτά της Ελλάδας, της Γιουγκοσλαβίας και της Αλβανίας), οι κομμουνιστές, που ήταν οι πιο συνεπείς αντιφασίστες, σφράγισαν με τον ηρωισμό και με το αίμα τους τη μεγάλη αντιφασιστική νίκη των λαών. Τσακίζοντας στα πεδία των μαχών τα ναζιστικά στρατεύματα και προελαύνοντας προς το Βερολίνο, ο Κόκκινος Στρατός του Στάλιν, του Ζούκοφ, του Βοροσίλοφ, του Βασιλιέφσκι, του Τσούικοφ, των εκατομμυρίων αξιωματικών και μαχητών, ανδρών και γυναικών, δημιούργησε το εύφορο εκείνο έδαφος για την ανάδειξη λεύτερων λαϊκοδημοκρατικών καθεστώτων στην Ανατολική και Νότια Ευρώπη. Μπορεί η αντεπαναστατική διαδικασία του 1953-56 να σταμάτησε αυτή την προέλαση, όμως το κόκκινο χρώμα της αντιφασιστικής νίκης δεν μπορεί κανείς να το σβήσει.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση